

Blaser

Szeretettel hívjuk a vadászokat
Szenvedéllyel a vadászatért

R93 Luxus

R93 Attache

a képen szereplő modellek illusztrációk

a Blaser évnyitó ajánlatot állított össze Önnek:

- Blaser R93 Luxus, STD kaliberű golyós vadászfegyver vásárlása esetén
STD kaliberű golyós váltócsövet kap ajándékba,
(57,7 cm csőhossz, normál kontúrú és torkolat átmérőjű, nyílt irányzékkel, 660 EUR értékben)
- Blaser R93 Luxus, MA kaliberű golyós vadászfegyver vásárlása esetén
MA (65 cm csőhossz, normál kontúrú és torkolat átmérőjű, nyílt irányzékkel, 910 EUR értékben)
vagy STD kaliberű golyós váltócsövet kap ajándékba (57,7 cm csőhossz, normál kontúrú és
torkolat átmérőjű, nyílt irányzékkel, 660 EUR értékben)
- Blaser R93 Attache szett vásárlása esetén, amennyiben Attache normál kontúrú
váltócsövet is vásárol, annak fogyasztói árából 20% kedvezményt kap

További információkért forduljon:

Blaser Magyarország Kft.

4025 Debrecen, Erzsébet u.48.

Telefon.: 52/521-092 Mobil: 20/325-7281, 20/262-4278

e-mail: fogarasi.jagd@t-online.hu

Akcióink a készlet erejéig vagy visszavonásig érvényes.

MAGYAR
VADÁSZLAP

A szerkesztőség címe:
1031 Budapest, Rozália u. 59/a.
Tel./fax: 06-1/242-0042, 06-1/453-3367
Mobil: 06-70/702-5000
e-mail: info@vadaszlap.hu

HU ISSN 1215-6159
1 000 1
9 771215 615006

MAGYAR
VADÁSZLAP

CXXXI. (19.) ÉVFOLYAM 1. SZÁM • 2010/JANUÁR •
ÁRA: 700 FT, ELŐFIZETŐKNEK: 600 FT • www.vadaszlap.hu

*Vadászélmenyekben
gazdag és boldog
új évet kívánunk!*

Bátorság

Így az év elején annyi mindentről kellene beszélnünk, téma akadna „dögivel” ... hiszen túl vagyunk a megyei kamarai választásokon, és 2010-ben ismét elkövetjük a hibát, hogy országos vadászati vezetőket választunk az országos vezetők választása előtt. Ráncigálhatnánk a bajszát néhány még virgonckodó vagy már tényleg „döglött orosz-lánnak”. Sajnálkozhatnánk/dühöngöhetnénk, hogy a lehető legrosszabbkor kattant be a pécsi egyetemista, s kezdett el legálisan tartott pisztolyával lövöldözni, aminek egyik lehetséges következménye: még ésszerűtlenebb, még szigorúbb fegyvertartási javaslatok fogalmazódnak meg a népszerűséget hajhászó döntéshozók köreiben... akár narancsot, akár szegfűcsokrot szorongatnak a kezükben. Tippetgethetnénk és akadékoskodhatnánk, hogy a megjelenés előtt álló miniszeri rendelet végleg eltörli, vagy csak szűkíti a vetési lúd, illetőleg a kerceréce vadászatát, az erdei szalonkáról már nem is beszélve. Még „Józi bácsinak” sem kell hozzá számológép, hogy kiderüljön, a krotália és a vad-hús kísérőjegy zseniális összevonásával újabb 100-120 milliót akarnak a vadászatra jogosultak zsebéből kivenni a mezőgazdasági szakigazgatás hivatalba szorult állatorvos hozzáértői.

Hát igen, ezek bátor írások, veszélyt és kockázatot vállaló riportok, félelmet nem ismerő publicisztikák lennének.

Most mégsem ezekről a hónapról-hónapra felvállalt „mindennapi” bátorságainkra hívom fel a figyelmet, hanem arra a lépésünkre, hogy miközben a világ, az ország, a vadászat gazdasági válságtól szenved: szerkesztőségünk merészen lép egyet előre, mert képesnek éreztük magunkat a változtatásra.

Tulajdonképpen egy – ötévente egyébként is esedékes – tartalmi és formai megújulást határoztunk el, ami ettől a számunktól kezdődően folyamatosan lesz nyomonkövethető. Bejártattam, de már megszokott rovatokat szüntettünk meg és újabbakat indítottunk. Például a reprezentatív interjúk helyett több érdekes emberről szóló portrét fogunk közölni a méreteiben nagyobbá tett hasábjainkon. A hiteles szakmaiság megtartása mellett – elvégre szakmai magazinnak valljuk magunkat – több írásunknak kell szólnia a fiatal, a kezdő vadászokhoz, a sportvadászokhoz. Rendületlenül ápoljuk és fejlesztjük a magyar vadászati kultúrát, de nyitni kívánunk más országok vadászatának bemutatása felé. 2010-et a vadászfegyverek és optikák évének tekintjük, amit a német fegyvermagazinnal, a DWJ-vel kötött együttműködésünkre alapozunk. Többen hiányolták, ezért ismét lesz játék és rejtvény minden lapszámunkban, és nyilvánosan, a lap hasábjain – a szerkesztői üzenetekben – reagálunk Olvasóink felvetéseire, kérdéseire, javaslataira vagy kifogásaira.

Persze, azt sem hallgathatom el, hogy vannak félelmeink és bizonytalanságaink, azaz, hogy nem mindenkinek fog tetszeni, amit kitaláltunk, hogy közöny és értetlenség fogadja majd az őszinteségünket, megbélyegzés az ellenállásunkat, kellemetlenség a vélemény-nyilvánításainkat.

Az élet már ilyen... de csak az látja meg a hajnalt, aki nem fél a fénytől és az óvatosságot nem jut messze a parttól. Meggyőződésem, hogy egyre többen vágyunk a hajnali fényre és itt lenne az ideje, hogy gőzerővel, vasakarattal vágjunk neki akár az ismeretlen, a megszokottól, a biztonságostól eltérő, távolinak tűnő vizeknek is. Nem rendezkedhetünk be arra, hogy csak úgy általában, csak szavakban vagyunk bátrak, személyesen is törekednünk kell a bátorságra, félelmeink legyőzésére. Miközben félünk az ismert és a ránk leselkedő ismeretlen veszélyektől, meg kellene tanulnunk, hogyan tudjuk legyőzni magunkban az ellenállást a kényelmes hazugságokkal szemben.

Ne felejtsék el, a bátorságot nem lehet megjárni, hamisítani, olyan erény, ami nem ismer képmutatást, amihez nem kellene tanúk. A bátorság alapvetően egy döntés, egy akarat, amikor rájövünk, hogy a félelmeink legyőzhetőek, a gyávaságunk elmúlik, amikor a parttól távol, a felkelő nap fényében tisztán látjuk: akadnak a kicsinyes félelmeinknél fontosabb dolgok.

*E gondolatok jegyében kívánok mindenkinek
jó egészséget, sikereket,
baldog és bátrabb(!) új esztendőt.*

CSEKŐ SÁNDOR
sandorcseko@vadaszlap.hu

Címlapon:
Bógés után, novemberi hóban
Fotó: Blaumann Ödön

A tartalomból:

Aktuális

Megyei kamarai vezetők..... 4-5.

Kalendárium

Mire szabad vadászni? 8.

A vadgazda teendői..... 9.

Krónika 9.

Szerkesztői üzenetek

Postabontás 10.

Vadgazdálkodás

Hej-hej, élőhely! 11-13.

Vadászati jog

Lehet-e földtulajdonos a vt.? 16.

Dunának, Oltnak egy a törvénye 22.

Vadászfegyver **DWJ**

Delejes bagolyszemek 23-25.

Portré

A mindenes 27.

Nyerő páros 28.

Aki a vadászatban a kihívásokat keresi .. 29-31.

Kitekintő

Rapsic-történelem 32-33.

Lesi-mese

Családmese vadászoknak 35.

Sólyom

Hogy jobb legyen a világ... 42.

Játék

Szó-honosító 63.

Skandináv rejtvény 63.

21 centis ajándék

Karácsonyi ajándéknak is beillik az az erős, érett kan, amelyik decemberben került terítékre a Karasicavölgye Vt. (Baranya megye) területén. Az elejtő Dr. Papp Kornél, vadászbérlő. A remete 21 centiméteres agyara igencsak „kívánatos” trófea, nem is beszélve az elejtés izgalmas körülményeiről, mely örök emlék marad a szerencsés vadásznak.

Agyaki

Avató-kan

Szlovákiában, a határ mellett élő vadászbarátom meghívott egy disznóhajtásra. Odaát szívélyes vendéglátás, jó hangulat fogadott. Aztán már csak megkoronázta a napot, hogy sikerült elejtenem a képen látható kant. Az agyaras 110 kilogrammot nyomott a mérlegen.

Pilinyi Gábor

A „kormos”

December 4-én, a nábrádi Petőfi Vadásztársaság (Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) területén, a Sárkánykert nevű területén, a Tisza és a Szamos összefolyásánál, egy délutáni vadászaton esett ez a fekete színű őzsuta. Két hete láttam meg először és feltűnő volt, hogy fajtársai folyamatosan kergették. A boldog elejtő Gindele Sándor, akinek kísérője Turai Gusztáv volt.

A Zalaerdő Zrt. kálócfa vadászterületén összesen 121 vaddisznót hozott terítékre tizenkét osztrák vadász október 25-én.

Mikulás-napi Diana vadászat

Az avató „keresztanya” Juhászné Évi

Már nagyon vártuk, hogy eljőjjön a Mikulás, mert nekünk, Zala megyei Dianáknak fácánnyúl vadászatot hozott a puttonyában. Fokozott izgalommal indultunk útnak a messzi Jász-Nagykun-Szolnok megyébe, egyenesen a karcagi Nagykun Vadásztársaság területére. Még különlegesebb tette ezt az eseményt,

hogy együtt vadászhattunk a hajdú-bihari vadászholgyekkel – a jó hangulat tehát eleve garantálva volt. December 6-án reggel mindenki felöltötte a naphoz illő „fejrevalót”. Vidáman hallgattuk Sághy Ottó vadászatvezető intelmeit, aki eleinte nagyon csodálkozott az igazán „érdekes” látványt nyújtó tizenöt hölgyvadászra. Ahogy sejteni lehetett, a hangulat az utolsó nyúlhajtás előtti piknik során tetőzött... A traktorral előkerültek az elemzősi kosarak, tele mindenféle földi jóval, melyeket az ugratások és anekdoták fűszereztek még izletesebbé. A lányok nagyon ügyesen forgatták a puskát, hisz a terítőken harmincnégy fácán és tizenhat nyúl feküdt. A borongós nap fényét tovább emelte az avatási ceremónia. A közösen elköltött ebéd után fáradtan, de boldogan, felejthetetlen Mikulás-napi élményekkel gazdagabban indultunk haza. Mindannyian örültünk ennek a lehetőségnek, de még inkább annak, hogy a két távoli megye Dianái együtt vadászhattak...

Polster

A jávorlapát súlya 32, a vapatíé 16 kilogramm. Pótolhatatlan értékekről lévén szó, megkérjük a vadásztársakat, ha a trófeákról bármilyen hírt kapnak, akkor értesítsék szerkesztőségünket a 70/702-5006-os telefonszámon.

„Kalap-konferencia” a Zala megyei vadászkamaránál

A Zalai vadászkamara és vadászszövetség etikai előadással egybekötött vadászruha bemutatót szervezett a megyei vadgazdálkodóknak november 19-én, Zalaegerszegen. Az előadás „fő csapásiránya” a kalapviselés etikettje volt. Feiszt Ottó, az OMVK elnöke elmondta, hogy ma Magyarországon nincs egységes vélemény erről a témáról, ugyanúgy, mint a vad terítőken való elhelyezéséről sem. Felvezetésképpen elmondta, hogy a Zalaerdő Zrt.-nél a vaddisznóhajtások terítékénél a bal oldalára fektetik a vadat, mert véleménye szerint a magyar hagyományok szerint ez így helyes, ráadásul a legtöbb, múlt században készült felvétel is ezt igazolja. Wallendums Péter, a Vadászati Kulturális

Egyesület alelnöke, főszerkesztő-helyettes előadásában ismertette azt a feltételezést, hogy hova vezethető vissza a vad jobb oldalán való elhelyezése, majd a kalap viselésével kapcsolatos valamennyi írott és íratlan szabályt osztotta meg a hallgatósággal. Az előadást követően a Laboan Kft. munkatársai mutatták be a Woodline ruháit és lábbeli termékeit, amelyek még kevésbé ismertek a hazai vadászok körében. A bemutató után kisebb vita alakult ki a kalap viselésének szokásairól, pontosabban arról, hogy a terítőknél mikor kell levenni, és meddig kell kézben tartani a kalapot. Végül a résztvevők abban maradtak, hogy valóban jó lenne kidolgozni egy egységes etikai szabályrendszert. **PG**

A 2009-es megyei vadász kamarai

Lezajlottak az OMKV megyei területi szervezeteinek választásai. A legtöbb helyen zökkenőmentesen, kisebb-nagyobb személyi „háborúktól” eltekintve nyugalmasan, papírforma szerint történtek. Az esetek többségében maradtak a régi „jól bevált” elnökök, titkárok illetve vezetőségi tagok.

BARANYA

Elnök: Dr. Bodnár József
Hivatásos vadász alelnök: Ács István
Sportvadász alelnök: Békés Sándor
Titkár: Gondos Gyula
Etikai Bizottság elnöke: Dr. Keresztes Tamás
Felügyelő Bizottság elnöke: Deutsch Péter
Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság elnöke: Páldy Géza
Vezetőségi tagok: Dr. Bodnár István, Dr. Czéh-Tóth Imre

BÁCS-KISKUN

Elnök: Dr. Mészáros Attila
Hivatásos vadász alelnök: Dudás Pál
Sportvadász alelnök: Dr. Szigethy Béla
Titkár: Miklós Károly
Etikai Bizottság elnöke: –
Felügyelő Bizottság elnöke: Nagy Béla
Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság elnöke: Farkas Tibor
Vezetőségi tagok: Paor József, Kolozsvári János

BÉKÉS

Elnök: Dr. Csoma Antal
Hivatásos vadász alelnök: Dian János
Sportvadász alelnök: Spigel Endre
Titkár: Zuberecz Tibor
Etikai Bizottság elnöke: Dr. Fördesi Szabolcs
Felügyelő Bizottság elnöke: Kertes Imre
Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság elnöke: Dr. Hagymási László
Vezetőségi tagok: Hrabovszki János, Vaszkó Imre

B-A-Z.

Elnök: Dr. Székely László
Hivatásos vadász alelnök: Kadlicsek János
Sportvadász alelnök: Lezák Zoltán
Titkár: Tóth Á. Dénes
Etikai Bizottság elnöke: Mecser Tamás
Felügyelő Bizottság elnöke: Varga Barna
Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság elnöke: Galambos Kálmán
Vezetőségi tagok: Bótáné Batta Olga, Orosz Zoltán

CSONGRÁD

Elnök: Hegyes Zoltán
Hivatásos vadász alelnök: Gálfi István
Sportvadász alelnök: Dr. Bozó Jánosné
Titkár: Komoly Tamás
Etikai Bizottság elnöke: Szabó Mihály
Felügyelő Bizottság elnöke: Dr. Fekete Zoltán
Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság elnöke: Juhász Pál
Vezetőségi tagok: Márók Tamás, Pongó Gyula

FEJÉR

Elnök: Fűrész Attila
Hivatásos vadász alelnök: Právetz Antal
Sportvadász alelnök: Németh Sándor
Titkár: Pechtol Lajos
Etikai Bizottság elnöke: Dr. Tarjányi Antal
Felügyelő Bizottság elnöke: Dr. Magyar Béla
Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság elnöke: Haas Béla
Vezetőségi tagok: Tóth Károly, Dávid Lajos

GY-M-S.

Elnök: Dr. Jámor László
Hivatásos vadász alelnök: Giczi Ferenc
Sportvadász alelnök: Németh Gergely
Titkár: Orbán Henrik
Etikai Bizottság elnöke: Dr. Szammer Károly
Felügyelő Bizottság elnöke: Takács László
Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság elnöke: Orbán Tibor
Vezetőségi tagok: Dr. Rózsa Gábor, Horváth Zoltán

HAJDÚ-BIHAR

Elnök: Dr. Forgács Barna
Hivatásos vadász alelnök: Varga Ferenc
Sportvadász alelnök: Daróczi Imre
Titkár: Papp Zoltán
Etikai Bizottság elnöke: Dr. Nédics István
Felügyelő Bizottság elnöke: Papp István
Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság elnöke: Dr. Palotás Gábor
Vezetőségi tagok: Tóth Béla, Török István

HEVES

Elnök: Farkas László Márton
Hivatásos vadász alelnök: Magosi József
Sportvadász alelnök: Mádi János
Titkár: Prezenszky János
Etikai Bizottság elnöke: Dr. Nyerges József
Felügyelő Bizottság elnöke: Varga Jenő
Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság elnöke: Nagy Károly
Vezetőségi tagok: Tóth Lajos, Valaczkai Erzsébet

J-N-SZ.

Elnök: Dr. Kovács Sándor
Hivatásos vadász alelnök: György Imre
Sportvadász alelnök: Fehér József
Titkár: Kasuba András
Etikai Bizottság elnöke: Dr. Kolláth Zoltán
Felügyelő Bizottság elnöke: Kiss Béla
Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság elnöke: Szabó Pál
Vezetőségi tagok: Vincze Kálmán, Molnár András

KOMÁROM-ESZTERGOM

Elnök: Lukáts Péter
Hivatásos vadász alelnök: Ruppert József
Sportvadász alelnök: Drobny László
Titkár: Nagypál Zoltán
Etikai Bizottság elnöke: Flaskár Antal
Felügyelő Bizottság elnöke: Dr. Szabó Réka
Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság elnöke: Murányi Zsolt
Vezetőségi tagok: Károly Gábor, Tóth Zoltán Tamás

A „hónap fotója” pályázat

A Magyar VADÁSZLAP „Hónap fotója” pályázatára továbbra is várjuk a felvételeket. A képeket digitális formában, legalább 300 dpi felbontásban, minél nagyobb méretben kell eljuttatni címünkre (1031 Bp., Rozália u. 59/a). A nyerteseket 20 ezer forinttal díjazzuk.

választások eredményei

NÓGRÁD

Elnök: Szabó László
Hivatásos vadász alelnök: Máté Zoltán
Sportvadász alelnök: Györösi István
Titkár: Hajas Péter Pál
Etikai Bizottság elnöke:
 András Mihály
Felügyelő Bizottság elnöke:
 Hajas István
Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság elnöke: Bajnai Csaba
Vezetőségi tagok:
 Annus Dezső, Fekete Zoltán

FŐVÁROS ÉS PEST

Elnök: Rácz Gábor
Hivatásos vadász alelnök: Guzsik Alfréd
Sportvadász alelnök: Kemenes Miklós
Titkár: Nagy István
Etikai Bizottság elnöke:
 Dr. Kerényi Mihály
Felügyelő Bizottság elnöke:
 Szilágyi Lajos
Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság elnöke: Dr. Sztojkov Vladov
Vezetőségi tagok:
 Dr. Székely István, Kósa Ferenc

SOMOGY

Elnök: Dr. Boda Pál
Hivatásos vadász alelnök: Varga Gyula
Sportvadász alelnök: Pongrácz István
Titkár: Kemenszky Péter
Etikai Bizottság elnöke:
 Dr. Jordanics József
Felügyelő Bizottság elnöke:
 Széles József
Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság elnöke: Dr. Berényi Sándor
Vezetőségi tagok:
 Berend Ferenc, Meiszterics János

SZ-SZ-B.

Elnök: Dr. Móra István
Hivatásos vadász alelnök: Vinnai Attila
Sportvadász alelnök: Láng Gyula
Titkár: Plaveczy János
Etikai Bizottság elnöke:
 Dr. Papp Tamás Gyula
Felügyelő Bizottság elnöke:
 Rau András
Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság elnöke: Hajzer Lajos
Vezetőségi tagok:
 Buda Zoltán, Kovács Gábor

TOLNA

Elnök: Kocsner Antal
Hivatásos vadász alelnök: Gálos Csaba
Sportvadász alelnök: Kékes Gábor
Titkár: Király István
Etikai Bizottság elnöke:
 Dr. Tóth Mihály
Felügyelő Bizottság elnöke:
 Bajor József
Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság elnöke: Kupás Deák Zoltán
Vezetőségi tagok:
 Dr. Szijártó István, Ezer Csaba

VAS

Elnök: Gagyi István
Hivatásos vadász alelnök: Orbán Attila
Sportvadász alelnök: Donczecz Gábor
Titkár: Kenesei István
Etikai Bizottság elnöke:
 Dr. Orbán Péter
Felügyelő Bizottság elnöke:
 Östör Vilmos
Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság elnöke: Nagy László
Vezetőségi tagok:
 Horváth Vince, Gömbös Mátyás

VESZPRÉM

Elnök: Pap Gyula
Hivatásos vadász alelnök:
 Szekrényes Tamás
Sportvadász alelnök: Dr. Lukács Attila
Titkár: Baracska Lajos
Etikai Bizottság elnöke: Kelemen Ferenc
Felügyelő Bizottság elnöke:
 Takács József
Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság elnöke: Schumacher István
Vezetőségi tagok:
 Szombati József, Máhl Ferenc

ZALA

Elnök: Dr. Nádor László
Hivatásos vadász alelnök: Páll Tamás
Sportvadász alelnök: Paál Tibor
Titkár: Néber Szilveszter
Etikai Bizottság elnöke:
 Dr. Tóth Tihamér
Felügyelő Bizottság elnöke:
 Dr. Tóth Péter
Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság elnöke: Varga Ernő
Vezetőségi tagok:
 Briglevics László, Szakács István

Hivatásos vadászok Gödöllőn

A Szent István Egyetem Vadvilág Megőrzési Intézete és az OMVK Pest megyei Területi Szervezete közösen szervezte meg a hivatásos vadászok 2009. évi kötelező továbbképzését. A november 20-án összegyűlt vendégeket dr. Heltai Miklós és Guzsik Alfréd köszöntötte. Az előadások sorában a hallgatóság dr. Bíró Zolt „tolmácsolásában” megismerhette a mezei nyúl gazdálkodási szempontból legfontosabb állattani jellemzőit, majd dr. Katona Krisztián beszélt a nyulak élőhely-használatáról és táplálékválasztásáról. Bíró Zolt következő előadásából az is kiderült, hogy a gazdálkodáshoz szükséges adatok hogyan gyűjthetők és elemezhetők a legkönnyebben a vadgazdálkodás napi gyakorlata során. A vadföldgazdálkodás és a vadtakarmányozás új lehetőségeiről Szuda Zoltán és Katona Krisztián értekezett. A bemutatók során, valamint Heltai Miklós ragadozó-gazdálkodás lehetőségeit értékelő előadásában számos, a napi gyakorlatban azonnal alkalmazható ötletet kaptak a hivatásos vadászok. Az előadásokat Nagy István kamarai titkár, Szabó Zoltán osztályvezető és Dr. Lehotzky Pál állatorvos aktuális feladatokra kiterő tájékoztatója egészítette ki. *A továbbképzés „A tudomány eredményei, az eredmények közlésének tudománya a Szent István Egyetemen” című TÁMOP-4.2.3-08/1/KMR-2008-0004 jelű európai uniós pályázat támogatásával valósulhatott meg.*

Megalakult a Magyar Fegyverjavítók Érdekvédelmi Egyesülete

Tíz alapító taggal, december 1-jén megalakult a Magyar Fegyverjavítók Érdekvédelmi Egyesülete. A hatósági jogkörrel rendelkező Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal üdvözölte a kezdeményezést, az egyesület céljait rendkívül hasznosnak tartja, és mint azt egy közelmúltban közzétett szándéknyilatkozatában kijelentette, lehetőségei szerint támogatni is fogja. Ezzel egyidejűleg az egyesület rendelkezésére bocsátotta a fegyverjavításra a hivatalnál engedéllyel bíró jogi személyek listáját. Az MKEH javaslatot tett az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium illetékes főosztálya felé az egyesület fegyvertörvény-módosítás előkészítési munkájába való bekapcsolódására.

„A vadászat a kultúra bölcsője”

Szerkesztőségünk és a VKE irodalmi, képzőművészeti és fotópályázatot ír ki „A vadászat a kultúra bölcsője” címmel. További információ: www.vadaszlap.hu vagy www.vadaszaticultura.hu

KALENDÁRIUM

január

HOLDNAPTÁR		JANUÁR		31 nap		
A hó napja	A hét napja	A nap névnapja	Nap		Hold	
			kel (h, min)	nyugszik (h, min)	kel (h, min)	nyugszik (h, min)
1	P	Fruzsina	07.31	16.03	17.00	08.04
2	Szo	Ábel	07.31	16.04	18.26	08.40
3	V	Genovéva	07.31	16.05	19.51	09.10
4	H	Titusz	07.31	16.06	21.12	09.34
5	K	Simon	07.31	16.07	22.31	09.55
6	Sze	Boldizsár	07.31	16.08	23.48	10.16
7	Cs	Attila	07.31	16.09	---	10.37 ☽
8	P	Gyöngyvér	07.30	16.10	01.03	11.00
9	Szo	Marcell	07.30	16.12	02.16	11.28
10	V	Melánia	07.30	16.13	03.27	12.01
11	H	Ágota	07.29	16.14	04.32	12.42
12	K	Ernő	07.29	16.15	05.30	13.31
13	Sze	Veronika	07.28	16.17	06.19	14.28
14	Cs	Bódog	07.28	16.18	06.59	15.31
15	P	Lóránt	07.27	16.19	07.30	16.36 ●
16	Szo	Gusztáv	07.26	16.21	07.56	17.42
17	V	Antal	07.26	16.22	08.17	18.47
18	H	Piroska	07.25	16.24	08.35	19.52
19	K	Sára	07.24	16.25	08.52	20.56
20	Sze	Fábián	07.23	16.26	09.09	22.01
21	Cs	Ágnes	07.22	16.28	09.27	23.08
22	P	Vince	07.21	16.29	09.46	---
23	Szo	Zelma	07.20	16.31	10.09	00.17 ☾
24	V	Timót	07.19	16.32	10.37	01.28
25	H	Pál	07.18	16.34	11.15	02.41
26	K	Vanda	07.17	16.35	12.04	03.53
27	Sze	Angelika	07.16	16.37	13.08	04.57
28	Cs	Károly	07.15	16.38	14.25	05.50
29	P	Adél	07.14	16.40	15.50	06.33
30	Szo	Martina	07.13	16.42	17.17	07.06 ○
31	V	Marcella	07.11	16.43	18.43	07.33

JELES NAPOK

Január 1. Újév. Az évkezdést minden népnél szecrencsevarázsló és a gonoszt űző ünnep. Az egész napot vidámság, evés-ivás jellemzi.

Január 6. Vízkereszt – a karácsonyi ünnepkör zárása, a farsang kezdete. Az egyház ezen a napon emlékezik meg a napkeleti bölcsekről (Gáspár, Menyhért és Boldizsár). A liturgikus vízszentelést vízkereszt vigíliáján (január 5.) végezték a templomban, de haza is hordták meghinteni vele a házat, valamint az istállót a gonosz szellemek ellen.

Január 25. Pál fordulása – a bibliai Saulus Paulusszá változásának története alapján a kemény tél időjárásának átalakulását jósolják erre a napra: „Pál fordulás – télfordulás”.

HÓNAP-TÁR

Télhó, Vízkereszt vagy Boldogasszony hava. Január neve egy római isten, Janus nevéből származik. Állatövi jegye a Bak és a Vízöntő. A január elsejei évkezdést a XIII. Gergely pápa által 1582-ben megreformált naptár általánosította. Januárra dr. Kóhalmy Tamás a vadászoknak a „Remetekan hava” megnevezést javasolja, mert ilyenkor a legvalószínűbb egy csapázásra csábító, frissen esett hajnali porhó, és a bűgös befejeztével jó esély adódik egy kondától különvált agyaras elejtésére.

IDŐJÁRÁS

Január az év lehidegebb hónapja. Az elmúlt 100 év lehidegebb januári átlaghőmérsékletét 1942-ben, illetve 1964-ben mérték (az átlaghőmérséklet -10 °C alatt maradt). A hosszú éjszakának (15-16 óra), valamint a hótakarónak köszönhető, hogy a hajnali órákra gyakorta -10 fok alá csökken a hőmérséklet. Mind a felhőzet, mind a köd előfordulási hajlama csökken a decemberihez képest, de ekkor is 65-75 százalékos borultsággal kell számolni. A ködös napok száma 5-7, a napsütéseseké 14-16. A napsütés havi mennyisége 55-65 óra. Az átlaghőmérséklet -2 és $-2,5\text{ °C}$ közötti. A csapadékos napok száma 10-12, de ebből általában csak 4-5 napon havazik.

MIRE SZABAD VADÁSZNI?

Januárban: gímszarvas (golyóra érett bika kivételével) – dám (golyóra érett bika kivételével) – őzsuta és gida – muflon – vad-disznó koca – üregi nyúl – fácán – vetési lúd – nagy lilik – tőkés réce – csörgő réce – szárcsa – kerceréce – balkáni gerle – házi görény – nyest – borz – aranyakál – dolmányos varjú – szarka – szajkó

Egész évben: vaddisznó kan, süldő, malac – róka – pézsmapocok – nyestkutya – mosómedve

MÚLTIDÉZŐ

„Elkondultak a pásztorok csengettyúi, megkoppott a karácsonyfa ága: január van. Szól még a puska, mintha sohasem akarna vége szakadni, de olyan ez már, mint a cigánymuzsika hajnal felé. Odakünn már a holnap pernyéjét hordják álmos hajnali szelek, és a másnap gondjai ballagnak el az ablak alatt. Szól még a puska, de olyan ez már, mint a tavaszi varjúkárogás. A végét járja. Beszélhetsz, jó madár... hiába károgsz, el nem szomordunk, ha le is kell a puskát tenni ideig-óráig. Aki nek szomorúság ez, az úgysem vadász. Az igazi vadásznak nem csonka az éve, az igazi vadásznak nincs évadja, az igazi vadásznak éve van. Teljes tizenkét tónappal. Éppen úgy, mint a gazdának. Előkészít, vet, ápol, arat és betakarít. Egyforma örömmel, kedvvel, szeretettel...” (Fekete István)

A VADGAZDA TEENDŐI

Januárban „szükségállapot” van a vadászterületen. Ilyenkor nincs fontosabb feladat, mint a rendszeres etetés. A későbbi vadlétszám-becsléshez az ez idő alatt összegyűjtött megfigyelések fontos támpontot nyújthatnak, hiszen az elfogyott szálas és szemes takarmány, a hóban látható nyomok, a rendszeresen használt vadváltók alapján is lehet következtetni az állomány nagyságára. A vad télen szívesebben tartózkodik ott, ahol „terített asztalra” talál, éppen ezért nagyvadaink a nappali pihenőhelyeiket úgy választják meg, hogy onnan az etetőket a lehető legkevesebb energiafelhasználással elérhessék. Csapatba verődve jórészt a melegebb, déli oldalakon tartózkodnak. Fontos, hogy tiszta, idegen anyagoktól és szagoktól mentes takarmány kerüljön ki a területre, s ugyanilyen lényeges, hogy ne ázzon a takarmány, mert megpenészedhet. Az etetők mellé tegyünk szalmát vagy kukoricaszárkévüket, melyek fekvőhelyként szolgálhatnak. A nyulak számára mindig legyen széna az ágakokban, de lehet kijuttatni például répaszeletet vagy káposztalevelet is. A lábon hagyott vadföldek a nagy- és apróvad számára egyaránt megfelelő táplálékbázist biztosítanak. Nagyobb havazások esetén hókézni kell az etetőkhöz vezető utakat, különösen fontos ez, ha a hó teteje kérgesre fagyott. Rendszeresen ellenőrizzük a sózókat, szükség esetén töltsük fel nyalósóval a tavaszi hasmenés mérséklése miatt. ♡

KRÓNIKA

1896. Megjelenik Cserszilvász Ákos (Vajda János) „A vadászat mestere” című könyve
1896. január 16-án Budapesten született dr. Lumnitzer Sándor agyaggalamb-lövő bajnok
1898. január 22-én Nagyváradon született Gróf Széchenyi Zsigmond, Afrika-vadász, író
1900. január 25-én Göllén született Fekete István számos vadászkönyv szerzője
1918. január 16-án Kompolton született dr. Studinka László, szakíró, jeles vadgazda
1919. január 24. Rendelet a vadorzás ellen, mellyel megpróbálták megakadályozni az I. világháború utáni korlátlan vadpusztítást.
1958. január 4-én Nagymaroson meghalt Kittenberger Kálmán, főszerkesztő, kutató
1971. A 30/1970 MÉM rendelet eltörölte az apróvadás és nagyvadás vadásztársaság elnevezést, így lehetővé vált az átvonuló vagy a területen állandóan megtalálható valamennyi vadfaj egyedeinek elejtése. ♡

VADÁSSZEMMEL

A fácánok zöme ekkorra már meglehetősen sok puskaport szagolt, messzebből kapnak szárnyra, röptük sebesebb, így jó alkalom kínálkozik a „sportos” toronykakasok leszólítására. Sok helyütt rendeznek vaddisznóhajtásokat és terelővadászatokat, ám fel kell hívni a puskasok figyelmét, hogy a kocákat kíméljék. Páratlan élmény – ahol erre lehetőség van – a lovas szánnal való barkácsolás. A tarvadazás sem jelent azonban válogatás nélküli lövöldözést... ♡

ERDŐN-MEZŐN

Az erdőkben folyik a véghasználati fakitermelés, a törzskiválasztó gyérités, a nevelővágás. Gyakran láthatunk a favágók közelében a műszak végét váró nagyvadcsapatokat, hogy hozzájuthassanak a gallyak friss rügyeihez. Február első napjaiban hozzá kell látni a tavaszi vetéshez. A hideggel szembeni ellenálló képesség alapján előbb a tavaszi búzát, majd az árpát, végül a zabot kell földbe juttatni. Már megkezdődik a gyepek, évelő pillangósok, őszi kalászosok fejtrágyázása, a gyümölcsösökben, szőlőkben pedig már elindul a metszés, melynek során a vadnak igen jó szolgálatot teszünk, ha a levágott gallyakat kivisszük a határba. ♡

Postabontás

A szerkesztőség a megújulás és felfrissülés érdekében indítja útjára a „Szerkesztői üzenetek” című rovatot. A téma a vadászati közélet, valamint minden olyan vadászattal, vadászati sajtóval kapcsolatos felvétel és kérdés, amire az olvasók kíváncsiak. A rovat a nyilvánosság erejére támaszkodik, és ha a Magyar VADÁSZLAP olvasóinak bármilyen kérdése van, azt a szerkesztők igyekeznek mihamarabb megválaszolni, akár az illetékesek személyes megkeresésével. Ebben a rovatban nincs tabutéma...

Vannak témák, amiket időről-időre elő kellene venni a szaklapoknak. A lövésjelzések és a vércsapa-jelek mellett, úgy érzem időnként a terítékkészítés szabályaival is foglalkozhatnának a vadászujságok. Hivatásos vadászként dolgozom és számomra roppant kínos, ha egy rendezetlen, szabálytalan terítéket látok, ráadásul ez előbb-utóbb visszaköszön valamelyik szaklapból. A szerkesztőknek is több figyelmet kellene fordítani arra, hogy a rosszul elkészített teríték ne jelenhessen meg fotó formájában az újságban. Az igényes újságolvasók nevében: *G.P., Majs*

Tisztában vagyunk vele, hogy az újszülöttnek minden vicc új. Persze a kezdő vadászok is így vannak bizonyos alapszituációkkal. Mivel a terítékkészítés szabályai évszázadok óta alig változtak, így a lapunkban korábban megjelent archív anyagok ismét előtérbe kerülhetnek. Tudjuk, hogy bizonyos témákat öt-hat évenként elő kell venni és a terítékkészítés szabályai is ezek közé tartozik.

Egyáltalán nem csodálkozom, ha a közvélemény kiakad egyes vadászok viselt dolgain. A kerti vaddisznóhajtások rekordterítékeinek időről-időre való felszólolása a már sokat láttott öreg vadászok számára is gyomorforgató. Ma már kerti hajtásban száz disznó alatt lőni - ugyancsak szerény eredménynek számít. Pedig a közvélemény amúgy elfogadná a vadászatot. Természetesen addig, amíg az normális keretek között zajlik. Az, hogy a vadász elejti, elkészíti és megeszi a vadat, az általában elfogadott. A dúvad gyérítése is normális, ősi emberi tevékenység, de meglőni száz-százötven vaddisznót egy zárt kertben, nos, valóban pszichológiai eset, még akkor is, ha a kertek üzemeltetői különböző gazdasági érdekekre hivatkoznak. *G.G., Hosszúhetény*

Elhez nincs mit hozzáfűzni...

Úgy tűnik, a pécsi egyetemi lövöldözés hatása nem kerülheti el a vadászok táborát. Az eset kapcsán a politikusi kirohanások nem mulasztották el a fegyvertartási engedélyek szigorításának előtérbe helyezését. Az örült, lövöldöző ámokfutónak ugyanis volt fegyvertartási engedélye. Ezek után megint minden vadász gyanús, aki nem tud igazolni legalább három teljes eltöltött napot, bentlakással Lipótmezőn? Miért van, hogy minket mindennel kapcsolatban megtalálnak, legyen az romagyilkosság, bolti rablás, nemi erőszak, vagy lövöldözős ámokfutás. *F.P., Kaposvár*

Valóban sok bűncselekménnyel kapcsolatban hírbe hozták már a vadászokat, főképp, ha ismeretlen lőfegyver is volt a dologban. Hála Istennek, az esetek túlnyomó részében mindig beigazolódt az ártatlanságunk. A fegyvertartási engedélyek szigorítása ilyenkor állandóan visszatérő téma, mellesleg még jó politikai fogás is, mondhatnánk a parasztvakításra ez a legalkalmasabb. Szigorítunk, szigorítgatunk, ezzel altatják a közvéleményt. Azt persze nem veszik észre, hogy a világ nem erre tart. Az, hogy valaki időről-időre bekattan, nem a fegyvertartás szigorításán múlik, sokkal inkább a beteg társadalmon, amit maguk a politikusok hoznak létre. Teljesen mindegy, hogy hány vadász van a kormányban vagy a magyar parlamentben, mindent megígérnek, de ritkán segítenek.

Elnézést kérek a késői válaszáért a november elején küldött érdeklődő levelükkel kapcsolatban – amely a törvény módosítására vonatkozott – tájékoztatom Önöket, hogy a lőfegyverekről és lőszerkekről szóló 2004. évi XXIV. törvény módosításának előkészítése jelenleg is folyamatban van. Mivel nagyon sok észrevétel érkezett a törvény módosítás előkészítése során, többek között a Civil Munkacsoport által készített tervezet kapcsán is, várhatóan

jövő év elejére kerül olyan állapotba a törvény módosítás előkészítése, hogy arról érdemben lehessen tárgyalni.

Fentiekre tekintettel kérem szíves türelmüket a törvény módosítás előkészítése kapcsán, amelynek tartalma többek között a jogharmonizáció megvalósítása, a gyakorlati problémák kezelése, és a fegyvernyilvántartás újraszabályozása (ebben tartalmi módosulás nem várható, de meg kell feleltetni az alkotmányossági követelményeknek a szabályozást a 144/2008. AB határozat kapcsán).

Tisztelettel: *Faragó Ákos, Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Büntetőjogi és Rendészeti Kodifikációs Főosztály*

Továbbra is türelmesen várjuk a módosítást...

Tisztelt Dr. Nyikos Attila! Elnézését kérem, hogy így, ismeretlenül írok Önnek, de az eddigi cikkei alapján mégis veszem a bátorságot. 25 éve vadászom a békéscsabai Nimród Vadásztársaságban, melynek 2005 óta az elnökhelyettesi tisztségét is betöltöm. Az IB minden egyes tagja igen elhivatott, komolyan vesszük a vállalt feladatokat maradéktalan elvégzését. Talán ennek is köszönhető, hogy nálunk nemigen fordul elő torzskaldás vagy vita. Egy alkalommal azonban felütötte a fejét az anyagiaskodás, mondván, legyen eladható a tagsági jogviszony. Akkor a közgyűlésen sikerült megértetni a tagsággal, hogy ez esetben pont azt a baráti, családiasszhangot tennénk kockára, aminek az eredményes működésünk köszönhető. Nem ismerem azon jogszabályokat, amelyek a tagság eladására vonatkoznak. Kíváncsi vagyok az Ön véleményére a témával kapcsolatban, és várom szíves választát! Vadászüdvözlettel: *Adamcsik László*

A levelet továbbítottuk, egyúttal megígérjük, hogy hamarosan a lapban foglalkozunk ezzel a közérdekű témával.

Csapdákkal és gondoskodással

Hej-hej, élőhely!

Országszerte fogy az apróvad, különösen szembetűnő ez az egykor vadbőségéről híres alföldi területeken. Síránkoznak is a vadászok – de sok helyen semmit nem tesznek e folyamat megállítására, megfordítására érdekében. Az okokat keresve szinte mindenhol megállapítható, hogy néhány másodlagos tényező (ragadozók, vegyszerezés) mellett az első számú, mondhatni alapvető gondot az élőhelyek leromlása, a bűvő-rejtőzködő és táplálkozó területek folyamatos csökkenése jelenti. Megfordítható ez a folyamat? Úgy tűnik, igen. Csak akarat, munka – és persze pénz kell hozzá. Erről szól riportunk.

Kozárd. Aprócska, 180 lakosú falu a nógrádi dombok között, kulturált, rendezett, szemmel láthatóan fejlődik egy amúgy lecsúszó, hátrányos helyzetűnek nevezett régióban. A környezete is gondozott, a mezőgazdasági területek már a tére felkészítve várják a havat a bágyadt napsütésben. A vadászati jogot 4800 hektáron a helyi földtulajdonosi közösség gyakorolja, ebből Ecseg és Csécse határában 1000 hektárnyi részen kezdett kialakítani apróvad-gazdálkodási mintaterületet a földtulajdonosi közösség egyik tagja, Hajas Péter Pál, aki „civilben” az OMVK Nógrád megyei titkára.

„Baráti kapcsolatban vagyok több burgenlandi és alsó-ausztriai vadászterület vadászai-val, ahol azt tapasztaltam, hogy a határ osztrák oldalán, azonos talaj és klimatikus viszonyok között, hasonló mezőgazdasági termelési szerkezet mellett rengeteg az apróvad, míg ezen a felén lényegesen kevesebb van. Egy-egy jól kezelt osztrák vadászterületen nincs nagy eltérés a vadászati lehetőségekben, akár kisparcellálás, akár nagyparcellás gazdálkodást folytatnak rajta a gazdálkodók.

Miért van ez így? A különbség nem elsősorban az anyagiakban, sokkal inkább a szemléletben és a hozzáállásban keresendő. Kevesebb ellenérdekelt fél a föld gazdája és a vadász, harmonikusabb köztük a kapcsolat. Sok gazda vadászik is, igaz, jóval magasabbak (a hazainak 20-50-szerese) a vadászati hasznbérleti díjak is. A sportvadászok is gondozzák, óvják a vadat és etetnek, itatnak mindenhol, igaz, vannak jobb természetes adottságú, változatosabb növénykultúrájú (szőlő, zöldség, takarmánynövény) területek is, s még gyakorlat az önkéntes ugaroltatás, ami kiváló költő- és nevelőhely. Az élőhely-fejlesztés jó része az EU közös agrárpolitikájának jobb helyi adaptálásából fakad. Nincsenek száz hektár számra kultúrsivatagok, gondoskodnak a vad búvóhelyéről, védik a ragadozóktól. Ezt a modellt próbáltam saját vadászterületünk egy részén megvalósítani, a helyi adottságokhoz igazítani. Projektvezető referensként részt vettem a fogoly-program mintaterületeinek kialakításában, az ott szerzett tapasztalataimat is igyekszem itt felhasználni.

Ahogy haladunk a mintaterületen, 12 tagú fogolycsapat kel fel a domboldalt szántó trak-

A műkotorék-csapda fogásjelzője messziről is jól látható

Régi típusú műkotorék-csapda beton és vaselemekből

tor elől, s repül előttünk keresztben a patak melletti, szokatlanul, széles bokros-füves csíkba.

Odakanyarodunk a kis patak mellett lévő széles nádfolthoz, amelyet több szárúzott nyiladék bont meg, ahol a madarak szárítkoznak. A bokrok alatti takarásban akácrudakra függesztett, fedeles műanyagvödör-

ből kialakított, búzával tele önetető, mellette műanyagbordóval gumicsövön megy a tiszta víz a szintszabályozóval felszerelt fém itatóvályúba. Fácán és fogolynyomok, ürülék min-

tor elől, s repül előttünk keresztben a patak melletti, szokatlanul, széles bokros-füves csíkba. azt jól mutatja az alsó rész kérgét már szinte teljesen eltüntető nyúlragás, a fognyomok sokasága. A bokros mellett kétméternyi füves mezsgye, rajta kétajtós, a felnőtt róka megfogására is alkalmas méretű, dróthálóval borított ládacsapda, alsó rekeszébe csalétekként élő galamb van bezárva.

Átverekedjük magunkat a bokrok és a nád szövevényén, a most száraz aljú árkon. A túloldalon sávosan művelt vadföld – közte keverékvetésben őszi káposztarepce, mustár, olajrettek, takarmánykáposzta – 4 méter széles csíkokban vannak egymás mellé vetve, részben takarást, részben most is harsányan zöldellő legelőt adva madárnak, nyúlnak, őznek a téli időszakban is. Az árok két oldala így legalább 20 méter szélesen és majd kilométernyi hosszon a vadnak van kialakítva. Mit szól ehhez a föld tulajdonosa, hogy ennyivel kevesebb a szántója?

„Ez természetesen csakis érdekelt-ségi alapon lehetséges – mondja Hajas Péter Pál. Senkitől nem várható el, hogy ingyen lemondjon olyan területekről, ahol jó minőségű terményt tudna előállítani, ezért a tulajdonos részére kompenzációt fizetünk a terméskiesés pótlására. Jó lehetőséget jelenthet az élőhely-fejlesztéshez az Agrár-környezetgazdálkodási Program (AKG), vagy a Natura 2000 program

„Ha ismét jó minőségű és fejlődőképes apróvadállományt akarunk, akkor nem a vadat kell az adott területhez való kényszerű alkalmazkodásra rászoktatni, hanem az igényeinek legmegfelelőbb élőhelyet kell biztosítanunk számára.”

denült, mezei verebek és sármányok csapata rebben fel a bokrokról. Pár méterrel arrébb karvastagságú akácrúd hasítékába szorítva nyálósó, s hogy nemcsak az őzek fogyasztsják,

területein igényelhető „Nem termelő beruházások” támogatása azok számára, akik ezekbe a programokba bejelentkeztek. Többek között támogatott a sövények, füves mezsgyék és rovarteleltető bakhátak létesítése. Az összeg magasabb, mint a művelésből kivett területre hozama. Sajnos nem mindenki partner, van, aki most is irtja a fás, bokros foltokat a nagyobb hozam és támogatás reményében, holott a „Helyes Mezőgazdasági és Környezeti Állapot” előírásai szerint meg kellene őrizni ezeket a területeket.”

A szomszédos, jó 50 hektáros lejtős tábla közepén, annak teljes hosszában is húzódik egy traktorfogásnyi szélességű csík, amibe gyep- és tarlókeverék lett vetve, míg az alsó szélén vezető földút mellett három sorban ültetett cseméték küzdenek a nyári aszály nyomaival, emiatt a telepítéseket több helyen kell majd pótolni. A vegyes összetételű galagonya (35%), fagyal (35%), mogyoró (15%) és vadrózsa (15%) sövényeken jól láthatók az őz és a nyúl rágásnyomok. A füves mezsgyék mellett még évelő, vadvirágos keverékeket vetettek a szegélyekre, hogy a csibék számára legyen rovar táplálék. A jelenlegi vadsűrűség még nem indokolta több ősztéli vadbúvó kialakítását. Ugyanakkor az elsődlegesen a fogoly és a nyúlállomány felhozására kiválasztott területrészekről fokozatosan kivesszük a magas fákat, hogy a szárnyas ragadozók zsákmányolását megnehezítsék.

Felmegyünk a domboldalban fekvő akácshoz, ahol a két, saját fejlesztésű műanyag rókacsapda van „üzembe állítva”. A jó tíz méter hosszán a földbe ásvó műkotorék járatai beton-, illetve PVC csatornacsövekből lettek kialakítva, melynek belső falára homokréteget ragasztottak. A beépített csapda külső jelzővel van ellátva, amely zavarás és szagosítás nélkül, távcsővel messziről ellenőrizhetően mutatja, ha valami van a kotorékban.

UV-védett, műanyagból készített önetető és önitató berendezések

Végigjárunk néhány fasort és út menti bokrost, mind mellett keskenyebb-szélesebb sávon lekaszált gyep, vagy takarást adó növényzet. Kétszáz méterenként – ragadozó madaraktól védett

takarásban – etető, négyszáz méterenként önitató és sózó, fasonként pedig egy-egy ládacsapda van elhelyezve.

Valamennyinek az ellenőrzése, feltöltése napi több órai munkát igényel. Van erre ember és pénz?

„Saját vállalkozásom alkalmazásában áll egy lelkes fiatal hivatásos vadász, Kasza Viktor, akinek ez az elsőszámú feladata. A műkotorék csapdát, az etetőkhöz és itatókhoz az al-

katrészeket gyártjuk és forgalmazzuk, itthon kevésbé ismert berendezéseket és eszközöket igény szerint tudunk szállítani a megrendelőknek. Az ebből befolyó pénzt fektetem bele

a bemutató terület fejlesztésébe, sőt, sokszor még ezen felül is, akár a családi pénztár rovására. A földtulajdonosi közösség anyagilag nem tud

A vadgazdálkodók számára csak azokat az eszközöket ajánljuk, amelyek hatékonyak és a használatuk nem ütközik jogszabályi előírásokba.

támogatni, már az is szép gesztus tőlük, hogy hozzájárultak a mintaterület kialakításához és üzemeltetéséhez.

Remélem, hogy az itt megtekinthető példák szélesebb körű meghonosítása segíthet azokon a vadászterületeken, ahol nyitottak a természetes apróvadállomány növekedését célzó fejlesztésekre. A legtöbb esetben sokkal kedvezőbb helyzetből indulnak, hiszen a valódi apróvad területen a még fennmaradt törzsállomány jóval magasabb, mint a jellemzően nagyvadas Nógrád megyében.”

Hajas Péter Pál járja az országot, szinte minden megyében tartott már előadást a hivatásos vadászoknak és számos helyen, konferencián, szakmai rendezvényen beszélt a csapdázásról, mindig megemlítve az élőhely-fejlesztés fontosságát is. Vitathatatlan szerepe van abban, hogy Magyarországon újra feltámadt és reneszánszát kezdi élni a kártevők csapdázása, ezt a nagyon szép, de sok időt és hozzáértést igénylő „szakmát” egyre többen gyakorolják, nem is kis eredménnyel. Ha mindez párosul a vadgazdák szemléletváltásával, akkor jó esély van arra, hogy megkezdődjön az apróvadas élőhelyek feljavítása, felszaporodjon az apróvad – mindnyájunk öröme. **S. E.**

Téli legelőkeverék, nyárra évelő vadvirágos keverék kerül mellé

A HÓNAP VADÁSZLAP FOTÓJA

FÁCÁNTYÚK

FOTÓ: ADORJÁN PÉTER

Sztrádán vagy földúton?

Megszokhattuk már, hogy a rendeletet „alkotók” – akik egyébként a mi adónkból származó közpénzekből hazai viszonylatban jól megfizetett köztisztviselők – időnként olyan produktummal állnak elő, amelyek nem segítik, hanem gátolják a dolgok normális menetét. Mert a törvények – teljes joggal – azért vannak, hogy ésszerű, és a köz javára előnyös korlátok közé szorítsák az egyébként szabadon kószálni akaró gondolatokat, elképzeléseket, tevékenységeket – mint csordát a karámfá. Csakhogy. Ha a korlát nem a kijelölt utat erősíti és védi két oldalról, hanem keresztbe van téve, azt már nem korlátnak hívják, hanem akadálnak, ami már nem segítője, hanem gátja, de legalábbis lassítója a folyamatos, célirányos haladásnak.

Ismét sikerült néhány jogi „gyöngyszemet” felfűzni a vadászat nyakát szorító kötélre, amitől az persze nem lesz lazább, csak szebben fog csillogni... A 2010. március 1-jén hatályba lépő 141/2009.

(X. 29.) FVM rendelet is ilyenre sikeredett. Nagy könnyebbség, hogy végre rendezi, legalizálja a vadhús helyi értékesítésének lehetőségét, más kérdés, hogy az ehhez szükséges állategészségügyi előírásokat a legtöbb vadászatra jogosult képtelen teljesíteni – azaz így csak a vadkereskedőknek adhatja el a béka feneké alá nyomott áron a vadat, vagy megesszik a tagok az összes zsákmányt.

Ezek után nézzük az apró részleteket, úgyis mint az ördög bűvőhelyét. Az 1. § (1) szerint a rendeletet az elejtett vagy elhullva talált vad esetében kell alkalmazni. Az elejtettnél rendben van, de ugyan mit kezd a vadász, a húsvizsgáló vagy a hatósági állatorvos egy olyan – nevezzük nevén a dolgot – döggel, ami hetek óta oszladozik a szabadban, s „jelenlétét” leginkább gyomorforgató szaga árulja el. Nyilván ennek is szerepelnie kell a statisztikában és az üzemtervben, de az azonosító jellel történő megjelölési kötelezettség (3) csak az elejtett nagyvadra vonatkozik, függetlenül attól, hogy azt emberi fogyasztásra szánták-e. Nem lehet tehát – mint azt sok helyen csinálták – az elhullva talált (vagy annak beírt) vadat az azonosítójel megsemmisítésével „legalizálni.”

Látszólag megkönnyíti a rendelet a vadhús közlélmézési cikké történő válásának lehetőségét, azonban ez sem ellentmondásoktól mentes. A 7. § (4) bekezdése szerint a képesített vadhúsvizsgálónak valamennyi emberi fogyasztásra szánt vadat meg kell vizsgálnia, ami külső értékesítésre kerül, és ezt hatósági húsvizsgálatnak is alá kell vetni /6. § (4)/. Nincs gond – hála Istennek és a magas jogalkotói grémiumnak – az elejtőnek átadott vagy eladott zsákmánnyal, a kapott kompetenciával és a vad közös, társasági rendezvényekre történő felhasználásával ezekben az esetekben sem vadhúsvizsgálói, sem állatorvosi vizsgálat nem kötelező. Ez a vadhús azonban tovább nem forgalmazható.

A nagy csapda (nem 22-es, annál sokkal nagyobb kaliberű) az értékesítési helyek besorolásánál van. A 4. § (5) bekezdése alapján „Vadbegyűjtő hely útján vadat forgalomba hozni kizárólag vadfeldolgozó üzem felé lehet.”, tehát amelyik vadászatra jogosult ilyen épített ki komoly költséggel és erre működési engedélyt is kapott, az onnan

közvetlenül nem adhat ki vagy el vadat még saját tagjainak sem, nemhogy a környék esetleges fogyasztóinak. Ha mégis helyben akar értékesíteni, akkor erre a célra elkülönítve egy másik, csak a kiskereskedelmi forgalom részére szolgáló hűtőtárolót építhet és működtethet, amit a vadászati hatóságnál regisztráltatnia kell. Csakhogy az 5. § (4) bekezdés értelmében a vadászatra jogosultnak a saját területén elejtett vad kifelé történő értékesítéséhez is „rendelkeznie kell a 12. paragrafusban a vadbegyűjtő helyekre előírt feltételeknek megfelelő létesítménnyel”.

Látja? Nem látja? Na látja! Tehát akinek van vadbegyűjtő helyként regisztrált hűtője, az nem értékesíthet közvetlenül, aki viszont közvetlenül értékesíthet, az nem lehet vadbegyűjtő hely, csak saját vadját tárolhatja benne, mégis ugyanolyan berendezéssel kell rendelkezzen.

Hol van ebben a logika – vagy inkább lobbika?

Akik mégis belevágnak és megteremtik ennek technikai feltételeit, azoknak havi, illetve éves súlyhárítást szabott a 4. § (3). bekezdése, meghatározva a „kis mennyiség” fogalmát. A tagok kompetenciája, vásárlása és az összes értékesítés „nem haladhatja meg vadászatra jogosultanként havonta a 3000 kilogrammot, illetve naptári évente a 10 000 kilogrammot”. Azaz nagyvadás területen – elméleti, 40 kilogrammos vad-átlagsúllyal számolva ez évi 250 nagyvad, apróvadás-területen 15 kilogrammos öz-átlagsúllyal számolva 300 öz és 5000 apróvad értéke. Tehát a területek nagysága az összes vadhúsát saját maga tudná értékesíteni – ha találna ilyen mennyiségre vevőt. Ennek hozadéka lehetne, hogy talán a vadhús-feketepiac részesevé is kisebb lenne a jelenleginél. A 4. §. (1) d. bekezdés szerint a kiskereskedelemre regisztrált vadászatra jogosultnak térben behatárolt értékesítési lehetősége van, mégpedig

„a végső fogyasztót közvetlenül ellátó, a vadászterülete határain belül található, illetve székhelyétől vagy a húsvizsgálát helyétől közúton maximum 1 óra alatt elérhető helyi kiskereskedelmi, vagy vendéglátóipari egységnek, beleértve a saját maga által üzemeltetett ilyen vállalkozásokat is.” Sajátos meghatározás a „közúton 1 óra alatt elérhető” távolsági kategória, mert nem mindegy, hogy hűtőkamion vagy mondjuk egy BMW viszi a vadat, szabolcsi mellékutakon vagy a M7-es autópályán. A terület lehet például a Zemplénben, ugyanakkor a vadászatra jogosult székhelye – és akár vendéglője is – Budapesten...

További pikantériája a jogszabálynak, hogy egy huszárvágással „egyesítették” az eddig két külön sorszámú, nyilvántartású és funkciójú hatósági jelzést, a krotáliát, valamint a vadkísérő jegyet, amely egyúttal nagyvad-azonosítóként is funkcionál majd. Még nincs állásfoglalás, hogy ezt a vadászati-, vagy az állategészségügyi hatóság fogja-e majd a vadászterületek rendelkezésére bocsátani és milyen összegért. Talán nem alaptalan feltételezés, hogy az „egyesítés” után az új „egyke” jóval többbe fog kerülni, mint két elődje együttvéve, s arra is jó eséllyel lehetne fogadni, hogy a közbeszerzési pályázat nyertese megint az lesz, aki a korábbiakat is gyártatta...

-som

**„a területek zöme
a vadhúst
saját maga tudná
értékesíteni”**

Lehet-e földtulajdonos a vadásztársaság?

Azt is meg lehet kérdezni, hogy vehet-e termőföldet vagy erdőt a Földtulajdonosi Vadászati Közösség (FVK). Mindkét esetben az a törvényben szereplő válasz, hogy nem. Ez ugyanakkor azt is jelenti, hogy miután nem vásárolhat, így termőföld, erdő nem is lehet vadásztársaság, illetve FVK tulajdonában. A vadásztársaság egyesület, az FVK pedig igencsak nehezen megjelölhető szervezeti egység, jogi megfogalmazásban „formátlan társaság”, amelynek jogi státusza immár törvényi megjelenése (1996. évi LV. törvény, vadászati törvény) óta, igencsak vitatott.

Persze, akad ez alól kivétel, mert a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény megjelenése előtt volt egy 4-6 hónapos időtartam, majdnem azt mondhatnánk, ex-lex állapot ezen a téren, és akkor bizony lehetett földtulajdonhoz jutni még vadásztársaságnak is.

A vadásztársaságok, földtulajdonosi közösségek és az erdőgazdaságok összesen nagyon kis területen művelnek vadföldet, vadlegelőt. Nyilván a vadászatra jogosított (Vt. és FVK) azért venne, vásárolna földet, hogy azt vadföldként hasznosítsa.

Az erdőgazdaságoknál sokkal egyszerűbb a dolog, hiszen az állam tulajdonában lévő termőföldet, erdőterületet használja, kezeli, amelyen belül akár több száz, néhány ezer hektárt is művelhet vadföldként.

Akkor hát mi a megoldás?

Mert mégiscsak kell vadföldgazdálkodást folytatni a területen élő vadállomány takarmányozása érdekében.

Sajnos, általában nem elég a vásárolt takarmány, ami esetleg

csak igen magas áron vehető meg a piacon, saját előállításban ez sokkal kevesebbe kerülne.

Marad tehát a termőföld haszonbérlete. A jogszabályokból kell kiindulni, figyelembe véve a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvényt. A tagok jelentős része rendelkezik saját tulajdonú földdel, ezek a földtulajdonosok a tulajdonukban lévő termőföldet használatra, vadföld céljára átadják a vadásztársaságnak, illetve FVK-nak, melyek az ilyen hasznosításra átengedett táblákat vadföldként használják. Ez utóbbira számtalan gyakorlati példát ismerünk.

*Az Országos Vadgazdálkodási Adattár szerint:
a vadföldek összterülete 36 511 hektár,
ez az összes vadászterület 0,43 százaléka;
a vadlegelők összterülete 31 966 hektár,
mely az összes vadászterület 0,38 százaléka.
És itt van a kutya eltemetve.*

Általában valamilyen névleges díj fizetése mellett, vagy teljesen ingyen történik a termőföld használatának átengedése. Sokan meglepődnek azzal, hogy így a vadászatra jogosított teljesíti a művelési kötelezettséget, ennek költségei nem a tulajdonost terhelik.

Az sem elhanyagolható szempont, hogy a művelés híján parlagfüvet „termő” terület jelentős összegű bírságot vonna maga után.

Ugyancsak feltételként szabják – általában egyszerű írásos megállapodásban – hogy a vadföld céljára átengedett földeken termelt takarmány nem lehet valamelyik vadászé, azaz csak a vadászatra jogosított használhat-

ja fel a vadállomány téli takarmányaként.

Szintén célszerű írásba foglalni a termőföld hasznosításához igényelhető földalapú központi támogatást, amely a mezőgazdasági műveléshez, hasznosításhoz kötődik, de a termőföld tulajdonosát illeti.

Érdemes talán említést tenni arról, hogy a vadászati szakirodalom és a gyakorlati-elméleti szakemberek szerint az egyes vadászterületeken mekkora kiterjedésű és milyen elhelyezkedésű vadföldművelést tartanak optimálisnak. A „Korszerű takarmányozás” (1973) című kiadvány-

jegyzés: az egész ország területéből hivatalos adatként 8 394 476 ha (90,3 százalék) a vadászatra alkalmas. Ennek egy százaléka: 83 944 ha, melynek még a felét sem teszi ki (36 511 ha; 0,43 %) az OVA adatai szerint a 2008. évi vadföld-összterület. A vadlegelőt szinte nem is érdemes említeni, a fentiek szerint: 167 888 ha lenne indokolt, ehhez képest a statisztikai tény 2008-ban: 31 966 ha, alig hatoda az ideálisnak. Lehet, hogy talán némileg túlzott a szakmai ajánlat, de a meglévő mennyiség mindenképpen igencsak kevés. A nem állami területeken lévő vadföldek legnagyobb része nincs bekerítve.

A vadföldek területi elhelyezkedése is megér egy misét. A vadföldeken való növénytermesztés akkor éri el a célját, ha egy-egy terület kiterjedése legalább 3 ha. A felső határt nem lehet megszabni. Néhány esetben előfordulnak 20-30 hektáros vadföld-komplexumok is. A nagyvadas területeken lehetőleg nagyobb területrészek legyenek, hogy állítsa meg a vadat, mielőtt kimenne a mezőgazdasági területre, és időszakos búvóhelyként is szolgáljon, valamint átlagos mennyiségű takarmányt adjon, amiből maradjon betakarítható mennyiség.

Próvadás területen mások a szempontok. Mégpedig: a vad kedvelt tartózkodási helyein 1-2 ha nagyságú elegendő, lehetőleg fás vegetáció, csenderes mellett legyen és szolgáljon búvóhelyként vagy fészkelőhelyként. Ehhez többféle növényt kell vetni.

A mozaikszerűen elhelyezkedő kisebb területeket mintegy zöld folyosóként kell vadföldként hasznosítani. ♡

A photograph of two hunters in winter gear walking away on a snowy field at sunset. The sun is low on the horizon, casting long shadows and a warm glow over the scene. The hunters are carrying equipment, and their tracks are visible in the snow.

Mindennapi hazugságaink IV.

Jó néhány reagálás érkezett sorozatunk eddig megjelent írásaira, az egyetértő vélemények mellett többen elutasították, sőt – talán személyüket is találva érezve – kifejezetten sértőnek tartják az azokban leírtakat, s olyan is volt, aki hazugságnak bélyegezte a hazugságokról írtakat...

Nos – persze, nem az előbbiek hatására – mostani írásunkkal, mely a vadászkísérők trükkjeit veszi górcső alá, a sorozatot befejezzük, de nem vagyunk olyan naivak, hogy azt higgyük, ennek eredményeként majd eltűnik a hazugság a vadászatból...

Zöldfülvű vadórségem idején, a nyolcvanas évek elején egy idős vadász bácsi mondta nekem végtelen bölcsességgel, ízes zalai tájszólásban: „Tudod kisfiam, a vadór olyan, mint a pincér. Minden gyűttment embert ki kell szolgáljon.” Ennek a mondásnak az igazságát azután nagyon hamar megtapasztaltam a saját bőrömmön, és látom azóta is sokfelé, itthon és külföldön egyaránt. Különösen szembevetőd ez hazánkban, mióta szinte válogatás (embe-

a következő „kuncsaft”... Persze, az éremnek két oldala van. Ami a vendégnek szórakozás és kikapcsolódás, amire időt és sokszor komoly pénzt is áldoz, nagy elvárásokkal és szinte ünneplőbe öltöztetett lélekkel indul, az a kísérőnek munka, fáradtság, „nagyüzemi” vadászatnál szinte robot, ahol nincs ünnepnap, sokszor még pihenőnap sem. Ráadásul mindkét „emberből” vannak jó és/vagy rossz tulajdonságokkal felruházva. Mert a vendég

Borravaló: Vannak helyek, ahol szabályos versenyfutás zajlik annak érdekében, hogy ki „szerezze” meg a legmagasabb rangú, vagy leggálansabbnak kinéző vendég kísérésének a jogát. A cél a minél magasabb borraivaló. Ezt – sajnos – nem ritkán a vadászterület valamely vezetője saját előjogának tekinti, s mit sem számít, ha nála szakmailag alkalmasabbak is lennének erre a feladatra. Másik trükk a „jó” vendég megszerzésére az, hogy a potenciális kísérő sosem látott „kamubika” vagy „kamubak” bementésével próbálja megkapni a kísérés jogát. Ha sikerül a többiek és a vendég átverése, akkor nagy sajnálkozások közepette, miszerint a kinézett vad „nem jött ki”, megpróbálja rábeszélteni másikat, általában jóval kisebb értékű vad meglövésére a vendéget – mindegy, csak csengjen a kassza.

„Szakadt vadór” öltözet: Különösen a korábbi időszakra volt jellemző, amikor még nem volt nagy választék a vadászfelszerelésben, de még napjainkban is előforduló trükk. A kísérő látványosan lyukas csizmában, szakadt ruhában, ócska keresőtávcsővel a nyakában kísérte a vendéget, s igen dicsérte annak öltözetét. Ha az „értett a szóból”, a vadászat végén nekiadta csizmáját vagy kabátját, értékesebb vad lövetése esetén akár távcsővét is a „szegény” magyar hivatásosnak.

Művényom: Hallani helyenként olyan kijelentést, hogy „csak lövést tegyen a vendég, a többit megoldjuk, a trófea garantált.” A lövés után a kísérő valamilyen ürüggyel helyben marasztalja a vendéget, s egyedül megy a rá lövés helyére. Ha nincs vér, előkerül a zsebből a sós vért tartalmazó üveg, s mindjárt lesz a későbbi kutyás „utánkereséshez” alkalmas véryom. Ha a vendég mégis ragaszkodik az együttes nyomkereséshez, kitanult kísérő a lyukas fogát megszívva parádés „tüdővért” tud a nyomra juttatni, ami már elegendő indok a sebzés elismertetéséhez.

Zsebbe fizetés: A vendéggel „véletlenül” nagyobb tarifájú vadat lövetett a kísérő, s a tanácstalanul fejét vakaró vendégnek „felajánlja”, hogy ha az ár egy részét kifizeti zsebbe, akkor nem hivatalosan, de megkapja a trófeát. A vad marad, azt majd később ő elrendezi, vadásszanak tovább, s a vendég a „hibázás” után lőjön egy jóval olcsóbbat, hivatalos elszámolással.

Trófeacsere: Sebzés, esetleg sebzésként beállított hibázás esetén működő trükk, ha a megtalálás után a kísérő (vagy a területgazda) nagyobb pénzt akar bekaszálni, mint amennyit a vendég a meg- (vagy meg se) sebzett vadért fizetne. Az eladni kívánt trófeáról aztán kép készül, s ha a vendég annak alapján elfogadja, veheti-viheti. Hozzá kell tenni, sokszor a békát akkor is benyeli, ha tudja, hogy azt nem ő lőtte, de fut a pénze után, mert

Fotó: Blaumann Ödön

A kan agyara az elejtést követően akár centimétereket is „nőhet”

ri és szakmai minimum) nélkül bárkiből lehet puskás, s a vadászatban is átvette az őszinte barátság helyét a pénz és az érdek. Nem volt könnyű megszokni, beletörödni pedig ma sem tudok, hogy ha „bervadászként” (már a fogalom is borzasztó!) mentem/megyek valahová, nem egyszer éreztem, vagy éreztették velem, hogy nem én vagyok a vendég – csak a pénzem. Megkeseredik a vadászember szája, amikor lát egy unott arcú kísérőt, aki alig várja, hogy túlessenek a kötelező feladaton, lőjön gyorsan a vendég, fizessen, aztán menjen a fenébe, mert már ott áll a vadászháznál

lehet képzett és alkalmazkodó vadászember, de lehet keckeckedő, akarnok, mindent jobban tudó, nagyképű vagy fölényeskedő és rosszindulatú lődühönc, ugyanakkor a kísérő is lehet szerény és tisztességes, de lehet pénzsóvár, faragatlan, hozzá nem értő, vagy akár minden hájjal megkent zsvány is.

Egyet azonban tudomásul kell venni: a bervadásztatás a pénzről szól. S a pénz megszerzése érdekében sokan semmilyen eszköztől, trükkötől, stiklitől nem riadnak vissza, beleértve a tisztességtelen, vagy akár a törvénytelen módokat is. Lássunk ezekre néhány példát.

a sebzés díját kifizette és nem kapott semmit, így viszont lesz egy trófeája, amivel dicsekedhet – másoknak.

Súlymanipuláció: A kísérő a koponyát lefőzi, majd a fehérités (hidrogénezés) után azonnal berakja a fagyasztóba. Másnap, mérlegelés előtt 2 órával előveszi a 24 órás „száradású” trófeát, melyen már nem látszanak a fagyasztás nyomai – csak a mérleg nyelvét nyomja kissé magasabbra a benne hagyott víz.

Orvvadásztatás: Ha a vendég olcsóbban akar vadászni, és ezért belemegy a felajánlott orvvadászatba is, ismert trükk, hogy éjjel reflektorral vadásznak trófeás vadra. A vendéggel rálövetnek messziről valamire, majd azzal a szöveggel, hogy ők is lebukhatnak, nem mennek oda, hanem gyorsan elhajtanak a helyszínről, mondván, a vadat majd a másik brigád megkeresi és elviszi. A „szerencsés” vadász másnap megkapja az addig hűtőben tartott trófeát, amit természetesen reggelre már le is főztek...

Szívatás: Ha a vendég valamilyen okból nem szimpatikus a kísérőnek (korábbi konfliktusok, okoskodás, modor), akkor – akár a bevétel rovására is – hosszú és eredménytelen, „nevelő célzatú” sétákra, üres leselkedésekre számíthat, s rutinos kísérő úgy viszi el a legóvatlanabb vad mellett is, hogy egy szőrszálat sem lát belőle.

Kényszervadásztatás: Van azonban ellenkező előjelű érdekeltség is, amikor az a cél, hogy a vendég lehetőleg ne lőjön vadat. Ilyen szituációk többnyire akkor fordulnak elő, amikor nem lehet kikerülni a talán meggondolatlanul beígért vadászatot, vagy valamilyen külső nyomással a terület nyakába varrt, de cseppet sem kívánt „protokoll” vendéget. A vadásztatást muszájból vállalni kell, de aki jön, az nem annyira „fontos” ember, hogy lőjön is valamit. Ráadásul bevétel sincs, csak költség. Ekkor szokta a kísérőnek kijelölt vadór azt az utasítást kapni, hogy „láthat, de nem lőhet”. Innentől kezdve az ő feje főhet, hogy ha a vendég mégis helyzetbe kerülne, milyen – hihetőnek tűnő – kifogással tilthassa meg a lövést, esetleg hogyan ugrassza el a vadat...

Riasztó a kép? Talán túlzó? Pedig a sorozatban leírtak kivétel nélkül megtörtént, konkrét esetekből lettek általánosítva, nagyon sok belőlük személyesen is átélt helyzet volt – a barikád mindkét oldalán állva. Természetesen nem ez a jellemző a hazai vadászterületek nagy többségére, de mint tudjuk, a homokba dugott fej a struccot sem menti meg a valóságtól. A tükör nem görbe, legfeljebb nagyít, de a tükör magától nem tud képet alkotni, csak a valóságot visszatükrözni. C' est la vie.

SOMFALVI ERVIN
somfalvi@vadaszlap.hu

A tágra nyílt szemmel figyelő szarvastehenet nem lehet becsapni, a vendégvadászokat azonban igen

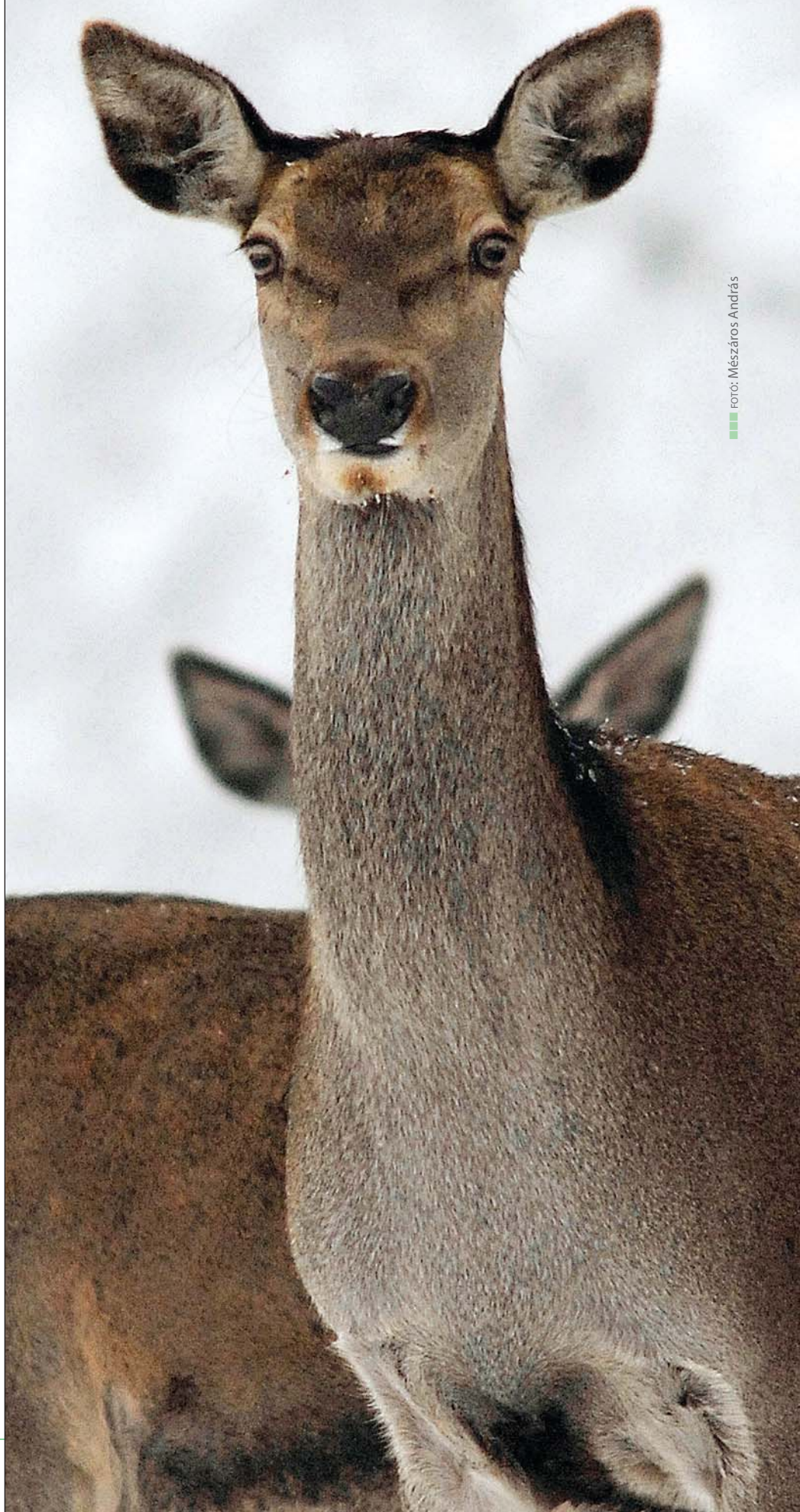

FOTO: Mészáros András

CD, DVD

Balogh István: Vadvirágos patika DVD.....	4 680,-
Balogh-Schmidt: Madárhangjáték CD.....	3 120,-
Bársony I. A.: A lóp és a pagonnyal dalmok DVD..	2 700,-
Blaumann Ödön: Dámbikák bírálata DVD.....	2 500,-
Gimbikák bírálata DVD.....	2 500,-
Vadászéved 2006-07-08. DVD.....	2 500,-/db
Vaddisznóhajtások jelenetei I-IV. DVD.....	2 500,-/db
Concerto-Boldog: Vadász-zene CD.....	2 650,-
Dénes Gábor: Tanuljunk kutyául DVD.....	1 350,-
Erdő P.R. Bt.: A magyar erdő királya DVD.....	3 000,-
A solymászat Magyarországon.....	3 000,-
Hidvégi Béla: A vadontól a múzeumig DVD.....	4 060,-
Homoki-Nagy: Cimborák DVD.....	1 350,-/db
Hunting Video: Die Welt des Rehbocks.....	8 900,-
Elefantenjagd.....	8 900,-
Ignácz: Őzhívástól a vaddisznóhajtásig 2 DVD.	6 500,-
Szalontól a vadlibáig dupla DVD.....	6 500,-
Kossuth Kiadó: Magyarország gombái CD.....	3 000,-
Növénytan CD.....	3 000,-
Magyar Közöny: Trófea CD.....	2 400,-
Magyar Vadászok Egyesület: Hubertus Mise CD.	2 980,-
Media Art: Vérebvezetők nyomában 2 DVD.....	6 250,-
Naturhun: Hunting in Hungary I-II. DVD.....	5 900,-/db
Nova Toma: Big Five DVD.....	6 700,-
Dél-Afrika 1-2. DVD.....	6 700,-
Oxigén Bt.: Csergezőn Pál vadvilága DVD.....	6 240,-
Rácz Gábor: Tizenkét hónap az erdőn 2 DVD.....	2 950,-
Select Kft.: A bojlí éve DVD.....	1 570,-
A csodás észak DVD.....	1 570,-
Vadászat Mo.-n reflexíjjal I-II. DVD.....	3 130,-
Takács Viktor: A nagyvad találatjelzése DVD.....	5 800,-
Természetfilm: A háztűzörző DVD.....	1 990,-

KÖNYV

Acél Csaba: Kukuláz.....	2 000,-
Aichele-Bechtler: Mi virít itt?.....	3 500,-
Albert és tsi.: Ismerjük fel a gombákat 1-2.....	1 790,-
Alexandra: Az erdő állatai (kirakós).....	2 499,-
Gyermekatlasz: Állatok.....	1 999,-
Ambrozé Árpád: Nimród csillaga alatt.....	2 400,-
Andréssné-Andrés: Az erdészemester könyve.....	2 490,-
Avarffy Elek: Vadászkepek.....	2 700,-
Bagi-Fekete: A szarvasgombász mesterség.....	4 990,-
Bán István: A medve karmai között.....	4 200,-
Az X-es.....	4 000,-
Bársony István: Magányos órák.....	2 100,-
Nyomról nyomra.....	2 730,-
Bartha Dénes: Fa- és cserjehatározó.....	4 200,-
Békés Sándor: Emlékekbe kapaszkodva.....	2 900,-
Vadászetika.....	1 900,-
Bodó-Walter: Lőtényezők kézikönyve.....	4 800,-
Bornemisza Péter: Varázslatos vadászatok.....	3 990,-
Böhm István: Vérebkrónika.....	7 500,-
A hannoveri véreb.....	1 480,-
Capstick: Az utolsó elefántvadász.....	4 800,-
Halál a fekete kontinensen.....	4 300,-
Carluccio, Antonio: Gombák könyve.....	5 500,-
Collins: Európa madarai.....	4 900,-
Corelli, Igles: Vadételek.....	5 999,-
Czibulya-Tóth: A japán fűrj és tenyésztése.....	1 650,-
Czifferszky István: Vava.....	1 990,-
Csányi Sándor: Vadbiológia.....	2 900,-
Csapody-Jávorka: Erdő-mező növényei.....	2 500,-
Csathó Kálmán: Szarvasbögés.....	2 000,-
Csizmadi-Niksz: Étkeink és illó boraink.....	3 900,-
Deák I.: Az apróvad és vadászata Erdélyben.....	2 980,-
Degenfeld-Schonburg: A vadászszerveződésről.....	3 490,-
Dúcz László: A közöttünk élő Turulmadár.....	1 995,-
Elek Balázs, dr.: Orvadászok nyomában.....	3 980,-
A vadászszerveződések bűncselekményei.....	3 213,-
Eibisberger: Nagy nevek híres vadászok.....	1 680,-
Elektra Kiadó: A dzsungel könyve.....	890,-
A levegő állatai (kirakós).....	1 490,-
A tenger állatai (kirakós).....	1 490,-
Bambi.....	890,-
Élővilág Könyvtár: Kétszikűek I-II-III.....	2 200,-/db
Csávossy György: Magyarán a borról.....	1 900,-
Cser Kiadó: Kis Gomba ABC receptekkel.....	1 498,-
Csikó Gyula, dr.: A pagonnyal dalmok.....	2 100,-
Csizmadi András, dr.: Étel-bor iránytű.....	1 850,-
Erker, Siegfried: Eredményes őzhívás.....	3 500,-
F. Horváth Ilona: Vadételek.....	660,-
Fácányi: A népiszkolató az akadémiáig.....	3 500,-
Faragó S.: Magyar Vadászciklopédia.....	14 980,-
Vadászati állattan.....	5 200,-
Fekete István: Bogács.....	1 790,-
Csi és más elbeszélések.....	1 790,-
Erdői utakon.....	698,-

Ferjetsik, Kolloman: Hatnyelvű vadászszótár.....	2 400,-
Festetics Antal: Konrád Lorenz világa.....	5 700,-
Fix Term: Ragadozók az állatvilágban.....	4 100,-
FotoNatura: Az ezerarcú természet.....	5 000,-
Fuchs Antal: Trilógia.....	9 500,-
Fürész-Zellei: A halgazdálkodás gyakorlata.....	1 699,-
Fürkész könyvek: Vadvirágok.....	1 799,-
Gerencsér Ferenc: Bor és szőlő kislexikon.....	1 050,-
Gerhardt, Ewald: Gombások kézikönyve.....	5 999,-
Gyimesi: Európai vadászmezőkön (bőrökötés).....	8 000,-
Vadászataim a Kárpátokban.....	4 800,-
Hámory: Kurgánok között a Hortobágyon.....	1 500,-
Hangay György: A kagocó koponyák földjén.....	2 400,-
Hankó László: A medvék országa.....	3 000,-
Hargitai György: A legjobb halételek.....	2 990,-
Harling: Vadcsapások varázsa.....	6 999,-
Hartink, A.E.: Kések enciklopédiája.....	4 990,-
Golyós puskák és karabélyok enciklopédiája.....	4 990,-
Határozó kézikönyvek: A világ madarai.....	3 200,-
Emlősök.....	2 800,-
Heltay I.: Amit a fegyverismereti vizsgán.....	3 100,-
Az állami vadászvizsga tesztkérdései.....	3 050,-
Vadásziskola.....	8 550,-
Heltay-Rácz Fodor: Vadászszervezés.....	4 600,-
Hespeler-Krewer: Fiatal vagy idős?.....	3 200,-
Hidvégi Béla: Vadászmok birodalmában.....	3 900,-
Vadászok a csúcsokon I-II.....	7 500,-
Hogg, Ian: Kézifegyver határozó.....	6 500,-
Horváth Béla, dr.: Erdészeti géptan.....	3 800,-
Horváth László: Halbiológia és haltenyésztés.....	5 400,-
Horváth Zoltán, dr.: Lóbetegségek.....	7 900,-
A kutya és a macska betegségei.....	3 900,-
Hume, Rob: Madárlesen.....	5 900,-
Igali M. József: A hal, a horog és az ember.....	3 100,-
Iglói P.: Perocsényben puskával és fakanállal.....	2 480,-
Juhász Lajos: Természetvédelmi állattan.....	4 200,-
Kertek, parkok madarai.....	2 500,-
Karácsonyi Dezső: Mesék az erdészézből.....	3 500,-
Kászonyi Zoltán: Székelyföldi vadászatok.....	4 300,-
Kemény J.: Medvekalandok a Kárpátokban.....	2 500,-
Kis Természetkalauz: Csigák és kagylók.....	1 200,-
Koczka A. Krisztián: Magyarország madarai.....	3 990,-
Kopa János, dr.: Egyperces vadászatok.....	3 990,-
Kovács D.: A vívók apostola.....	3 500,-
Kovács M. Dóra: Az én Namíbiám.....	4 950,-
Kovács Zs.: Farkasok a Kárpát-medencében.....	1 600,-
Kóhalmy Tamás, dr.: Vadászati enciklopédia.....	5 900,-
Kristó: A vadász-vadtenyésztő mester könyve.....	2 490,-
Kutyatár: A magyar vizsla.....	1 750,-
Kropog Erzsébet: Fák és cserjék.....	990,-
Lajkó István: Halászati alapismeretek.....	1 400,-
A halászmester kézikönyve.....	2 490,-
Laux, Hana E.: Ehető vagy mérgező?.....	2 680,-
Lazi Kiadó: A szarvasok háreme.....	2 200,-
Fekete István bibliográfia.....	4 500,-
Lükő Sándor: Kalandos vadászatok.....	2 990,-
Tróféas történetek.....	2 500,-
Maderspach V.: Az oláhok véryomában.....	3 490,-
Medve!.....	2 400,-
Magyar Kk.: Madarak földön, vízen, levegőben.....	3 990,-
Magyar Közöny: Vadászati jogszabály-gyűjtemény.....	2 490,-
Márok Tamás: A képelet vadászmezején.....	2 700,-
Márton András: Mészézet.....	1 490,-
Merán Fülöp: Az emlékek nem hazudnak.....	2 400,-
Vadászpasszió.....	2 400,-
Mess Béla: Két szenvedély rabságában.....	2 499,-
Mess Béla: Naplemente.....	1 600,-
Vadász tanmesék.....	2 999,-
Mihók-Pataki: Lófajták.....	2 700,-
Molnár Gábor: Dráma az őserdőben.....	2 500,-
Molnár-Hanga: Növények a lakásban.....	1 650,-
Molnár Kálmán dr.: Halbetegségek.....	2 690,-
Motesik Árpád: Emlékezés Stróbi Alajosra.....	700,-
Felvidéki vadászörökség.....	1 100,-
Vadászörömök-vadászörökségünk.....	2 800,-
Nozdrovicz: Vadászmeleikem Nagymo.-n.....	3 200,-
Nadler H.: Cserkészetem és leszen Nagymo.-n.....	4 200,-
Nagy Cs.: A Ny-Dunántúl természeti értékei.....	2 980,-
Nicke, Andreas: Kutyáink tanítása és nevelése.....	1 990,-
Novotni Péter: Lótartás a családban.....	3 150,-
Oetker, dr.: Gombák.....	1 890,-
Oggolder Gergely: A ponty horgászata.....	1 699,-
Amurhorgászat.....	1 699,-
Békés halaink horgászata.....	1 699,-
Oriskó Ferenc: 88 ünnepi halétel.....	2 999,-
Orlói László: Örökzöldek és fenők.....	2 500,-
Palatinus Kiadó: A másvilági vadász.....	2 400,-
Pallós Andrea: A beagle.....	1 390,-
Papp Károlyné, dr.: Vízről, halról horgászoknak.....	950,-

Pető János: Megismerni a vadászt.....	950,-
Mitől hízik a vadász?.....	950,-
Mit is gondol a vadász?.....	950,-
Pomázi Á.: Nemzeti kincsünk, a magyar vizsla.....	3 990,-
Próhászka Ferenc: Szőlő és bor.....	3 500,-
Rakk Tamás: Tűzözön és hóvihar.....	2 500,-
Rimóczi Imre dr.: Gombaválogató 1-9.....	2 690,-/db
Magyarország leggyakoribb gombái.....	2 500,-
Sáry Gyula: Az elveszett erdőről.....	2 500,-
Schneidermann, Brigitte: A retriever.....	1 995,-
Schwartz Béla: Mister KUDU.....	2 200,-
Siketajd ketegység és zergefüty.....	2 200,-
Selous: Természetrajzi megfigyelések Afrikában.....	3 100,-
Sepsi-Kohl: A kárpáti barnamedvérről.....	1 800,-
Somlai Sándor: 126 étel nyúlúsból.....	2 800,-
Somlyay István, dr.: Gyakorlati borászat.....	1 780,-
Soós Béla: Kezdő kertészek könyve.....	1 980,-
Sterbet István: Puskával a Nagypusztán.....	3 000,-
Természetvédő ösvényeken.....	2 220,-
Sütő András: Hargitai vadászkalandok.....	2 500,-
Szabó Ilona: Erdei fák betegségei.....	3 490,-
Szabó I.: A csiperke gomba természetése.....	1 078,-
Szabó J.: Tallian Emil a világutazó vadász.....	2 500,-
Szabó Péter: Rókkák és terrierek.....	3 360,-
Szajkó István: Sörétlövés.....	2 200,-
Szálka Róbert: Topi.....	2 280,-
Szántó Matild: Egy- és kétnyári virágok.....	2 500,-
Szász Imre: Basa.....	1 900,-
Széchenyi Zsigmond: Két kecske.....	2 499,-
Nahar.....	3 499,-
Szentesi Gy.: Egy vadászgörcny naplójából.....	1 790,-
Szerb Imre dr.: Együtt vadászni.....	1 000,-
Szilágyi Virgil: Pirosbetűs vadásznepok.....	3 450,-
Szilárd Ferenc dr.: Ébredés az erdőn.....	3 800,-
Szili István: Gombatermesztők könyve.....	4 900,-
Szöllősi Antal: Nyilegyenesen (gíjászi).....	1 800,-
Szűcs I.: A halászati ágazat gazdasági kérdései.....	1 980,-
Szürke Bagoly: A rengeteg zarandokai.....	940,-
Szy Ferenc: Vadászletem Kanadában.....	2 400,-
T.K.K. Kiadó: Barangolás a festészet világában.....	4 000,-
Barangolás a kutyák világában.....	4 000,-
Tanos Pál: Erdőözgás.....	2 900,-
Taylor, David: Kiszállatok kézikönyve.....	1 999,-
Terék István: Sajtvilág juh- és kecskesajtok.....	3 600,-
Természetbúvár: Nemzeti parkok.....	4 820,-
Természetkalauz: A trópusok növényei.....	2 500,-
Édesvízi halak.....	2 500,-
Terraprint: A természet és én 3, 5.....	1 200,-/db
Titán Comp.: Az állatok nagy enciklopédiája.....	4 100,-
Tóth Ferenc: Vadásztörténetek.....	1 900,-
Tóth Sándor dr.: Nyitány a hírnévhez.....	3 500,-
Szél alatt - hátszélben.....	3 800,-
Török A.: Vadászataim napfényben-árnyékban.....	3 600,-
Tudományos Kiskönyvtár: Madarak.....	2 490,-
Ugray Tamás: Gavallérral a csúcsokon.....	3 500,-
Vadászlap Kft.: Vadászetika.....	700,-
Varga A.-né: Egy vadászfelkész naplójából.....	1 500,-
Varga Zoltán: Ők élnek Pannóniában.....	4 990,-
Varga-Nagy: A legnépszerűbb terrierek.....	1 390,-
Várhelyi András: Orvadászok.....	968,-
Várnai Gy.: Vadásztörténetek felnőtt gyerekeknek.....	6 500,-
Vén Zoltán: A görényezés rejtelméről.....	2 800,-
Vörös István, dr.: A teremő tenyeren.....	2 990,-
Uray: A magyar vadászrodalom képeskönyve.....	5 400,-
Wass A.: Adjátok vissza a hegyeimet.....	1 380,-
Jönnek! Ember az országút szélén.....	1 275,-
Mese az erdőről.....	1 600,-
Valaki tévedett 1-2-3.....	1 470,-/db
Zalaerdő Zrt.: Módus király vadászkönyve.....	3 900,-
Zichy Kázmér gróf: A Guaso Nyíro mentén.....	4 400,-
Zoltán János dr.: Vadászat bélyegeken.....	7 200,-
Vadászó orvosok.....	3 300,-
Vadászok életveszélyben.....	3 200,-
Zsigárdi Gyula: Diana másként akarta.....	3 200,-

**Web-áruházunk teljes kínálata
a www.vadaszlap.hu honlapon található!**

Valamennyi árucikk megrendelhető:

Vadászlap Kft.

1031 Budapest, Rozália u. 59/a.

Telefon: 06-70/702-5000.

Tel./fax: 06-1/242-0042

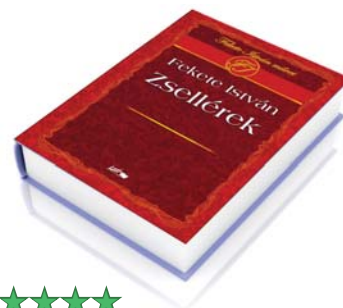
e-mail: info@vadaszlap.hu

Megrendelését

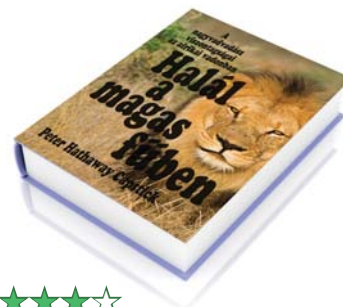
postai utánvétellel szállítjuk.

Fekete István: Zsellérek**2500 Ft**

A beszédes cím a főhős nevével (Zsellér Péter) azonos, de elsősorban a szegény, sokszor nincstelen, földnélküli tanyasi-falusi emberekre utal. Az önéletrajzi regény – melyben a városi és vidéki társadalom szinte minden alakja felbukkan – egy nem túl módos családban nevelkedett kamasz öntudatos férfivá válásának folyamatát kíséri végig. A történetben a főhős a gimnázium alatt szembesül saját társadalmi hovatartozásával, és azzal, hogy szülőfaluja tisztartójának fiával barátkozva más lesz mindenki szemében. Zsellér Péter egyszerű élete ezzel egy csapásra megváltozik. Az író e két gyermek barátságán keresztül szemlélteti, hogy lehet barátság és kölcsönös megbecsülésen alapuló kapcsolat két, egymástól oly messze lévő társadalmi réteg között. A nyelvezeten kívül ez a burkolt társadalmi bíráló teszi élvezetessé Fekete István legnagyobb vihart kavart, egyik legkorábbi regényét.

Peter Hathaway Capstick: Halál a magas fűben**5400 Ft**

Az igen jó tollú szerző kilenc fejezetre osztva írja le Afrika veszélyes vadjait. A Big Five-on kívül ide sorolja a vízilovat, a mérges kígyókat, hiénákat, és a hiénakutyákat is. Mint egykori fegyveres vadász, sok saját tapasztalata volt a sebzetten vagy felbőszítve támadó, az emberre halálos veszélyt jelentő állatokkal. Ezt egészíti ki mások hiteles forrásból átvett történeteivel, eseteivel. Írásai nem csak érdekesek, de stílusa, nyelvezete, humora is irodalmi szintű élményhez juttatja az olvasót. A könyv méltó párja a szerző korábban már ismertetett, nagysikerű, nemzetközi szinten is elismert műveinek, a „Halál a fekete kontinensen” és „Az utolsó elefántvadász” című alkotásoknak. Az M. Philip Kahl fotográfiáival gazdagon illusztrált, először 1977-ben megjelentetett kötet a vadászok számára a Dénes Natur Műhely gondozásában vált magyar nyelven is hozzáférhetővé.

Nadler Herbert: A Keleti- és a Déli Kárpátokban**2500 Ft**

Az először 1943-ban megjelent mű 66 év elteltével a Lazi kiadó gondozásában másodszor látta meg a napvilágot. A budapesti állatkert egykori igazgatója vadásznaplójának bejegyzései alapján mutatja be annak a két évnek a „hozadékát”, melyet a Kárpátokban töltött. A szerzőnek – bérelt vadászterülete révén – lehetősége nyílt a természeti folyamatok megfigyelésére és megörökítésére is. Ebből az öt fejezetbe gyűjtött „élményhalmazból” szemezgethetnek az olvasók. Az írások tárgyilagosak, így szinte maradéktalanul bele tudjuk magunkat élni az élénk festett helyzetekbe és átérzhetjük azokat a hol édes, hol keserű pillanatokot, amikor a jeles vadász „hangja” megcsuklik, a lábai pedig remegni kezdenek az izgalomtól. A könyv külön érdekessége a szerző 82 saját készítésű fotója.

Avarffy Elek: Hej! Vadászok!**3500 Ft**

A Dénes Natur Műhely „Vadászírók klasszikusai” sorozatának legújabb, immár 23. kötete ez az először 1940-ben kiadott, tárcákat és karcolatokat tartalmazó könyv, melyet a szerző a következőképpen ajánlott: „Azért adtam ezt a címet könyvemnek, mert azt elsősorban vadászoknak szántam. Nekik festettem le írott szóval az eseményeket, amelyek vadászéletemben feltörtéltek, és nagyjából elöttem pergettek le.” A kor szellemének megfelelően kissé dagályos stílusban papírra vetett – ennek ellenére igen élvezetes olvasható élményt nyújtó – történeteket Vezényi Elemér grafikai teszik szemléletesebbé. A 31 tanulságos írást tartalmazó gyűjtemény a korábbi kötetéhez (Vadászutakon, Vadászképek) hasonlóan ezúttal sem ragad le egyetlen témánál, hanem térben és időben kalandozva elrepíti az olvasót egy tűzoklesre, meginvitálja egy őzhívasra, avagy beleviszi egy izgalmas farkaskaldba.

Valaczkai Erzsébet:
Erdőn, mezőn járva...

2700,-

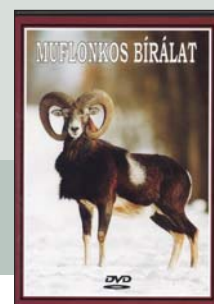
Heltai I.-Kabai P.:
Hivatásos vadászok
kézikönyve I-II.

12 500,-

Mess Béla:
Emlékszikrák

2700,-

Drasskovich Iván:
Szarvasgazdálkodás

3900,-

Blaumann Ódón:
Muflonkos bíráló

2500,-

Dunának, Oltnak egy a törvénye

Már ami a vadászati törvényt illeti. És mégsem. Vagy inkább mégis? Az az igazság, elbizonytalanodtam, miként is lehet azt pontosan kifejezni, hogy a 407/2006-os román vadászati törvény szerkezetében, megoldásaiban szinte leköveti az egy évtizeddel korábban keltezett magyar vadászati törvényt, de van néhány olyan – érdemi – megoldása, amitől leesett az állam. Az Én nagy magyar állam.

Mindjárt az elején, a vadászterületek és a vadásztársaságok létszámának korlátozása terén. Alföldi területeken és a Duna-deltában ugyanis 5000 ha, dombvidéken 7000 ha, völgyvidéken és hegygerincen át, ami gyakorlatilag a Kárpátok láncai, pedig 10 000 ha a minimális vadászterület-nagyság. Viszont az egy vadásztagra eső terület minimum is meg van határozva. Ez síkságon 150 ha, dombvidéken 250 ha, magashegyen 350 ha. Ebből könnyen kiszámolható, hogy egy román-alföldi, minimális területű, Ali nevű elnökkel megáldott vadásztársaság létszám híján érdemtelenül gründolná az ezeregy éjszaka meséiből ismert kompánia nevét, ugyanakkor a havasokban a numerus clausus a tíz kicsi négyert idézi, térdig kopott bocskorban. Ehhez még ismernünk kell, hogy a román szabályozás ismeri az egyéves kötelező vadászjelöltséget is. E kettő összeadásával aztán, gyakorlatilag vissza is térünk a mi kis Kádár rendszerünk zárt elvtársi világához, de az EU közös piacán. Az alanyi jogú vadász, mint fogalom ugyanis Romániában nem ismert.

A vadászterületeket és azok nagyságát az adminisztrátor (otani vadászati hatóság) határozza meg, a magántulajdon szerepe csak a már kialakított területekre folytatott verseny vagy licit során érvényesülhet (ott is 10 éve-

sek a ciklusok). A vadászati jog („ügykezelés”) rangsora – ebben a sorrendben – a vadászterületet 51 százalékban tulajdonló földtulajdonosok által javasolt vadásztársaság, a vadászati oktatási intézmény (legalább 2 éves képzést nyújtson, és akkor kap 3 területet) és az előbbi kettőből kiszorult kisebbségi földtulajdonosok társaságai, ez utóbbiak közül viszont az adminisztrátor választ. Ha marad üres terület, azt árverésen értékesíti a vadászati hatóság. A vadászatra jogosult által fizetett díjon aztán a földtulajdonosok, a román állam és a környezetvédelmi alap osztozik egymás között 81-16-3 százalékos arányban.

Külön érdekessége a törvénynek, hogy meghatározza sík-, domb-, valamint hegyvidéki övezet bontva a nyertes ügykezelő (továbbiakban magyar terminológia szerint a vadászatra jogosult) által kötelezően létesítendő vadföldek nagyságát. Ez hegyvidéken 1000 hektáronként 1 hektár, dombvidéken 1000 hektár erdőre 2 hektár, síkvidéken 1000 hektár erdőre 3 hektárnyi terület.

De nem voltak a törvényhozóknak illúzióik kóbor kutya és macska ügyben sem: „A vadászterületeken talált elvadult vagy kóbor macskákat, kutyákat korlátozás nélkül lehet lelőni a kártérítésekre való kötelezés nélkül, és e cselekmény nem képez bűn-

cselekményt.” Ez gyakorlatilag licence to kill (engedély az ölésre) – mondaná Bond. Ioan Bond.

Sok érdekes dolog van a tiltott „polgári” tevékenységek között. Tilos pl. az erdőben legeltetés, a kihelyezett takarmány elmozdítása, megsemmisítése, ellopása, vadászati berendezések megsemmisítése vagy megrongálása, vadállat engedély nélküli otthon nevelése, nyájak vagy csordák kísérése háromnál több kutyával, a póráz nélküli kutyasétáltatás, fényképezés és filmezés a turistautakon kívül.

És most jöhetne a szemeztetés a vadászokra vonatkozó, tiltott vadászati tevékenységek közül, ha nem lennének szinte betű szerint azonosak a hasonló magyar szabályokkal, tárreduktorig, infra céltávcsőig bezárólag.

A nagy különbség a jogosulatlan vadászat jogi következményeiben van, ezek ugyanis szó szerint drákóiak, bár nem sok logikát vagy erkölcsi megítélésbeli különbséget találtam a bűncselekményi és a szabálysértési tényállások között, amelyek itt kaptak helyet és nem a büntető törvénykönyvben.

A vadászok ugyanis nyugodtan készülhetnek 3-7 évig terjedő börtönbüntetésre, vagy 5-25 ezer lejig terjedő pénzbüntetésre. Vadászásnak számít az engedély nélküli vagy törvényes rendtől eltérő vadászat, így pl. a kvóta fe-

letti elejtés, védett faj példányának elejtése, gépjármű reflektora melletti vadászat, vadászat helikopterről (vajon kinek a rossz példája alapján, akinek monogramja N.C.?), motorcsónakból, méreggel, medvét barlangjában stb. És nem vagyunk híján súlyosbító körülményeknek, amelyek ha beigazolódnak, a 7 évből könnyen 10 lehet. Ezek a társas (már 2 fő is) elkövetés, a napnyugtától napkelteig vadászat, vadászati szakemberként való elkövetés, de ugyanígy „díjazzák” a természetvédelmi területeken történő elkövetést is. Ehhez képest tiszta lazaság, hogy a tróféák kicsempészése már csak 1-5 évig büntetendő cselekmény.

A fentebb említett, (számomra átláthatatlan és következtelen logika alapján) kisebb súlyú tiltott cselekmények, azaz már csak szabálysértésnek minősülnek, és büntetésük skálája 100-5000 lejig terjed, e legutolsó pl. annak jár, aki nyúlra, fácánra vagy fogolyra vadászik etetőnél vagy éjszaka.

Szóval, elemzésem után kicsit úgy voltam, mint az egyszerű hajdúk a Ludas Matyi rajzfilmben az első ürverés után a talján vagy nem talján kérdés eldöntése kapcsán. Ha érted, mit habrigál, akkor nem talján! Ha meg nem érted, akkor talján. Ti értitek? ♡

Delejes bagolyszemek

2009 novemberében, a Deutsches Waffen Journal (DWJ) szerkesztőségében – a fordító Bálint Elemér közvetítésével – jelentős megállapodást kötöttünk: ezentúl a DWJ segítségével megerősítjük a vadászfegyverekről, optikákról és a hozzájuk kötődő eszközökről szóló rovatunkat. Reméljük, hogy sok fegyverhez értő és szerető vadásztársunk jogos igényét tudjuk majd kiszolgálni.

Európában egyre jobban terjed – miközben tiltják és hevesen vitatkoznak róla – az emberi szem éjszakai látását fölerősítő eszközök használata. A DWJ tavaly decemberi száma egy korrekt áttekintést adott az éjjellátókról, a kialakulásukról, a megkülönböztetésükről... amit nem árt tudni az egymással vitatkozó hazai szakembereknek sem. A magyar jogszabály engedélyezi az első generációs éjjellátók kereső távcsöként történő használatát, de tiltja a fényerősítő céltávcsöveket. Valljuk be, nem sok esélye van a vadnak, ha a magaslesről éjjellátóval figyelik a mozgását, ugyanakkor annyi biztos, hogy éjjellátóval kisebb a balesetveszély.

A bagoly szemével ellentétben, az emberi szem már sötétedéskor jelentősen veszít teljesítményéből. A bagoly számára még a csillagok fénye is elegendő, hogy hangtalan siklórepüléssel lecsapjon zsákmányára. A nappali fény 100 ezerszer erősebb a telihold fényénél, 10 milliószor intenzívebb a holdtalan éjszaka fényénél és 100 milliószorosan intenzívebb a borult, hold nélküli éjszaka fényénél. Egy egészséges emberi szem nappali fényénél, tiszta levegőben 1 kilométerről felismer egy emberi alakot, borús időben, újholdkor viszont ugyanezt az emberi alakot 5 méterről veszi észre, a telihold fényénél a felismerési távolság akár 50 méter is lehet. Az emberi szemet úgy tehetjük csak „éjjellátóvá”, ha számára a gyenge fénysugarakat felerősítjük.

Képzelnünk el egy biliárdasztal közepén egy csoportban álló biliárdgolyókat, amelybe dákóval belelövünk egy golyót. Miután a kilőtt golyó elérte az egy csoportban álló golyókat, tovább adja mozgási energiáját a többi golyónak, azok is mozgásba jönnek és több golyó is tovább gurulva eléri az asztal szélét. Az elmúlt hetven év óta mérnökök hada dolgozik ennek a pofonegszerű alapelvnek a gyakorlatba való átültetésével és fejlesztésével.

Az elsődleges és másodlagos elektronokat a példában szereplő biliárdgolyók jelképezik. Az elsődleges vagy primer elektront az objektívra beeső csekély fény váltja ki, míg másodlagos vagy szekunder elektronok alkotják a már számunkra is látható képet a keresőben. A fenti alapelv szerint tehát helyesen maradék fényerősítőkről beszélhetünk.

Ezen készülékek lelke az úgynevezett kép-erősítő-cső (Image Intensifier Tube), amely a beeső csekély intenzitású fényt az emberi szem számára láthatóvá teszi. A tárgyról visszaverődő fényt egy objektív – amely maga is az erősítőcső része – a fotókatódra vetíti, amelyről a belépő fény hatására elektronok

válnak le. Ezek az elektronok a cső belsejében lévő elektromos térben gyorsulva ütköznek a cső másik végén elhelyezett lumineszkáló ernyőre és így az ernyőn a felvevő objektívba érkező fényjel arányosan felerősítve jelenik meg. Lényeges alkatrésze a maradék fényerősítőknél az ún. MCP (micro channel plate), ez a lemez a felvevő objektív és ernyő között van elhelyezve és ebben az alkatrészben történik a beérkező elsődleges elektronok megsokszorozása, azaz a másodlagos képalkotó elektronok előállítás.

Az első fenti elven működő, **0. generációs** éjjellátó készülékek a XX. század '40-es éveiben Németországban jelentek meg és a világ-

háborúban. Élettartamuk 1000 és 2000 óra között változik, fényerősítésük a **0. generációs** készülékekhez képest ezerszeres. Feloldó képességük 45 vonalpár milliméterenként. A köznapis beszédben még használják az **I. + generáció** megjelölést, amely a korábbinál érzékenyebb fotókatódra utal.

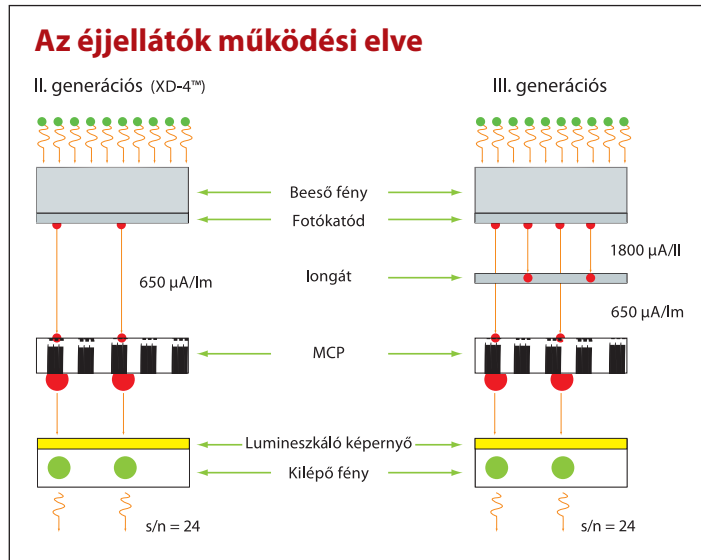
A **II. generációs** éjjellátók szintén trialkálifotókatóddal működnek, érzékenyséjük az **I. generációs** készülékek kétszerese. Itt jelenik meg először a '60-as években kifejlesztett MCP, ennek segítségével erősítésük elérheti a 20 000-et. A **II. generációs** készülékek már rendelkezhetnek automata erősítés-szabályozóval és csúcspfény korlátozással, élettartamuk közel 10 000 óra.

A **II. generáció** felépítésében nem sokban különbözik a **II. generációtól**, de fényérzékenysége és feloldó képessége jobb, 45-60 vonalpár/mm.

A **II. super generációt** az érzékenyebb fotókatód, és az előbbiekénél még jobb, 55-70 vonalpár/mm jellemzi. Minden erősítőcső gyártó folyamatosan fejleszti termékeit hangzatos elnevezésekkel, mint „Generation 2 CGT” vagy „Generation 2 HPT”, de pontos felvilágosítással csak a műszaki adatlap szolgál.

Az 1990-es évekelején megjelenő **III. generációs** készülékekben a trialkálifotókatódot gallium-arszenidből készült fotókatód váltotta fel, ez lényegesen érzékenyebb. Az MCP itt is helyet kapott, de a másodlagos elektronok miatt létrejövő pozitív ionokra a gallium-arszenid érzékenyen reagál és így egy ultra-vékony filmet ún. „iongátat” kellett az MCP és a fotókatód közé elhelyezni. Erősítése 50 ezerszeres, élettartama közel 15 000 óra, feloldóképessége 32-62 vonalpár/mm. Ezeket először az iraki háborúban alkalmazták.

A **IV. generációs** készülékek fogalmát először az Egyesült Államokban használják, igen nagy érzékenységgel rendelkeznek az infravörös tartományban. Az erősítőcsőből kima-

háború alatt katonai járművekben alkalmazták, de készült már ilyen elven működő célzó berendezés mesterlövészpuskához is. A gyenge erősítés szükségessé tett egy kiegészítő infravörös fényforrást is. Egy ilyen berendezés tekinthető meg a Koblenzi Haditechnikai Gyűjteményben.

Az 50-es évek végén jelent meg az **I. generáció**, amely már az úgynevezett trialkálifotókatóddal energiafálgó infravörös fényforrás nélkül is használható képet adott, de a kép széleinek elmosódottságát ez sem tudta kiküszöbölni. Az Egyesült Államok hadserege ilyen készülékeket használt a vietnami

1 2 A Night Enforcer 6010 III. generációs csővel dolgozik. A PS22 az ATN gyártmánya II. és III. generációs csővel. Az Egyesült Államokban egy ilyen III. generációs ára 2700 és 4000 dollár között van.

3 Az ATN PVS 14-es készüléke jó példa az amerikai hadiipar fejlettségére. A III. generációs éjjellátó feloldóképessége 64-72 vonalpár/mm. A monokulár sisakra is felszerelhető, de kamerához is illeszthető. Hivatalosan csak az Egyesült Államokban kapható, mivel a III. generációs erősítőcsövek kivitele nem megengedett. Az itt bemutatott készülék (ATN NVM14-HPTI FOM 1250) még II. generációs csövet tartalmaz, feloldóképessége 51-64 vonalpár/mm. Hasonló minőségű éjjellátót kínálnak az európai gyártók is.

4 Az AN/AVS-9 binokulár katonák és pilóták számára készült, sisakra is felszerelhető. Az AN/PVS-23 elsősorban szárazföldi bevetéshez használatos, szintén felszerelhető a sisakra. Mindkét készülék az ITT gyártmánya.

5 Az ATN PS 22-t nem csak katonai célra használják, hanem adapterrel előtétként, spektívra is felszerelhető, így éjszakai távoli vadmegfigyelésre alkalmas. A felerősített fényt a spektív optikai rendszere felnagyítja.

6 A Night Quest 6010 a Nightvision-től kifejezetten fényképezőgépekhez készült. A természetfotózásban új távlatokat nyit az éjjellátók sokoldalú alkalmazása.

radt az iongát, ezáltal javult a fényerősítés és a leképezés. A fotókatódót a gyorsító feszültség szaggatott adagolásával védik. Ezek az éjjellátók csak az Egyesült Államokban kaphatók.

A II. generációs készülékek megjelenése óta a fényerősítők gyártása során szintén az építőszekrény alapelv érvényesül. A készülékek generációk szerinti besorolása nem szabványosított és minőségi garanciát sem jelent, azonos generációhoz tartozó éjjellátók között jelentős minőségi különbség is lehet. A pontos minőség megállapításánál figyelembe kell venni a fotókatód érzékenységét, azaz mennyi primer elektront adnak le a beeső fény hatására, ez az érték az I. generációnál 150 $\mu\text{A/L}$ (mikroamper/Lumen), a II. generációnál 600 $\mu\text{A/L}$, a III. generációnál 1000 $\mu\text{A/L}$, de a jobb III. generációs készüléknél ez az érték 2100 $\mu\text{A/L}$ is lehet. További fontos ismérv még a kevés fénynél fellépő „grízsedés” miatt a jel és zavarás viszonya. Ez az adat a készülékek műszaki adatlapján megtalálható. (Signal-to-Noise, S/N)

A II. generációnál ez a viszonyszám 4,5 volt, míg az újabb, III. generációs éjjellátónál már a 30-t is elérheti. A hatótávolságra adott érték összehasonlításra alkalmatlan, mivel azt sok külső tényező befolyásolhatja, mint pl. a felhőzet, a hold, a hőmérséklet, a levegő páratartalma stb.

A nagy katonai piac megléte miatt az erősítőcsövek fejlesztése az Egyesült Államokban rohamléptekkel halad, de a német Carl Zeiss Optronics is jelentős piaci szereplő. Jelentős

amerikai gyártó az ATN (www.atncorp.com), valamint az ITT (www.nightvision.com), termékeik a I-IV. generációs készülékekig terjednek, az éjjellátó előtétől a teljes célzóberendezésig. Az erősítőcsövek kiemelt fontosságú gyártója a Photonis (www.photonis.com/nightvision).

A maradékfény-erősítők napjainkban már a nagyközönség számára is hozzáférhetőek, de Németországban vadászatra az ilyen elven működő célzó berendezések birtoklása tiltott. Nem megengedett az úgynevezett éjjellátó előtét tulajdonlása sem.

A csak megfigyelésre alkalmas maradékfény-erősítőt Németországban minden korlátozás

nélkül használhatják, de ha már ilyen elven működő célzóberendezést is találnak nála, akkor odavan a fegyvertartási és a vadászengedélye is. Ennek ellenére a holland kalmárszellemmel köszönhetően, a német határtól pár száz méterre szinte minden generáció beszerezhető. ♡

A fordító-szerkesztő, aki szintén rendelkezik egy ilyen „delejes bagolyszemmel” jobban kedveli a jó öreg, sok vihart látott 10x56-os Zeiss távcsövet, mivel a holdfénynél a kereső intenzív zöld fénye erősen vakít, és utána perceknek kell eltelnie, amíg szeme ismét alkalmazkodik a holdfényhez és célozni tud.

Walter Schulz vagyok, a Deutsches Waffen-Journal (DWJ) főszerkesztője és kiadója. Egyetemi éveim során biológiát tanultam és 1985-ben letettem a német vadászvizsgát. Még nem jártam iskolába, de már nagyapám és édesapám magával vitt vadászni. A vadászat szeretetét szinte az anyatejjel vettem magamhoz, vadászok között nőttem fel és most már évtizedek óta magam is szenvedélyes vadász vagyok, akinek megadatott, hogy a saját vadászterületén vadászhat. Időközben több mint 10 európai és afrikai országban számos érdekes tapasztalatot szerezhettem. Éppen úgy szeretem a csendes, magányos cserkeleket, mint a vaddisznó hajtóvadászatokat és a terelő vadászatokat szarvasra. ♡

Akciós távcsövek

www.spektiv.hu

- ▶ ZENITH 3-12x50 FlashDot **455.000 Ft**
- ▶ ZENITH 2,5-12x50 FlashDot **455.000 Ft**

SCHMIDT & BENDER

165.000 Ft

- ▶ **8x56** megvilágítás nélküli szálkereszt
- ▶ **7x50** megvilágítás nélküli szálkereszt választható A1, A4, A7, A8
- ▶ **8x56** világító pontos szálkereszt, választható L1, L3 **266.000 Ft**

LEUPOLD VX-3 sorozat

- karcolásálló bevonat a külső lencséken
- megnövelt fényáteresztő képesség
- argon-kriptongáz keverékkel töltött
- élettartam garancia
- 30mm-es tubus

- ▶ **VX-3 1,5-4x20** hajtástávcső világító pontos szálkeresztrel **195.000 Ft**

- ▶ **VX-3 3,5-10x50** világító pontos szálkeresztrel **235.000 Ft**

▶ LEUPOLD ZERO POINT hidegbelövő

Egy nagyon erős mágnes segítségével fölkapad a puska csövére és a cső tengelyének a helyzetét vetíti bele a távcsőbe.

22.000 Ft

LEUPOLD távolságmérők

- ▶ **RX 600** 550m alapfunkciók **64.000 Ft**
- ▶ **RX 750 TBR** 685m ballisztikával **92.000 Ft**
- ▶ **RX 1000** 920m alap funkciók **109.000 Ft**
- ▶ **RX 1000 TBR** 920m ballisztikával **122.000 Ft**

info@spektiv.hu 1134 Budapest, Kassák L. u 61.
Tel.: 06/30 499 8806, 06/30 941 8676

Ingyenes kiszállítás!

KUKORICA-ESŐ

2 év garancia!
Több berendezés megvásárlása esetén
10 %-os kedvezmény!
Kérésre részletes tájékoztatót küldünk

Megrendelhető:
Soltész Károly épületgépész és villanyszerelő mesternél
2000 Szentendre, Irinyi Dániel u. 25.
Tel./fax: 06-26/313-789 Mobil: 20/951-3427
info@vadeteto.hu
www.vadeteto.hu

Barátság Gyógy- és Wellness Szálloda**** Hajdúszoboszló

Vadász Farsang - Farsangi jókedvadászat
a hajdúszoboszlói Barátság Gyógy-
és Wellness Szállodában****

2010. február 5-7.

Ajánlatunk: 2 éjszaka szállás a választott ellátással,
farsangi műsoros gálavacsora, 5 db farsangi tombola,
animációs programok, teljes fürdő- és szaunahasználat
Sztárvendég: **Solymos Tóni**

Kétágyas szobában

- svédasztalos félpanzióval 32.900.-Ft/fő
- menüválasztásos teljes panzióval 27.800.-Ft/fő

Üdülési Csekk és Egészségpénztári elfogadó hely!

Élje át Ön is a Harmadik Évezred pihenését!

H-4200 Hajdúszoboszló, Mátyás király sétány 19.
Tel.: 52/558-571 • Fax: 52/558-575
E-mail: sales@baratsag.hu • Web: www.baratsag.hu

A mindenes

A vadászszenvedélyt édesapja „örökölte” tőle

Németh Tibor fővadász, vadászmester és hivatásos vadász egy személyben. A dolog annál is inkább érdekes, mert az egész rokonságában nem volt senki, aki ennek a nemes szenvedélynek hódolt volna, ő mégis ezt választotta hivatásának. A sors fintora, hogy – ellentétben az általános gyakorlattal – édesapja később az ő hatására ragadott puskát, s lám, a jó példa ragadós – az unokabátyja is beállt a zöldkalaposok sorába.

Hogy ezek után mégis kitől jött az indíttatás? Az édesanyja főnöke szülővárosában, Mezőberényben volt vadászmester, s vele már 7 éves korától kijárt a területre. A mélyreható gyerekkori élmények persze nem múlhattak el nyomtalanul, így amikor a pályaválasztásnál döntenie kellett, a szegedi Kiss Ferenc erdészeti szakközépiskolát választotta.

Első szolgálati helye a BEFAG Parasznyai erdészetihez szolgáltatta, ahol azon a bizonyos számárlétraán fokozatosan előrelépett: két év múltán kerületvezető erdész lett. Mindig is amolyan tömellelletti szakembernek tartotta magát, ám a szakma

– vadászat nélkül – elvesztette számára a varázsát. Akkoriban a vadászati jogot ott egy vadásztársaság gyakorolta, s mivel Németh Tibort a vadászat sokkal jobban érdekelte, így elszánta magát: munkahelyet váltott.

Egy levelet írt Nagy Sándornak, Békés megye akkori fővadászának, s hamarosan az egykori csabacsüdi bemutatón vadgazdaságnál kötött ki, ahol komoly gyakorlati tapasztalatokat szerzett. Innen Szarvasra vezetett az útja, a patinás – 1945 óta működő – Tánacsics vadásztársasághoz, ahol 1985. szeptember 5-én állt munkába fővadászként.

„Ekkor már családós voltam, a dátumra viszont azért emlékszem ilyen pontosan, mert egy hétre rá született meg a kislányom.” – meséli a 48 esztendőes szakember, hozzátéve, hogy a kezdeti időszak nem volt „fáklós menet”. A féltékenységgel is meg kellett

küzdenie, ám a szakmai döntésekben szabad kezet kapott. Fél év kellett ahhoz, hogy elfogadják, s elismerjék a tevékenységét. Ezt persze annak köszönheti, hogy szinte éjt nappallá téve dolgozott, megpróbált megfelelni az elvárásoknak, mindemellett kihívásnak tekintette a terület „felhozását” is.

A befektetett munka gyümölcse beérett: a fácánállomány szépen növekedett, és anyagiilag is megerősödött a 14 ezer hektáron gazdálkodó, 43 tagot számláló vadásztársaság. Természetesen ehhez az is hozzájárult, hogy évente 200-350 rókát hoztak terítékre. Akkoriban sok tízezer fácánt bocsátottak ki, jó pár éve azonban már nincs nagy volumenű tenyésztés. Később két tavon 6 ezer vadrécét neveltek, ma már ezt sem csinálják – mert nem éri meg...

Korábban tízezernél is több nyulat fogtak be, s a bevételből gépeket és autót vettek. A nyúl azonban eltűnt, ma már csupán úgy 5-600-at hasznosítanak.

Történt ez annak ellenére, hogy közben fokozatosan fejlesztik az élőhelyet, mintegy 140-150 hektáron művelnek vadföldet. Ez elsősorban az őznek kedvez, hiszen míg a kezdet kezdetén csupán néhányat lőttek, addig ma már 100 bak és 160 sutavad szerepel a tervben. Mind mennyiségben, mind minőségben erősödött az állomány, melyet kiválóan jelez, hogy az első ötven bak agancsának átlagsúlya 386 gramm. A vaddisznó a nádas csatornapartokat birtokba vette, így szinte állandónak tekinthető.

Tavaly dámot is telepítettek, s a szoktató kertből idén kiengedték a törzsállományt szabad területre. Mostanság ezt tekint a legfontosabb, legizgalmasabb feladatának.

Az újabb célokat, terveket emlegetve cinkos mosollyal az arcán hozzátézi, hogy ha jövőre is marad a szárazság, tevét vagy struccot fognak telepíteni...

Németh Tibor a magánéletéről nem szívesen beszél, de elárulja, hogy két fiára és lányára – akiből nem lett vadász – a munkája mellett nem sok ideje jutott, de a felesége – az ő szavaival élve – akár egy kotlós, tisztességgel felnevelte a gyerekeket.

Számára nincs igazi álomvadászat, izgalmasabbnak tartja, hogy kísérőként másokat segíthet hozzá az élményekhez.

A társaság vadászházában lévő irodájában számtalan fotó, és több tucat lévlatrajz található. Utóbbiakon ceruzaskickek szerepelnek, melyek a területen található bakok agancsát ábrázolják a becsült súllyal és korral együtt. A vadászház egyébként – véleménye szerint – a közösséget szolgálja. Alaposan pezseg is a klubélet, minden csütörtökön összejönnek itt a tagok egy baráti találkozóra.

A vadászháznak azonban rendszeresen aprócska vendégei is vannak. Úgy tizenöt éve, a művelődési házban egy kiállítás rendeztek, melyet sok száz gyerek tekintett meg. A helyi óvodákkal, iskolákkal ekkor kezdődött a kapcsolat, s a fiatalok azóta is rendszeresen kijönnek ide egy filmvetítés erejéig vagy csak beszélgetni, illetve segédkezni – és tanulni!

Hogy a helyzete irigylésre méltó vagy sem? Maga sem tudja, de mint mondja: „így megbeszélhetem magammal, hogy épp ki a hülye: a fővadász, a vadászmester vagy a vadőr”.

„A természetvédők helyzeti előnyét a gyerekeknél még be lehet hozni, csak foglalkozni kell velük. Ők még igen fogékonyak. A felnőtteket nem tudjuk megváltoztatni, a fiatalokat azonban lehet terelgetni.”

 WALLENDUMS PÉTER
wpeter@vadaszlap.hu

Az ifjú férj egy dámbika elejtésének lehetőségét kapta „nászajándékba” a feleségétől

Nyerő páros

Nyerni sok mindent lehet. A nyertesek a saját szerencsájuknak vagy kitartásuknak, szorgalmuknak, illetve megalkuvást nem ismerő munkájuknak köszönhetik a sikert. A Busi házaspár márpedig – túlzás nélkül kijelenthető – nyertes. Az igazi főnyeremény persze mindkettőjük számára az, hogy egymásra találtak...

Ehhez képest szinte „eltörpül” az a győzelem – amely mindazonáltal óriási eredmény –, amit a feleség, Tóth Réka ért el 2007-ben, a Kaszó kupán... Huncut nevű hannoveri vérebével – a hölgyek közül elsőként – hódította el a rangos esemény első helyezettjének járó díszes serleget.

A képzeletbeli dobogó legfelső fokáig vezető út azonban elég göröngyös volt.

A Bácsalmáson született, jelenleg vadászati ágazatvezetőként tevékenykedő vérebvezető Sopronban szerzett vadgazdálkodási mérnöki oklevelet... annak ellenére, hogy állatorvosnak készült, de nem sikerült felvételt nyernie erre a szakra. Friss diplomásként a HM Budapesti Erdőgazdaság süttői erdészeténél kapott munkát, ahol 2003-tól két évet töltött el, majd az Ipolyerdő Zrt. váci erdészetének vadászati műszaki vezetője lett.

A férj, Busi Krisztián 2000-ben végzett a szombathelyi Herman Ottó Szakközépiskolában. Ezt követően Csongrádon folytatta szakmai tanulmányait, ahol technikus minősítést szerzett. Manapság már szinte hihetetlen, de rögtön el tudott helyezkedni.

Tiszagyendán, a Kunsági Dózsa Vadásztársaság 16 ezer hektáros, apróvadás jellegű területén hivatásos vadászként „kezde az ipart”, ahol alaposan megismerte a fácánnevelés minden csínját-bínját. Jól érezte ott magát, ám Rékának köszönhetően mégiscsak munkahelyet váltott.

Egy tavaszi motoros találkózón, Rádon ismerkedtek meg 2006. április 18-án, s egybehangzóan állítják, hogy ez bizony „szerelem volt első látásra”.

Krisztián szerint – visszagondolva az akkori helyzetre – Réka megközelíthetetlennek tűnt, ám miután egyik haverja bemutatta neki, tudta, hogy „elérte a végzete”. Hosszú ideig amolyan virtuális párkapcsolatban éltek, hi-

bika elejtésének lehetőségével kedveskedett hites urának. Igaz, ő sem maradt „adósa” házastársának: mindketten büszkék arra az öreg őzbakra, amelyiket a ne-jével lövetett.

Támba Miklós a tavalyi esztendőben csábította el a szakmai körökben ismert és elismert házaspárt a Napkori Erdőgazdák Zrt. kilencezer hektáros területére. Azaz, először Rékát, aki

Közös fűrjvadászaton a Vajdaságban

szen a nagy távolság miatt csak sms-ben és e-mail-en keresztül „találkoztak”. A fordulópontot a csongrádi vadászatvezető tanfolyam jelentette az életükben, ahol is egy egész éjszakát átbeszélgettek, s ennek folyamánaként 2008 májusában összeházasodtak.

A mézesetek természetesen vadászattal teltek: az újdonsült ara nászajándékként egy dám-

viszont csak Krisztiánnal – na meg a két vadászzel, Huncuttal és Inassal, a simaszőrű magyar vizslával – együtt vállalta a költözést. Mindketten kihívásnak tekintették a feladatot.

Békességben és boldogságban töltik napjaikat, azonban a szakmai kérdésekben nem feltétlenül értenek egyet. Ennek persze elsősorban a „területgazda” látja a hasznát, hiszen mindketten

a vad érdekeit és az eredményesebb vadgazdálkodást szem előtt tartva ragaszkodnak a maguk igazához. Otthon, a szolgálati lakásban viszont már nem sok szó esik a szakmáról, a négy fal között ugyanúgy viselkednek, mint ahogyan egy „normális” családban szokás.

Mindketten megszállott vadászok, ám míg Réka inkább itthon érzi jól magát, addig Krisztiánnak vannak külföldi vágyai. Először egy zerge, majd – a fokozatosság elvét betartva – Afrika, az álmok netovábbja. Erdély azonban közös úti cél...

A férj amúgy fegyvermániás, s mint mondja, ha őt fegyverszekrénye volna, az is tele lenne. A másik szerelem – azaz a sorban, Réka után csak a harmadik – a vadászirodalom. Imád olvasni, leginkább az antikvár könyveket veszi a kezébe, de a kortárs szerzők novelláit illetően is teljesen naprakész.

A közös tervekről annyit árulnak el, hogy végre szívesen „fészket raknának” egy saját tulajdonú családi házban, s a fészekbe talán egy-két „fióka” – na meg néhány újabb véreb – is kerülhetne.

Tudják azonban, hogy ez sok időt elvenne, márpedig jelen pillanatban abból van a legkevesebb. Ki sem látszanak a munkából...

„Egymásra kevés időnk jut, ráadásul a temérdek tennivaló mellett az idén még szarvasbőgést sem hallottam...” – panaszkodik Krisztián, ám a szemén látszik, hogy szereti, sőt imádja a munkáját, s örül, hogy a hivatását gyakorolhatja...

A Börzsöny és a nagyvad mindkettőjüknek hiányzik, ezért igencsak sajnálják, hogy a baráti vadász-meghívásoknak sem tudnak eleget tenni. Pedig egy jó cserkelésre – főleg együtt – bármikor kaphatóak lennének...

W. P.

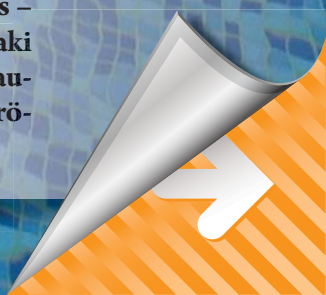
Aki a vadászatban a kihívásokat keresi

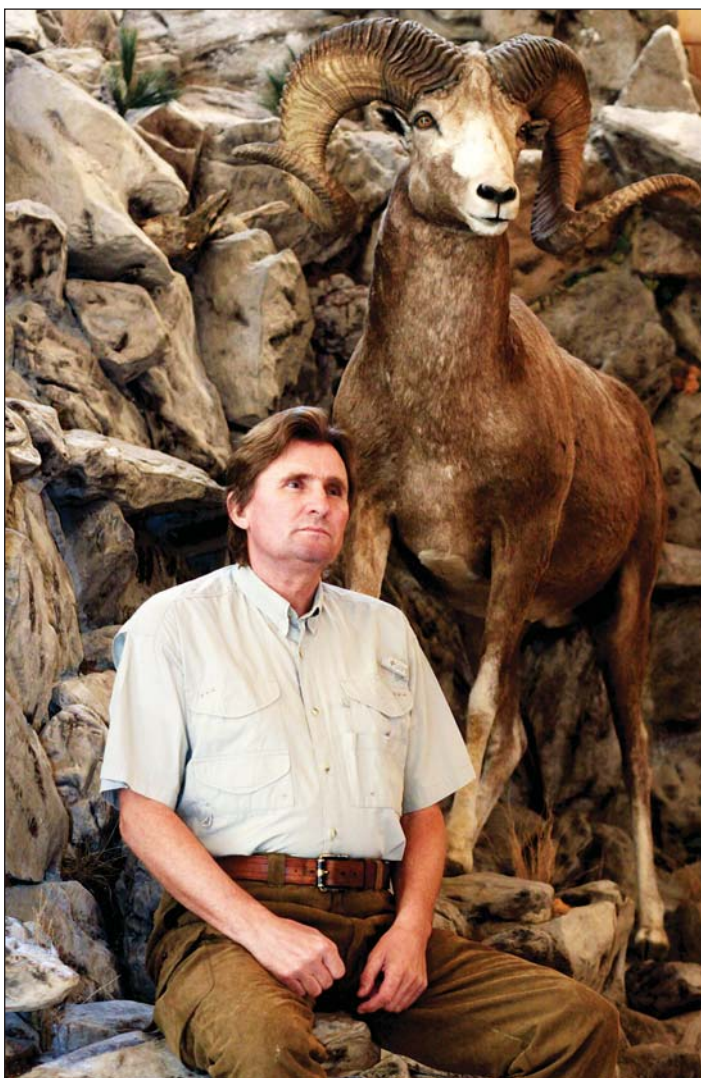
Beck Antal éveken keresztül ellenállt, hogy bármit is írjanak róla. Nem keresi, inkább kerüli a nyilvánosságot. Pedig igazán különleges és utánozhatatlan egyéniség, akinek a szerénység a genetikai kódjai közé tartozik. Pedig kimondottan versenyző típus, szüksége van a sikerekre, bármiről is legyen szó.

Háromszor nyert a pointereivel Európa Bajnokságot, kétszer Országos Vizsla Főversenyt. Száznál több kutyát tenyésztett, tanított és a legjobbakkal versenyzett. Jelenleg csak négy háttaslova van, de volt már negyvennél nagyobb ménese. A leghíresebb lova Estella volt, egy magyar félvér kanca, amely több polcot betöltő díjat, serleget hozott a gazdájának. A lótenyésztésről lovászával, Lukács Dezsővel könyvet is írt. Manapság is gyakran száll nyeregbe, kilovagol a vadászterületére, földeríteni, kinyomozni a vad mozgását, mert – mint tudjuk – a lovakat jobban bevarják

a szarvasok, őzek, vaddisznók. Aztán gyalogosan, íjjal próbálja elejteni a kiszemelt vadat. Az íjásznak közel kell férkőznie a vadhoz, hogy egy pontos lövéssel terítékre hozhassa, ami szabad területen nem kis kihívás. Mint ahogy a 6-700 méteres pontlövések is a „nagy kihívás” kategóriájába tartoznak, amiben csak addig kételkedik az ember, amíg nem néz meg egy „Beck Antal vadászatai” vágatlan videót, ahol a legtöbbször igazán kemény körülmények között ilyen távolságokból kerülnek elejtésre a magashegyi kecskék, birkák.

Beck Antal hivalkodás nélkül az ország legnagyobb csemetekertjének a tulajdonosa, Magyarországon neki van a legmagasabb – ötemeletes – magaslese, és ő az egyetlen magyar vadász, aki a világon a legnehezebben elejthető közép-kaukázusi, kubáni és dagesztáni túrt meglötte. Örökös tagja az SCI hegyivadász klubjának.

Beck Antal az SCI hegyivadász klubjának örökös tagja

Ahogy elkezdődött

A Mecsekben és környékén jóval több mint 100 ezer hektár erdő telepítéséért a rangos Bedő Albert Díjjal kitüntetett édesapa nem volt szenvedélyes vadász.

A puska és a vadászat majd-hogynem a hivatali kötelezettségei közé tartozott. A fia egyszerűen beleszületett a vadászatba, amit Sopronban Fírbás tanár úr hatására kezdett komolyan venni. 1976-tól lett tagja Baranya egyik legjobb adottságú vadásztársaságának, a Siklósi Táncsics Vt.-nek, ahol a tagsága ma is érvényes.

Ebben az időben a fő figyelme a kutyázásra irányult, beleszeretett a pointerekbe, a tenyésztésükbe, a versenyzésbe... és ami ezzel együtt járt, az apróvad vadászatába.

De a nagyvad vadászatát sem „hanyagolta el”, aminek fényes

bizonyítéka, hogy az új házában, az emeleten kialakított fantasztikus házi kiállításon – erre később még visszatérünk – több mint 100 gímszarvas bika, 500-nál több őzbak és közel 60 vadkan trófeája látható.

Ez a jelentéktelennek egyáltalán nem nevezhető trófea-gyűjtemény nem csak a siklósi területről, hanem a Villányi Vt. – 1997-től pedig a Borjádi Vt. területéről származik, de ide kell számítani az 1200 hektáros bérelt bolyi területet és a vendégként megszerzett trófeákat is.

Gondolom érthető és senki sem csodálkozik azon, hogy Beck Antal ma már a saját területein kívül nem jár sehová Magyarországon vendégként vadászni, hiszen ha kiteszi a lábát a borjádi házából, vagy a csemetekertjéből, azonnal valamelyik saját vadászterületén van.

A nagy kihívás

A külföldi vadászatok sora 1999-ben Afrikával, Namíbiával kezdődött. 2001-ben és 2002-ben Zimbabwében vadászott. 2003-ban első ízben jutott el Alaszkába és azóta évente legalább egyszer – télen vagy nyáron – nem hagyja ki ezt az izgalmas, világvégi vadászatot. A praktikum vezérelte, hogy egy kint élő vadászbarátjával közösen, a Yukon torkolatánál házat is vásároltak Tananában, ami a kiinduló-, és végpontja az alaskai vadászatainak. Hogy mit lőtt Alaszkában? Mindent, amit lehetett.

Egy évvel ezelőtt például Attilával, a legidősebb fiával vadásztak grizzlyre, a világ második legnagyobb barnamedvéjére. Videofelvétel dokumentálja a vadászat izgalmaival és hogy mindketten szerencsések voltak. Tóni egy hatalmas félfülű medvét zsákmányolt, majd ezt követően 12 órán és vagy 30 kilométeren keresztül cipelte a hátán a megnyúzott medve bőrét. Kevesen csinálnák szívesen utána.

De az ázsiai magashegyi vadászatok sem tartoznak a „kényelmes” szafarik közé. Mongólia, Tádzsikisztán, Kirgízia, Azerbajdzsán sziklás hegyei között megtalálni a vadat és hihetetlenül hosszú lövésekkel – erre később még visszatérünk – eredményesnek lenni, ugyancsak a kemény, férfias kihívások közé tartozik.

A spanyol Alpok, a török hegyek, az oroszországi vadászatok is megkívánják a jó fizikai kondíciót, a kitűnő felszerelést, a speciális puskát, céltávcsövet és lőszert... a vadász gyakorlatáról, kitartásáról, „megszállottságáról” nem is beszélve.

A fegyverek

Egy végigagyazott 7x64-es Steyer Mannlicher-Schönauerrel kezdődött, amit 1999-ben egy 8x68-as, szintén Mannlicher-Schönauer egészített ki, Zeiss céltávcsövel... már az afrikai vadászatra beszerelve. 2001-ben vásárolta meg az első .378-as kaliberű Weatherby

Magnumot, ezt az egyik legerősebb kaliberű, 9,5 mm-es vadászpuskát. És ekkor kezdődött a szerelem a távlövésekkel.

- Ne mondják azt, hogy itt volt egy magyar vadász, akit hiába vittünk rá a kiválasztott, de jó messze álló vadra, mindet elbénázta. A magas hegyekben ritkán akad ismét olyan lehetőség, hogy újra lövést tehetünk egy turra, bezoár kecskére vagy kőszálira. Ezért itthon kell tisztességesen megtanulni löni, gyakorolni kell még 900 méterre is.

Való igaz és érvényes nemcsak a 900 méterre. Igen ám, de a gyakorlás, különösen .378-as, vagy .30-378-as fegyverrel ugyancsak fontos dolog.

- A legjobban az 500 és 600 méter közötti lövéseket kedvelem. Itt – lőtéri körülmények között – majdnem lyukba lyukat lövök. Nem tudom miért, de nem csípem a 400 méter körülíket, ott gyakran 4-5 centimétert is hibázok. A vadászaton az első, hogy a kereső-távcsövezés után megmértem a vad távolságát és ennek megfelelően állítottam be a céltávcsövem. Kezdetben olyan távcsöveim voltak, melyekben 40-50 lövés után,

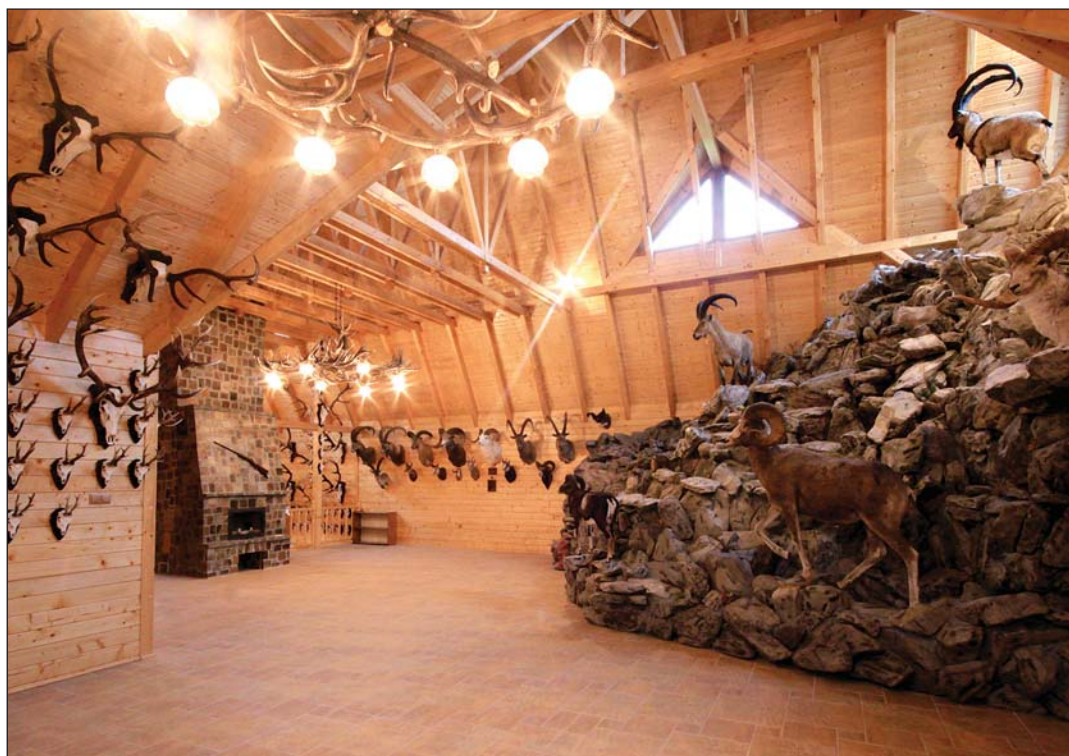
a nagy energiák következtében, megmozdultak a lencsék. Most egy kimondottan nagy kaliberekre és távlövésre kifejlesztett céltávcsövet használlok, amelynél célpontáthelyezés nélkül tudom a távolságot pontosan állítani.

Tegyük hozzá, hogy Beck Antalnak ma már olyan Weatherby és Christensen vadászfegyverei vannak, amelyeken a szépen erezett fáról ronda, de praktikus, időjárásálló műanyagra cserélhető a tus, illetőleg a könnyített, kevláros és a legújabb technológiával készített karbon csövek és természetesen minden puskára egyformán illeszkedik a speciális céltávcső.

Amivel pénzt keres

Egy pillanatig sem volt kétséges, hogy az 1952-es esztendő utolsó óraiban született pécsi fiú édesapja nyomdokaiba fog lépni, azaz erdész lesz. Így is történt, elvégezte az erdészeti technikumot Sopronban, és minél előbb pénzt akart keresni.

A gyakornokoskodás és a katonaság után a mecseki erdőgazdaság pécsváradi erdészetének

Még el sem készült, úgy tűnik, máris kicsi a 250 négyzetméter

borjádi területében lett kerületvezető erdész-vadász. A környék rontott erdeinek felújítása és a vágásérett erdők kitermelése volt a feladata egészen a rendszerváltásig, amikor nem rúgták ki, nem mondott fel, egyszerűen

megszűnt a státusza. Nem volt mit tennie, kénytelen volt komolyan venni a csemetekertjét, ami 15 hektáron már maszokban működött. Jelenleg 174 hektáros a gyümölcsalanyokat, cserjéket, rózsákat, 130 lombos fajt és más erdészeti szaporítóanyagot előállító csemetekert... évente 20-30 millió csemetét értékesítenek az itthoni és a külföldi keresletnek megfelelően. A környéken a család az egyik legnagyobb földtulajdonos. Kevesen mondhatják el magukról, hogy vagy 5 kilométer hosszan, a hangulatos dombok között csörgedező Karasica folyó mindkét partján a saját földjükön sétálhatnak, lovagolhatnak, autózhatnak. Természetesen üzleti titok a bevétel és a nyereség nagysága, de a kert felszereltségét, a tulajdonos életkörülményeit és életvitelét tekintve – amiben fő helyet foglal el a vadászat – megállapítható, hogy a Beck családnak van mit a tejbe aprítania.

A ház és a trófeaterem

Kimondva vagy kimondatlanul, az új ház azért épült fel Borjádán,

◀ 100 bika, 500 bak, 60 kan

a bemutató és tároló csemetekert végén, mert valahová fel kellett rakni a trófeákat és – talán nem is mellékesen – rendezni lehet a család mindennapi együttlétét. Hatalmas a ház, 400 négyzetméternél nagyobb a „kiállítás”, ami messze nem teljes, a külföldi trófeák egyharmad része még a preparátornál van és nem is kiállítás, mert csak a barátok, a vendégek számára látogatható. Szóval órákon át lehet gyönyörködni a szépen kialakított műhegyen a magashegyi jószágokban, az afrikai sarokban vagy a hazai őzbakok, gímbikák változatosságában.

Aki néhány órát tölt a házban, a gyűjtemény megtekintése közben, előtte vagy utána biztos, hogy megismerkedik Beck Antal új családjával is. Miután a felesége hosszas betegség után elhunyt, Csáki Enikő lett élete társa: a munkában, a vadászatban, a lovaglásban, sőt már az íjászatban is. Közös gyermekeik a 8 éves Norbi és a 3 éves Marci minden bizonnyal fertőzöttek lesznek a vadászattal, a lovak, a kutyák, a természet szeretetével... van kitől, és jócskán van mit tanulniuk.

-css-

Rapsic-történelem

A nyugat-európai vadászás szociológiája

Barlanglakó, füttyköst forgató eleink a régészeti leletek tanúsága szerint igyekeztek mindig a vadban bővelkedő vidékeken megtelepedni. A sajátjuknak tartott vadászterületen felbukkant idegen vadászokat furkósbotjuk lengetésével igyekeztek – a mindenkori erőviszonyoktól függően több-kevesebb sikerrel – jobb belátásra és távozásra bírni. Az idők változása során a rómaiaknak köszönhetően létrejött a jogrend, amely a vad tulajdonját rendezte.

Az 1230-ból származó ősrégi szokásjogokat rögzítő törvénykönyv szerint: „Mindenké az a föld, ahol nem jár eke és kasza”. A sötétnek mondott középkor elején megszilárdult a feudalizmus, amely a kezdetben még szabadon gyakorolható vadászati jogokat megnyirbálta és azokat egyre inkább csak a földtulajdonos főnemesség számára tette lehetővé. Ezután egymást feltételezve, egyfajta szimbiózisban lépett színre a vadőr és az orrvadász. A vadőr volt hivatott a hivatlan „vadászvendégeket” lefűlelni, míg a vadász a saját adrenalin szintjét emelendő, a kihívást keresve, az ősi jogra hivatkozva, a mindenkori felsőséget kijátszva, vígan lopta a vadat. Ha lebukott, a hatóság nem bánt vele kesztyűs kézzel és drákói büntetésekkel kellett számolnia.

A bűdingeni erdő ura 1380-ban törvénykönyvében a hurkot állítókat jobb kézfejük, míg a nyúl vadászokat jobb hüvelyujjuk levágásával rendelte büntetni. Arról nem szólnak a források, hogy ezeket a büntetéseket valaha is végrehajtották volna. Az idők változásával azonban egyre szigorodtak a büntetési tételek. A XVI. században Móríc, Szászország hercege rajtakapott orrvadászt egy szarvasbika hátára köttetett és azután arra kopóival hajtást rendezett. Szintén a XVI. században Fülöp, hesszeni herceg egy tetten ért vadort minden teketória nélkül a legközelebbi tölgyfára húzatott fel.

A XVIII. században Württemberg hercege a rajtakapott orrvadászokat elrettentő példaként jól látható dombtetőkön akasztatta közszemlére.

Ehhez képest már kifejezetten enyhének számít a würzburgi püspökség területén alkalmazott büntetés: a tettest sáncmunkára ítélték az úgynevezett „orrvadász-kalapban”. Ez nem volt más, mint egy acélpántokból készült fejfedő, amelyre nevelési céllal még két kapitális szarvasagancsot is erősítettek.

◀ Georg „Girgl” Jennerwein, a híres orrvadász

Történelmi tény, hogy a vadlopás inséges és háborús időkben jelentősen elszaporodott. A vadászati jogokért folytatott küzdelem egyik első és jelentős fordulópontja az 1789-es francia forradalom volt. Német területen az 1848-as polgári forradalom tette lehetővé a köznép számára is a vadászatot.

Bajorország hegyes vidékein mai napig is az egyszerű nép ajkán nóták szólnak a derék, jóra való vadtolvajokról. Egyikük a XVIII. század végén élt Matthias Klostermayr, akiről Schiller német drámaíró a „Haramiák” egyik alakját mintázta. A XIX. század második felében tevékenykedett Georg Jennerwein, aki tizenkét éves korában tanúja volt a bajor királyi erdőben vadorzáson kapott édesapja agyonlövésének.

A családi hagyományt folytatva szintén jelentős orvvadászi karriert futott be, mígnem 1877. november hatodikán halva találták a schliersee-i erdőben. Halálának körülményei rejtélyesek, ez megihlette azokat a filmeseket, akik legutoljára 2003-ban forgattak egy játékfilmet igen hányatott életéről, emlékéért München művésznegyedében egy hangulatos vendéglő őrzi.

Legutóbb, halálának 99. évfordulóján ismeretlen tettes vagy tettesek a sírkeresztjére stílszerűen egy vadorzott zergét akasztottak. A kép bejárta a német sajtót, a rendőrség pedig a környéket. Senki nem tudott semmit, senki sem látott semmit. Bajorország egyes vidékei vadlopás szempontjából mind a mai napig fertőzöttnek számítanak.

Ausztria hasonlóképpen fertőzöttnek számít, ahol egyes vidékeken az orvvadászat már-már tömegsportnak számít és e „jeles sportág” művelői az interneten névtelenül számolnak be eredményes vadtolvajlásaikról.

Régen Ausztriában az úri vadorzók a hegyi népek körében nagy tekintélynek örvendeztek és a fiatalemberek első orozva lőtt zergéje megfelelt a férfívá avatási szertartásnak. A manapság sokak által kedvelt stucni valamikor az osztrák hegyi vadtolvajok közkedvelt fegyvere volt. A hálás osztrák utókor St. Pankrazban, az Orvvadász Múzeumban tette közzemlére a vadlopás tárgyi emlékeit. Hasonló múzeum működik a németországi Thüringia tartományában, interaktív orvvadász-ösvénnyel.

A vadorzás vírusától a jogrend, a jogkövetés és a demokrácia példaképének számító

Svájc sem mentes. Jura kantonban 2002. és 2006. között egy négytagú bűnbanda egy szenvedélybeteg segédvadőr vezetésével űzte orvul a vadat. Áldatlan tevékenységük során közel 160 000 svájci frank kárt okoztak, a bíróság a főkolompós segédvadőrt másfél év felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte és tíz évre eltiltotta a vadásztól.

Ennél különösebb vadorzás történt nemrégiben a franciaországi Vogézekben. Itt az elvetemült orvvadászoknak a környékbeli mocsarakban élő békák estek áldozatul.

A megátalkodott, elszánt békavadászok közel tízezer békát ejtettek, amelyeket inyenc-

ságot. Először az erdész egy elhagyott épület ajtaján fedezett fel golyó ütötte nyomokat, majd ezután gyorsan követték egymást az események. Egy vadász friss vonszolási nyomot talált vadászterületén, a szomszédos területen kiskaliberű fegyverrel meglőtt elhullott vaddisznót találtak, még aznap egy beteg jelentkezett az orvosnál lőtt sebbel a karján és a kihallgató rendőrnek ellentmondásos mesét adott elő sérüléséről. Néhány hónappal később ismét csak egy kisgolyóval meglőtt dámbikát találtak a környéken, de a lövedék nem egyezett az eddigi megtaláltakkal. Hónapokkal később újabb gyanúsított került

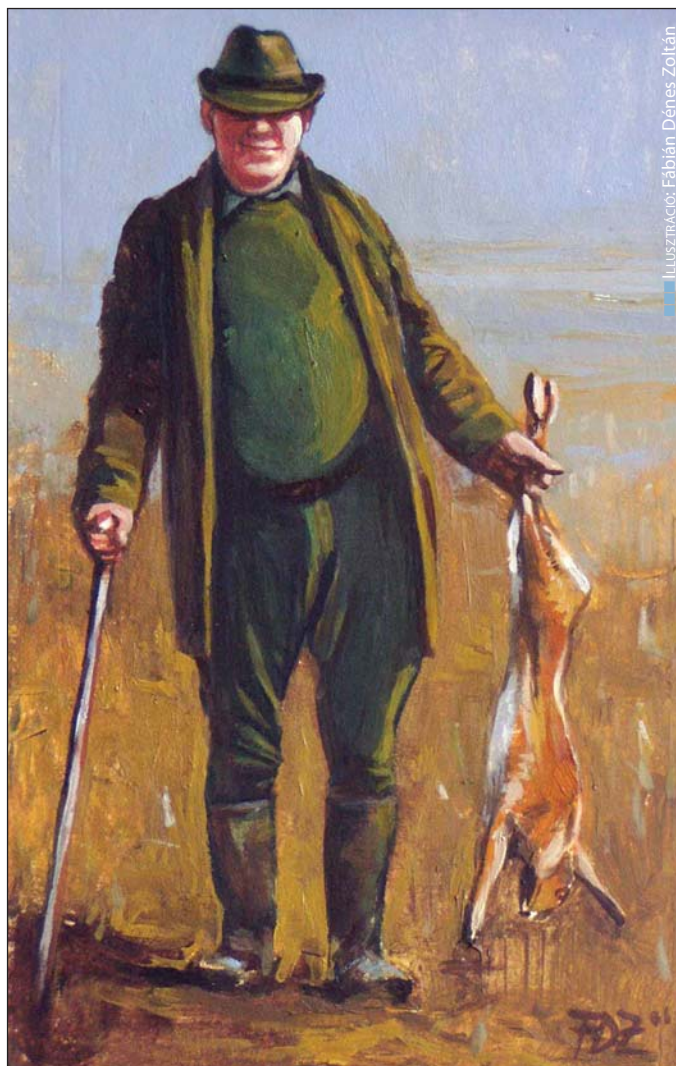
a rendőrség látókörébe, aki egyik társára terhelő vallomást tett, de mindez még mindig nem volt elegendő a vádemeléshez. A nyomozást vezető rendőrtiszt, maga is vadász, különösen a szíven viselte a vadrabló-banda felgöngyölítését. Kezdetben több, magányosan „dolgozó” orvvadászra gyanakodtak, de egyre szaporodtak a jelek, hogy itt egy iparszerűen működő bűnbandával állnak szemben. Az orvvadászok sikereiktől megrésze-gülve, egyre nagyobb biztonságba ringatták magukat, miközben egyre szaporodtak ellenük a tanúvallomások. A házkutatások során az obligát trófeákon és vadhúson kívül még hét darab puska is előkerült, egyikük saját gyártmányú hangtompítóval.

A hét vádlott bírósági tárgyalására Neustrelitzben került sor, a bíróság ítélete sokakban mélységes csalódást keltett. Három vádlottat két év négy hónap végrehajtandó börtönbüntetésre ítélték, míg a többi vádlott felfüggesztett kapott. Az államügyészség ügyetlensége miatt csak tíz rendbeli orvvadászatot sikerült bizonyítani az eredeti nyolcvannal szemben. A bíróság még azt is a vádlottak javára írta, hogy azok lemondtak (!) a lefoglalt fegyvereikről.

Az ügben több évig egy véreb szívós-ságával nyomozó rendőrfelügyelő maga is nehezen tudta titkolni csalódottságát és ezt a nyilvánosság előtt sem rejtette véka alá.

Mai, felvilágosodottnak mondott jogalkalmazásunkkal és jogértelmezésünkkel igen-csak nehezen férnek össze az egykori drákói büntetések.

Némely esetben talán mégsem lenne haszontalan a würzburgi püspökségnél egyszer már jól bevált „orvvadász-kalap” viselésének újbóli bevezetése... ❖

ILLUSZTRÁCIÓ: Fabián Dénes Zoltán

ségekre szakosodott éttermeknek adtak el 32 euró centes békánkenti egységáron. A főtárgyaláson a kérelhetetlen államügyész több ezer eurós pénzbüntetés kiszabását követelte, de a bíróság méltányolta a védő érveit, miszerint a sült békacomb kedvelői vezették a bűnözés göröngyös útjára a jellemgyenge vádlottakat. A béka-orvvadászok így megúszták fejenkénti néhány száz eurós pénzbírsággal.

Németországban pár éve Mecklenburg-Strelitz körzetében füleltek le hosszas nyomozást követően egy tíztagú vadorzó társa-

EGY MINDENRE!

Z6i 2,5-15x56 P – AZ ÚJ MINDENTUDÓ A SWAROVSKI OPTIKTÓL

2,5-10x56 P a gyenge fényviszonyokra! A 6-szoros zoom kiváló működést eredményez a hajtáshoz szükséges széles látómezőtől a 15-szörös nagyításig, ami komoly előny a nagy távolságú lövéseknél. A HD optika és az oldalsó parallaxis-állítás garantálja a célbiztos képet bármilyen távolságon.

ÚJ!

BALLISZTIKAI TORONY:
egyszerűen és precízen
beállítható egyedi távolságok

SWAROVSKI
OPTIK

LÁSD A LÁTHATATLANT!

WWW.SWAROVSKIOPTIK.AT
Ráskai-Kiss Zsolt
+36 30 331 21 61
zsolt.raskai-kiss@swarovskioptik.at

**STEYR
MANNLICHER**
COUNT ON IT

PURE LUXUS

ÉS A TÁVOLSÁG MÁR NEM AKADÁLY

PURE LUXUS

Egy mozdulattal cserélhető csövű modell, ezért mindenféle vad elejtéséhez hozzá igazítható. A távcsőszerelek csak a csőhöz kapcsolódnak, ezáltal csőcserével sem változik a löpőpontosság. A 60°-os tolózár nyitási szögnek köszönhetően gyors ismétlést tesz lehetővé. Az oldalpanel választható a tushoz igazodó fa vagy gravírozott kivitelben. Kaliber 30-06.

2009. december 15. és 2010. január 30. között
minden LUXUS golyós vadászfegyverhez
GRAVÍROZOTT OLDALPANEL
váltászható KEDVEZMÉNYES áron:
839.990 **699.990**
(csak normál kaliber esetén)

Magnum
Vadászfelszerelések

Budapest, IX., Soroksári u. 164.
Szűcs Ákos - (70) 368-2554, (1) 280-8311
e-mail: akos.szucs@magnum90.hu

www.magnumvadasz.hu

Családmese vadászoknak

Folytatásos „tele-regényünk” első része, melyben egy tanulságos esetről mesélnek a szereplők

A hegyvidéki, monarchiabeli pályaudvar földes parkolójában egy ütött-kopott Lada Niva parkol, Vadász Mátyás, volt vadásztársasági elnök, most már „csak” vadászmester, vendégre vár. Dr. Szécsényi Attila ügyvéd fázósan, sietve érkezik, baljában aktatáska, jobbában puskatok, hátán nagyméretű vászonhátizsák. Vadász kiszáll, a kölcsönös kalapemelés és a gyors kézfogás után sebesen bepakolnak a kocsis csomagtartójába. Csattannak az ajtók, felsüvölt a motor és elindul a szibériai melegbefúvó.

SZA: - Brrr. Matyi bácsi! [összedörzsöli a kezét] De jó, hogy már itt van, mert majd megvesz az Isten hidege. Képzeld, nem volt fűtés a vonaton. Ezen bezzeg tudnak spórolni! Még jó, hogy a szárnyvonalat meghagyták! Ez a nyomorult eső meg csak esik, esik.

VM: - Tisztelem, ügyvéd úr, igaz, ami igaz, engem is kibélelt egy forró teával az asszony indulás előtt.

SZA: - Teri néni hogy van?

VM: - Jól, jól, csak morog. Zsémbeskedik.

SZA: - Aztán miért?

VM: - Mert jobb dolog is lehetne ő szerinte, minthogy ilyen csúzos időben vénségemre künn legyek.

SZA: - De Matyi bácsi, nem maga mondta, hogy vadászni kétféle idő van? Jó idő, meg nagyon jó idő!

VM: - Az már igaz, de asszonnyal vitatkozni – a Balatont gereblyézni.

[Az ügyvéd végigméri idős vezetőjét, és megakad a szeme annak vadonatúj Le Chateau gumicsizmáján.]

SZA: - Nocsak, milyen jó kis gumicsizma. Ez igen Matyi bácsi, feltörtünk, feltörtünk!?

VM: - Fel ám, mint a huszár ülepe! Kaptam, mert a régi kilukadt.

SZA: - Kilukadt, hol lukasztotta ki?

VM: - Hát csak itt-e, a bokámnál.

[SZA a fejét rázza]

SZA: - A területen hol?

VM: - A Hosszúerdőn.

SZA: - Ott? Miben? Hiszen minden cserkelőút ragyogó tiszta, mint az Andrassy út.

VM: - Hát, ahogy futottam a csonkok között.

SZA: - A csonkok között? Milyen csonkok között?

VM: - Hát, amit a fatolvajok meghagytak az erdőből. Kiirtották, olyan derékmagasságban... A nagyját lecsapták, az apraját meg elgörálták. Na abba.

[szünet] Mert... [szünet]... azt mondta a körzeti megbízott, azért vágják el derékban a fát, nehogy a lopás mellett még maradandó természetkárosítással is bevádolják őket. Mert ugye a derékban elvágott fa nem hal el, az még kinő.

SZA: - Máriám! Tán csak nem kapta rajta őket? VM: - De biza, méghozzá vendéggel! A professzorral.

SZA: - Akivel latinul...? [mutatóujjával odavissza billeget]

VM: - Azzal, azzal. A páduai egyetemről.

SZA: - És az mit szólt?

VM: - Mit szólt volna? Kiugrott a puskájával a kocsiból, úgy vettem ki a keziből, nehogy utánuk lűjön. Aztán meg úgy kiabált ám, hogy ha a papunk hallotta volna, nem győzte volna a keresztet hányni magára.

SZA: - De ha elinaltak, akkor kend meg mit futkorászott utánuk?

VM: - Hát csak mert láttam, hogy a mély úton elakadtak, oszt azt gondoltam, most meglesznek.

SZA: - És meglettek?

VM: - Meg ám, de csuda módon!

SZA: - Ne csigázzon, öreg, ne csigázzon!

VM: - Hát csak úgy, hogy én megyek rájuk, azok meg látom, mindjárt szedik le a platóról a fejszéket, egyik lóbálja is felém, kettő meg nyomja az autót, de igen veresedtek ám.

SZA: [rekedten] - És aztán mi történt?

VM: - Hát ahogy futok rájuk, szembe rohan velem egy bak. De úgy tölem húsz méterre. Még szemüveg sem kellett hozzá. Ők ugraszthaták föl. Én rögtön emelem a kezem, mutatom hátra a professzornak, hogy lúheti.

A bak lassan elhaladt. Ű meg a motorháztetőről, a kabátjára felfektetett puskával úgy válllapon lútte, amikor a távolban egy másodpercre megállt, mint a parancsolat. Lépett kettőt, összeesett, oszt kész is volt.

SZA: - Gondolom erre a tolvajok...

VM: - Na erre ám meghűlt a díszes kompánia. Mert, hogy annyira el volt foglalta a nagy fejszehadonászással, meg kocscitolással, hogy csak a lövést hallották. Fel is tartotta mind a kezét, már könyörögtek az életükért.

Mondtam nekik, hogy lássák, lássák, ha Isten is akarja, a kapanyél is elsül. Merthogy a puska, az a kocsiban maradt.

És nem bántották? Nem, mert nem tudták kivenni, honnan jött a lövés. De megjegyzem, tekergették a nyakukat.

SZA: - És aztán?

VM: - Mi és aztán? Kihívtam a körzeti megbízottat, és együtt bekísértük őket az őrsre.

SZA: - És a lövésből nem lett baj? Nem vádolták be hamisan, hogy rájuk lőtt?

VM: - Dehogynem. Csakhogy nem volt nálam puska! Erre nézvést egyezően vallottak.

SZA: - És a rendőr, az sem furcsállta?

VM: - Zsolnay őrnagy? Na annak, azért megmutattam az őzet, amit a vendég lőtt. Csak utána volt a baj, mert a nagy nevetéstől olyan csuklás jött rá, hogy ketten is püfölték a hátát, hogy abbahagyja.

SZA: - És a csizma? Most már csak elmondja, hogy lett a csizma?

VM: - Hát amikor a bakot rendbetettük, a professzor látja, – úgy mint maga az elébb –, hogy a nagy harcban bizony kilukadt a csizmám.

Szóval, ragaszkodott hozzá. [szünet] A bakért is, meg, hogy először nem hagytam lőni, aztán meg, hogy hagytam lőni. Bementünk a városba, és a főtéren, a vadászboltban megvette nekem ezt a csizmát. Hát így volt.

VM: - De meg is érkeztünk a bírósághoz. Itt várom, míg végez a vadkár-ügyben, aztán irány a terület.

[SZA kiszáll, és kipirult arccal felszalad a bíróság lépcsőjén]

A következő epizódban a cselekmény még tovább „bonyolódik”, a vadászat és vadgazdálkodás problémái ugyanis nem kerülhetik el a főszereplő, Vadász Mátyás családját sem.

–nyikos–

Három az egyben...

A vadászház a Rinya-patak mentén fekvő település keleti szélén áll. Lakóház volt valamikor.

A tágas nagytermet, ahol a vadásztársaság közgyűléseit és egyéb közösségi rendezvényeit tartják, vendégváró, duruzsoló kályha fűti. Dr. Boda Pál előre enged, ámde én megtorpanok a küszöbön. A bejáratnál szemközti falat katonás rendbe szerkesztve, őztróféák első látásra felmérhetetlen sokasága díszíti.

Idősb dr. Boda Pál, a jeles somogyi vadász és a vadászati közélet kiemelkedő személyisége, vendéglátóm, ifjabb dr. Boda Pál édesapjának a gyűjteménye. Mint rövidesen kiderül: százhatvan őz és néhány gímagancs alkotja a hagyatékunk azt a részét, mely a városi lakások korlátozott lehetőségei miatt, itt, a miki vadászházban nyert méltó elhelyezést.

Előkerül egy fekete-fehér fénykép is, melyen két puskás férfi üldögél egy padon, közöttük pedig egy gyermek, ugyancsak puskával a kezében. A gyermek ifjabb dr. Boda Pál, a fiatalabb férfi az édesapja, az idősebb pedig a nagypapa, dr. Boda Béla.

Háromjuk életrajza akár a Somogy megyei vadászat és vadászati közélet 20. századi törté-

Az ember nemcsak ott érezheti otthon magát, ahol nap mint nap nyugovóra tér. Meghatározó erejű emlékek, élményeket és érzelmeket felidéző tárgyak a családi fészektől távoli helyeken is az otthon érzetét kelthetik. Dr. Boda Pál, az OMVK Somogy megyei Területi Szervezetének közelmúltban megválasztott elnöke kaposvári lakása helyett a miki vadászházba invitált...

ténete is lehetne. Dr. Boda Béla (1901-1965) orvos volt, Kaposvár egyik legismertebb személyisége, 1930 és 1944 között a Kaposvári Vadászegyesület vadászmestere, a Nimród szakértő tudósítója, majd a háború után, a vadásztársaságok összevonását követően, az óriási területen gazdálkodó Szakszervezeti Vadásztársaság elnöke. Fiákeren látogatta a betegeket, vizslája társaságában. Egyszer, míg tartott a vizsgálat, tizenöt tányér frissen főtt kocsonyát falt fel a derék vadászeb. Erre máig többen is emlékeznek a cukorgyár környékén...

Fia, dr. Boda Pál (1928-1999) édesapjáról írt rövid visszaemlékezésében (melynek kéziratos változatát dr. Bod Lajos őrzi az

archívumában) azt írja, hogy az első vadját 1917. március 21-én lőtte a városhoz közeli Nadasdi-erdőben. És az utolsót 48 évvel később, immár betegen, 1964. március 24-én, nem messze attól a helytől, ahol az elsőt... Az első és az utolsó vadja is nagy szerelme, a tavaszi erdők hírmondója, a szalonka volt...

Idősb dr. Boda Pál kedvenc vadja a szalonka mellett az őzbak volt. Ő is feljegyezte élete első eredményes vadászatának a dátumát: 1931. szeptember 1-jén egy „özvegy” fácányúkot hozott terítékre. Első őzbakját 1943. augusztus 4-én ejtette el. Végzettsége szerint jogász volt, időtálló nyomot azonban vadászati vezetőként hagyott maga után. 1960-1976 között a MAVOSZ megyei tit-

karaként a fácánprogram, a bérvadásztatás ösztönzése és koordinálása, a „vadászbrigádok” vadásztársasággá szervezése, a szarvas és a vaddisznó elterjedésével összefüggésben a nagyvad-gazdálkodás szakmai megalapozása, valamint a MAVOSZ centenáriumi kiállításának szervezése és rendezése által szerzett tekintélyt és megbecsülést. 1960-ban vadászbaleset érte: társas vadászon véletlenül elsült egy sörétes puská, és a sörétraj telibe találta a lábát. De múltákkal is fáradhatatlanul dolgozott, vadászott, ámbár az évek múlásával egyre többre tartotta az akácillatot és a madárdalt...

- Jellegzetes értelmiségi, polgári család volt a miénk. Így aztán 1952-ben bevonták apám és nagyapám puskáit, és csak 1955-ben kapták azokat vissza – meséli dr. Boda Pál. - Éppen akkor, amikor születtem. A családi legendárium szerint apám a puskáknak jobban örült, mint nekem. De aztán két nap múlva lőtt egy szalonkát, és azt már az én pólyámra helyezte... Egyébként az én első elejtett vadam is szalonka volt. 1968. március 28-án lőttem, Páll Bandi bácsi „védnöksége” alatt...

Idősebb dr. Boda Pál 1960-tól haláláig a nagybajomi Új Élet, majd az annak jogutódjaként működő mezőcsokonyai Rákóczi Vadásztársaság elnöke volt, ahol egyébként 1960-tól haláláig az ő édesapja, dr. Boda Béla is tag volt. És a társaság élén immár tíz éve a „civilben” ugyancsak jogász, ifjabb dr. Boda Pál áll. Miképpen tag, Mezőcsokonyán elnök.

A kamarai választás, illetőleg a megyei elnöki tisztség elnyerése okán az érdekvédelemről, napjaink vadászati közérzetéről beszélgetünk. Idősb dr. Boda Pál 1996-ban, halála előtt három évvel meglehetősen keserű hangú cikket közölt a Nimródban „Mit jelent nekem a vadászat?” címmel, melyben az anyagilag szűkös lehetőségekkel bíró idős vadászok vadászati lehetőségei védelmében

Az élmények és érzelmeket felidéző tárgyak a családi fészektől távoli helyeken is otthon teremthetnek...

emelt szót. „Tudom, hogy most olyan világ jön – minden negatív és pozitív tényezőjével –, hogy aki bírja, az marja – írta. - De mi lesz azokkal, akiknek már nincs mivel marni, mert az idő során elhullottak fogaik..?”

Dr. Boda Pál bólogat, érti az idézet célját.

- A költségek növekedését, a valós érték- és árarányok kialakulását nem lehet és nem is szabad megakadályozni – szögezi le. - Ugyanakkor idős, érdemdús vadászoknak nem lenne szabad a társaságukból kizárólag anyagi okok miatt kiszorulniuk. Aki most jelentkezik vadásznak, annak tisztában kell lennie a valós helyzettel. Tudniuk kell, hogy a területes tagság, a vadászat sok pénzbe kerül. A területnélküli vadászok száma tehát nőni fog és ez normális folyamat. Az érdekvédelemnek egyébiránt két szintje van: az egyéni és a közösségi. Az egyéni érdekvédelem hatékonyabbá tétele érdekében jogsegélyszolgálatot szervezünk, fogadóórákat tartunk.

Ám a kamara igazi lehetősége és felelőssége a közösségi érdekvédelem terén van, melynek a középpontjába a vadat, a vadállományt kell állítani. Vad, illetve vadvédelem nélkül mit sem ér a vadászati érdekvédelem. Mint ahogy közösségi aktivitás nélkül sem ér semmit. Meggyőződés, hogy a ma oly jellemző közömbösség elleni küzdelem is érdekvédelem. A közömbösség ellen pedig a jó közösségek tehetnek a legtöbbet. Támogatnunk kell minden kezdeményezést, kulturális eseményt, mely megmozgatja, összehozza az embereket. Szerintem az igényes, otthonos, oldott, közvetlen és baráti légkört biztosító vadászházak fenntartása, illetve létesítése is érdekvédelem. Én például a saját vadászéletemet nem tudnám elképzelni vadászházi esték nélkül...

A vadászházi együttlétek jóízű, visszatérő témája a különleges vadászeseemények, a nagy hibázások és a nagy szerencsék felidézése. Dr. Boda Pál 1976. május elsején egy „csodabakot” ejtett el. Itt is van, édesapja trófeái társaságában. Valóban nem mindennapi agancs: páratlan tízes, ágas-bogas, három lefelé hajló ággal. A vadór látta egyszer, de azt gondolta, faágak akadtak a bak agancsszárai közé. A herék épek voltak, mechanikai sérülésnek nyoma sem volt. A rejtélyes képződményt a plovdivi világkiállításon is megcsodálták.

A „csodabak” ürügyén szóba kerülnek még a magaslesen töltött, szemlélődös esték. Dr. Boda Pál azt mondja, számára minden magaslesen töltött óra, sőt perc is élvezet. Hogy a lesek élvezik-e az együtt töltött időt, azt persze nem tudom – teszi hozzá nevetve –, mert bizony szűken számolva is száznegyven kiló vagyok. De a vadórunk szerint ez is vadásztársasági érdek, mert amelyik les kibír engem, biztonságtechnikailag garantáltan megbízható... ☺

„Apám szalonkát tett a pólyámra”

Mosoly odaátról

Rakk Tamás

Furcsán zengett az erdő... Lázás, izgalomtól hörgő torokhangok törtek fel barkácsoló utunk mindkét oldalán, miközben lovaink egykedvű poroszkálással vittek bennünket a finom lankák távolabbi része felé. Ott már-már folyamatos mennydörgéssé olvadt össze a dám-világ szerelmes légyottra gyűlt népének jellegzetes hangorgiája, amelyre hangfogót csupán a köztünk lévő távolság tett.

Ahogy fogyott az út, az erősödő hangzöng hatására belsőmet fokozódó hőség járta át, amely lassan torkomig tolakodott és veszélyeztette a normális levegővételt.

„Kedves Vas Sándor barátom! Köszönöm neked, hogy meghívásoddal ilyen különleges élmény megszerzéséhez segítesz...” Hangtalan fohász akart ez lenni, de szoruló torkomból ellenőrizhetetlen és érthetetlen köhögő-fuldokló hang tört elő... „Valami baj van?!” – fordult hátra a hivatásos kísérő vadász és aggódó szemekkel figyelt, mert értelmes szót hirtelen nem tudtam kinyögni, csak a kezemmel integettem, hogy nincs gond, menjünk tovább. A kocsink kerekeinek tempós zörgése aztán csendesítette feszültségemet és csakhamar nyugalom kísérte teljes odaadással közeledtem az ország egyik legjobb dámbarcogó helye felé.

Miközben a fák egyforma tempóban haladtak el mellettünk, hirtelen egy 30 évvel ezelőtti kép villant elém: a november végén lezuhant magas hóban, habosra izzadt lovak után egykedvűen nyiszorgó szántalpak felett, az üléseken két vadász közeledett. A láthatóan elégedett kísérővadász, Kis Laci és egy őszinte boldogságot sugárzó vadász, Knefély Nándor, aki meglátta élete első és egyetlen dámbarcogóját.

Abban az időben vadászszenvedélyem tőfokon lógott. A Bakony és környékének meghatározott vadjai – szarvas, vaddisznó, őz, róka – már sokasodtak képzeletbeli vadásznaplóm lajstromán. De az izzó szenvedély vadászvágyaimat egyre gyakrabban hajtotta a dám és mufflon felé, amely a mi környékünkön csak foltokban, kis létszámmal fordult elő. Egyszer az erdészetem területén futottam össze egy dámtehénnel, a vadásztársaságom erdeiben pedig egy fiatal bikával. A látvány olaj volt a tűzre, de a hőség nem fokozódott akkorára, hogy az

önfegyelem korlátait leolvassa és átlépjem az orrvadászat küszöbét.

Időközben a szomszéd erdőgazdaság területén élő dámállományt friss telepítéssel sokasították. Ennek következtében a társaságunk területén is egyre gyakrabban jelentek meg a dámok. Ezért a vezetés úgy határozott, hogy az éves vadlétszám-becslésben is szerepelteti a nálunk új vadfajt. Két év múlva pedig egy bika és két tarvad lelővése kért és kapott engedélyt.

Én akkor már – úgy is, mint vadászmester – rendszeres szervezője és résztvevője voltam a külföldi vendégvadászok szarvasbika-vadásztatásának és mivel a társaság gazdasági talpon maradásához döntő mértékben járult hozzá a szarvasbögésből befolyó pénz, ennek a tevékenységnek sikeres szervezőjeként, kivitelezőjeként elismerést szereztem a társaság tagságától és vezetőségétől... akik tudomást szereztek „dámvágyaimról”.

Dámrika lövési vágy és tagadhatatlan érdemek... A két dolog találkozott: a döntést szűkszavúan – néhány irigy pillantástól kísérvé – közölték: az első dámrika elejtését nekem ajándékozzák.

Ezekben az években munkahelyemen, az erdőgazdaságnál is egyre több elismerést kaptam különböző sikeres erőfeszítéseimért, amely egy-egy csillagos „plecsni” vagy pénzjutalom, egy-egy selejt gímrika vadászati engedélye, vagy egyéb formában jelentkezett, de elismerésnek ennyire eddig még soha nem örültem.

Ekkor már jó baráti kapcsolatomból volt Nándi bátyám lányával, aki a Nimród szerkesztőségében dolgozott. Írásaim ez idő tájt kezdtek megjelenni a vadászújságban, ezért gyakrabban megfordultam a szerkesztőségben. Egyik ilyen alkalommal nem fért belém a boldogság és elűjságotlanság, hogy milyen öröm ért. Gratulált, aztán mindjárt a vérebkölyök beszerzésére terelte a szót.

Az erdőgazdaságunknál nem volt vérebe senkinek, pedig a nagy vadászterület, a sok ügyetlen vagy hanyag, néha gyakorlatlan vadászvendég elég sok sebzést okozott, amelyeknek jelentős részét – jó kutya híján – nem találták meg a hivatásos vadászaink.

Knefély Nándor abban az időben Magyarország egyik leghíresebb vérebeszakértője

volt. A véreb szeretetét, fontosságát lányába csöpögtette, aki igyekezett ezt mindenkinek továbbadni.

A kutya-hiány és a vérebes befolyásolás hatására elhatároztam, hogy veszek és betanítok egy hannoveri vérebet. Ebben az igyekezetemben sokat segített Mária és a távolból édesapja. A következő találkozáskor a kiskutya elhozásának körülményeit akartuk megbeszélni. Szokatlan volt számomra, hogy Mária azonnal nem tér a tárgyra. Kisére zavart volt, hallgatag és talán szomorú.

„Mi a baj?” „Hát igen, baj van!... Hadd vágjak a közepébe: édesapám nagyon beteg, talán súlyosabb, mint gondoltad. Tudod, hogy ő is szenvedélyes vadász, de eddig dámot neki sem sikerült lőnie. Nagyon félek, hogy nem sok ideje van hátra. Tudom, hogy pofátlan, de ha lehet, add át a dámrika vadászati lehetőségét édesapámnak.”

Hirtelen egy félkört fordult velem a szoba... Hisz' már a dámtróféám helyét is kijelöltem a vadászszobám falán. Kisebb-nagyobb ismerős-baráti csoportoknak beígértem a dámrika avatót és még azt is elhatároztam, hogy a nagyon óhajtott vadam tiszteletére, az agyonhordott koromfekete bányász gumicsizmámra, ha török, ha szakad, lecserélem egy elegánsabb, fűzős cseh zöld gumicsizmára.

„Nándi bátyám ennyire beteg? Eddig erről nem szólt Mária...” – dobolom agyamban.

A csend egy darabig mélyült körülöttünk, aztán kicsit ingatag hangon megszólaltam: „Természetesen vendégem az édesapád egy dámrikára. Ha túl leszünk a külföldiek

vadásztatásán, úgy november vége felé várom a Bakonyba... Légy szíves add át meghívásomat, gyógyulást kívánok és üdvözlöm szeretettel.” Ennyi volt.

Aztán a havas, gyönyörű bakonyi tájban a szánkón egy boldogságot sugárzó sikeres vadász ült és én is nagyon-nagyon boldog voltam, hogy pár hónapja megkaptam a dámbika vadászatának lehetőségét.

Az esti bensőséges ünneplés után másnap a friss dámtrófea-tulajdonos hazautazott. Pár hónap múlva pedig jött a szomorú hír,

hogy Nándi bátyám elköltözött az örök vadászmezőkre.

A vadásztársaságnál nem kaptam több dámbika vadászati lehetőséget, de a sorsom később úgy alakult, hogy barátoktól, jó ismerősöktől több meghívást kaptam, így az első meg nem lőtt dámom helyére több jó dámbika trófea került.

Aztán olyan nagy és örömteli meglepetés ért, hogy Keszthelyi Jenő, neves intarziáművész barátomtól kaptam egy gyönyörű képet, amely egy dámbika-terítéket örökít meg,

a faintarzia művészet minden különlegességét és szépségét hordozva.

Az értékes műkincs vadászszobám dáfalának középpontjába került.

A meghívásokat, a rendkívüli lehetőségeket mindig őszinte lelkesedéssel és igen nagy tisztelettel köszöntem meg és minden ilyen alkalomkor – a velem együtt örülő meghívó mögött – ott éreztem Nándi bátyám különös mosolyát, mintha ezeknek a vadászatoknak a létrejöttében, onnét, nagyon távolról ő is részt vett volna. ♡

Tévedés

Pintér Norbert

- A nagy disznó! – suttogta csak úgy magának.

A vad meg-megállva közeledett a tarlón, s csak pár pillanat választotta el attól, hogy belépjen a még lábön álló kukoricásba.

- Mindjárt eltűnik! – csikordultak meg az izgalomtól a vadász fogai, ahogy a szálkeresztet megpróbálta a vad oldalán tartani.

A disznó, mint egy fekete látomás úszott a torzsák feletti párában, s amikor eltűnhetett volna a száрак között – kicsit messze van, dűnnögte Béla –, megszólalt a fegyver.

A dőrejt visszadobta a szemközti domboldal, így a vadász fülei tele voltak még a visszhanggal, amikor valami zörgés indult el a vágatlan részben. A zaj tétován kapott lábra, de néhány méter után már határozott törés lett belőle, s a kukoricátábla melletti út felé tartott. A ropogás elhallgult, majd ismét felerősödött, s Béla látta, hogy egy hatalmas test vergődik a szélső sorokban.

- A disznóm! Sebzett, de – s gondolatban megvakarta a fejét – azért jókorát iramodhatott a lövés után, hogy már keresztülvágott a kukoricán.

Izgalomban, ahogy a závárt rángatta, hogy ismételni tudjon, szeméit az árokpartra kimászó sötét folton tartotta.

- Nagy. Nagyon nagy! – suttogta szinte önkívületben, s közben nem vette észre, hogy felgyorsult lélegzete bepárásítja a cél távcső lencséjét.

A szálkereszt rátáncolt a fekete tömegre.

- Le kellene ülni, s megtámasztani a fegyvert – rebbent meg benne egy gondolat, de amikor az üvegre lecsapódott

pára szivárványán ismét átsejlett a fekete tömeg, kapásból odalőtt.

Hosszú percekig ült a lesen, s lassan, bizsergetően hagyta, hogy elméje újra és újra ugyanazt a mondatot ismételgesse: - Meglőttem a nagy kant!

Közben cigarettát sodort – a lövés óta már a harmadikat – de a papír megint elszakadt, ahogy reszkető keze a dohányszálakat igazgatta.

- Vajon mekkora lehet? – s emlékeiben ismét felsejlett az előző napok nyomozása, amikor a magányos disznó csapáját kutatta. A nyomok tenyérnyiek voltak, s arasznyi mélységük az erdei televényben tetemes súlyra utalt.

Béla újraélte az elmúlt percek. Ismét maga előtt látta, ahogy a kukoricán túl felbukkan a disznó hatalmas alakja, megint hallotta a lövés dőrejtét, s látta, ahogy néhány pillanat múlva a sebzett vad a kukoricán már innen töri a száarakat.

Lassan összeszedelőzködött. Hátizsákja szíját meghúzta, hogy ne kalimpálgjon, aztán a fegyvert vállára kanyarítva, lemászott a létrán.

Lábaival óvatosan tapogatta a vastagodó párát a holdsütésben. A téli éjszakában csak a száraz levelek zörgése hallatszott.

Béla lassan lépegetett. Szerette az utolsó pillanatokig tartó bizonytalanságot, ahogy a zsákmányolás atavisztikus örömét átélve megpillantotta, majd birtokba vette a vadat.

Nem látta még a testet – az útról már korábban lelépett, s az árok partján haladt tovább –, de ahogy végigpillantott a sekély csatornán, néhány lépésnyire tőle, a köd alatt jókora halom sötétlett. Egy pillanatra megtorpant.

- Hosszú, de milyen hosszú disznó! – s ahogy az elemlámpa fénye megpróbált utat törni a pára fehér paplanján keresztül: - Te jó Ég! Mekkora állat! – s örömködve nekilódult az utolsó métereknek.

Jóska bácsi ebéd utáni idejét a kocsmában múlatta. Nem volt ez szokatlan dolog nála, szinte nap, mint nap megtette, de ez a délután más volt. Nagy zsák kukoricát vitt a kocsmárosnak – ezen a héten már másodjára –, aki eddigi fáradozásait fölös mennyiségben, fröccsökkel jutalmazta. Ráadásként még egy hasas üveget is megtöltött, foglalóként a további zsákokra. Az ólban két hízó szuszogott, – a határban meg van elég kukorica! – gondolta. Az üveg, miután megszabadult csavaros kupakjától, férfias törköly illatot felhőzött, s Jóska bácsinak könnybe lábadt a szeme a boldogságtól, ahogy áhítatos mozdulattal szájához emelte. Az első korty kényelmesen elhelyezkedett a fröccsök tetején, s jótékonyan melengette az öreget, aki a hűvösödő alkonyatban a kukoricás felé igyekezett.

Zsíros vadászkalapját mélyen a fejébe húzta, viharkabátját összegombolta az álla alatt, s a kocsmárosra gondolt, aki, lám-lám, milyen jó ember, hiszen bort, és pálinkát ad a kukoricáért cserébe.

- Azt sem kérdezi, hogy honnan való! – ám bár erre nehéz is lenne válaszolni, hiszen a határ nagy, s benne a dűlők mind egyformák.

Megint belekortyolt az üvegbe – jólesett az ökörnyalás koraestben – aztán megint, noha a fejében immár furcsán zsibongtak a gondolatok. Jóska bácsi fázott, de a pálinka melegített, s a gondolatok után a lábak lendülete is lankadni kezdett.

Lassan kihunyó öntudatával, már csak a kocsmáros kukoricájára tudott gondolni, ezért szinte teljesen vakon betámolygott a sorok közé, s egy-egy száron hosszan megkapaszkodva, letört csöveket dobált a zsákjába. A kis zsák lassan megtelt, s eljött a pillanat, amikor gazdája már hiába küzdött a súlyá-

ILLUSZTRÁCIÓK: Boros Zoltán

val, egy tapodtat sem mozdult. Beékelődött két vastos szár közé, s a kilátástalan küzdelmet Jóska bácsi adta fel. Rántott még egy jókorát a makacs zsákon, aztán saját lendületétől kísérvé, tántorogva, átesett rajta. A délutáni fröccsök, s a séta közben elszopogott pálinka rongyszerűen puhává tették az öreg, aki még azelőtt elszakadt eszméletétől, hogy földet ért volna. Az elborult zsákból kukoricacsövek szóródtak szét, s Jóska bácsi karjaival öntudatlanul kaszált egyet, miközben közéjük zuhant. Nem volt ez kényelmes fekvés – egyik karját maga alá is gyűrte –, mégis álomba ájulva hevert hosszú órákig. Később, amikor az októberi éjszaka hidegen körülfolylta, s megvacogtatta, az öreg mozgolódni kezdett. Először csak a lábai rándultak meg, aztán egy öntudatlan mély sóhaj után a gondolatai is botorkálni indultak.

Jóska bácsi álmodott: Fiala suhancként a kiöntésben halászott, bár nem emlékezett, hogy a víz nyáron ilyen hideg lett volna. Lábai óvatosan, félve tapogatták a zombékost, s a vízre borított kosarában csíkkal után kutatott. Aztán változott a kép és Jóska bácsi már az állatait mentette a hatvanhetes nagy árvízből, amikor hirtelen átszakadt a folyó gátja.

Derékig a szennyes vízben állva küzdött az árral, tolt a csónakot, rajta néhány tyúkkal, meg a kutyával.

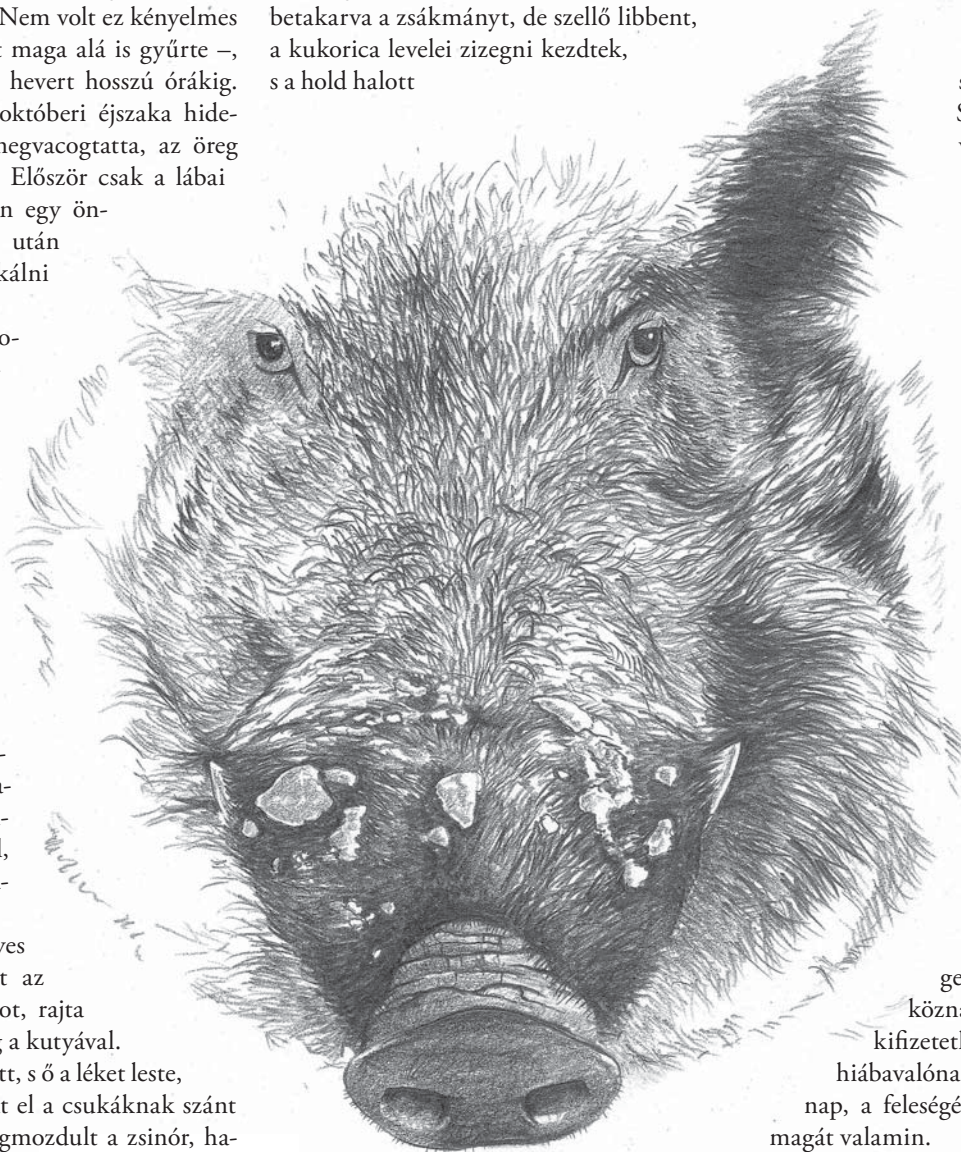
Később hideg tél lett, s ő a léket leste, amiben mereven tűnt el a csukáknak szánt drótelőke. Aztán megmozdult a zsinór, hatalmasan bevágott, és érezte, ahogy lába alól kiszalad a jég, s egyensúlyát elvesztve, hanyatt vágódik. A jég hatalmas dörrenéssel megrepedt alatta és a jeges víz azonnal átázta a ruháját.

Jóska bácsi felugrott. A dörrenés még a fülében visszhangzott, s ő a zsák száját elmarkolva, botladozva menekülni kezdett. A zsák nehéz volt, meg-megakadt a száraz között. Térdre esett, felállt, majd tántorogva tovább szökött delíriumos álma elől.

A kukoricás szélén levegőért kapkodva megállt. Hátra nézett – talán az álmában riadó jeget kereste –, aztán megfordult s a zsá-

kot görnyedten cipelve, kilépett az árokszélre. Lépett még egyet, aztán lábai támaszték nélkül maradtak, s az öreg Jóska kalimpálva, az árokba zuhant. A második dörrenést már estében hallotta.

Béla mélyet szívott a cigarettájából, s vidáman lemászott az árokba. Megmarkolta a fegyverét – ekkora disznónál ugye sosem lehet tudni –, s bakancsával maga előtt tapogatva, közelebb lépett. A vastagodó köd, mint egy fehér paplan feküdt az árokban, betakarva a zsákmányt, de szellő libbent, a kukorica levelei zizegni kezdtek, s a hold halott

fénye végigcsorgott a kis kanális oldalán. A köd megmozdult, s a látványtól Béla szájában megkeseredett a cigaretta füstje. Két gumicsizmás láb csúszott ki a pára homálya alól. Bélán végighullámozott a rémület, s a tébolyító érzés, mint egy jeges kéz mart a gyomrába:

- Úristen! Agyonlöttem valakit! – s lerozgott a csizmák mellé.

A következő percekről soha sem tudott volna számot adni. Külső és belső hideg rázta, hátán jeges veríték csorrant.

Fejében egymást kergették a gondolatok. Miértek és hogyanok kavargtak benne, egymásnak csapódtak, s mielőtt választ talált volna rájuk, elporladtak.

A puskájára nézett, s szája keserű nyállal szaladt tele.

- A legjobb lenne, a legjobb... – de a gondolatot nem merte befejezni.

Nehézkesen felállt és a testhez lépett. Vállai fölött belekapaszkodott a viharkabátba, s maga felé fordította. Jóska bácsi engedve a húzásnak, szelíden a hátra dőlt. Szemei le voltak csukódva, szája megnyílt, s bal kezében még mindig azt a zsákot szorongatta.

Béla önmarcangoló hangulata, haragos indulatba csapott át:

- A vén hülye! A kukoricámat lopta..., én meg – szemem elkönnyesedett – lelöttem.

Gyermekei jutottak eszébe, meg az öreg családja. Vajon hogy fog a szemükbe nézni? Mit mondanak majd a faluban?

- A gyilkos! – és majd összesúgnak a háta mögött?

Fejében megint csak végigfutott az elmúlt néhány nap bosszúsága, s eszébe jutottak a holnapi és holnaputáni gondok, bajok. Milyen feleslegesen aggódott olyan hétköznapi apróságért, mint egy kifizetetlen számla, és mennyire hiábavalónak tűnik most, hogy tegnap, a feleségével vitatkozva felizgatta magát valamin.

Nevetséges problémák!

Hosszú percek teltek el. Gondolatai megrekedtek, s hányingert érzett. A fegyverre pillantott.

A céltávcső lenszében megcsillant a holdfény, ahogy Béla megmozdult, bár a lábai alig engedelmelkedtek. Ismét rápillantott az előtte elnyúló testre, aztán vontatottan megfordult. Vállai megroskadtak, s eltorzult arcára kemény vonásokat rajzolt a keserű elhatározás.

A harmadik puskadörrenést már egyikőjük sem hallotta, az csak a téli tájban visszhangzott egy darabig... ❧

Hogy jobb legyen a világ...

Immár negyvenöt éve eszem az újságírók kenyerét. Szeretem a mesterségemet, büszke is vagyok rá, ámde mégis, egyre idegenebbnek érzem magam abban a világban, ahol az értékenél fontosabb az érdekes, az erkölcsösnél az eredményes, az igaznál a jobban hangzó. Persze, azért minden reggel a postládához vezet az első utam, miután öreg vizslám jelzi, hogy megérkezett a kézbesítő a friss újságokkal. Ám már évek óta mindig van néhány régi, megsárgult újság is a kezem ügyében. A reggelek jelen valóságunk jegyében telnek, az esték pedig, az öreg, megsárgult újságok révén, az olvasólámpa fényében a múltba vezetnek.

Kittenberger Kálmán Nimródja különösen kedves olvasmányom. A régi újságok talán még érdekesebbek, izgalmasabbak, mint a frissek, és nem csupán azért, mert egy le-túnt világot idéznek fel. A mai híradásokból, cikkekben nem könnyű kiszűrni azokat, melyek mondanivalója valóban fontos, időtálló. A régi újságokat (és a szerzőket) már minősítette az idő. Ma már minden egykori problémafelvetésről tudható, hogy valóban a lényegre érintette-e, a jövőt szolgálva? És van még egy haszna, tanulsága a régi folyóiratok, lapok, újságok böngészésének. A fel-

ismerés, hogy nem sok új van a nap alatt! Bizonyos gondok, bizonyos kérdések a jelek szerint sosem oldódhatnak meg véglegesen, mert nemzedékről nemzedékre hagyományozódnak. Más szóval: újratermelőldnek.

A napjainkban jelentkező gazdasági nehézségek, a terméketlen és parttalan országgyűlési viták, a jogalkotási „bravúrok” úgy ismétlődnek az évtizedek múlásával, mintha indigóval írják őket a Sors. Különösen igaz ez erkölcsi problémáinkat illetően. Ami manapság sért, bosszant, sőt félelemmel tölt el bennünket, azt apáink, sőt nagyapáink is megtapasztalták...

A régi vadászvilágból én Sólyommal, azaz Láng Rudolfal, a mosonmagyaróvári piarista gimnázium egykori tudós tanárával, Kittenberger Kálmán legjobb tollú munkatársával, a hazai vadászetika felülmúlhatatlan művelőjével és terjesztőjével töltöttem a legtöbb időt. Sólyom publicisztikai mind gyakoribb olvasmányaim. A vadászetika terén végzett munkálkodásom kiindulópontja is az ő alább olvasható „tézise”: Sólyom, alias Láng Rudolf 1881. január 7-én született Vértes-kozmán. A Nimród Vadászújság 10 rovatában, ezer-nél több oldalon mintegy ötszáz írása jelent meg. Kiemelkedő szakírói teljesítményét 1938 márciusában a Nemzeti Vadászati Védegyelet igazgató-választmánya egyhan-

gú lelkes határozatával, ezüst emlékszerleggel tüntette ki. Jövőre, 2011-ben tehát születésének 130. évfordulóját ünnepeljük. De ünnepelni csak azt lehet, akit ismerünk. A Magyar VADÁSZLAP hasábjain az elkövetkezendő egy esztendőben Sólyom időtálló gondolatait, figyelmeztetéseit és tanításait fogom majd idézni – összevetve azokat mai helyzetünkkel, gondjainkkal. Valóban nincs új a nap alatt. Ámde ez soha, senkit sem ment fel az alól, hogy megvívja a saját harcát, illetve háborúját – méghozzá mindenekelőtt önmagával. Valamennyien egy sokkal jobb világban szeretnénk élni. A világ megváltoztatását, jobbá tételét azonban kinek-kinek önnönmaga jobbitásával kell kezdenie.

Sólyom emléktáblájánál Mosonmagyaróváron, dr. Bod Lajos társaságában

„Hiába a legjobb törvény, ha nem támogatja a vadászati etika. Mert a vadászati etika nem egyéb, mint azoknak a megíratlan szabályoknak – azt is mondhatnám: becsületszabályoknak – összessége, melyek a vadászt kiemelik a hurkolók és lesipuskások nem nemes céhéből, a vadászatot a húsiparból. A vadászati etika – és csakis ez! – teszi lehetővé, hogy a vadászok békeességben megférjenek egymással, mert a törvény csak a vadat védi, a vadászt a vadász ellen már nem. A vadászati etika nélkül a legjobb törvény sem ér semmit, mert nincs könnyebb, mint a vadászati törvényt ki játszani, ha annak tiltó szava nincs belesütve lelkiismeretembe.”

(Nimród Vadászújság, 1939. jan. 10.)

Fenyéren és vízen

Nem elírás a cím, noha hanglejtésében és jelentésében egyaránt a sanyarú sorsot jelentő mondásra, a „kenyéren és vízen”-re hajaz. Skóciai szarvasvadászatról szóló írásunk a szigetországban élő kistestű alfaj életterére, a fenyérrel (hanga, csarab, erika – kinek melyik névváltozat tetszik) borított dombokra-hegyekbe kalauzol, a nyílt terepen, számunkra meglehetősen szokatlan módon történő cserkelést mutatja be.

Az már utazás közben látható volt, hogy a vidék itt meglehetősen kopár, a hegyek alsó régióiban mutatkoztak csak fák, nem túl nagy faji változatosságban.

Takarás nélküli, nyílt „prérin” bögő szarvasbikák elejtésének ígéretével skóciai „próbavadászatra” indult egy 6 fős csapat szeptember végén. A kedvező árú, de mégis különleges vadászatot egy hazánkba is vendégeket közvetítő német vadásziroda, az S und B Jagdreisen ajánlotta azzal, hogy ott a magyarországi bögésből kellő anyagiak híján kiszorult, vékonyabb pénztárcájú honfitársaink is vadászhatnak – igaz, kapitálisnak a legnagyobb jóindulattal sem nevezhető bikákra – bögésben.

Persze, a leányzó nem mindig olyan szép, mint amilyennek lefestik, az angolszász bürokrácia fegyverbevételi előírásai – EU-s fegyverűtlevél ide vagy oda – hasonlóan hszadalmias „ügyintézés” garantálnak, mint amihez mi itthon hozzá vagyunk szoktatva. Így aztán az időben meg nem érkezett bevételi engedélyek híján saját fegyverek nélkül érkezett a csapat a skót főváros, Edinburgh kicsi, de elképesztő forgalmat bonyolító tenger melléki repülőterére, ahol a jó 200 kilométernyire lévő magasföldi (Highland) terület megközelítéséhez autót kellett bérelni. Mivel Skóciában vasárnap tilos vadászni(!), másfél

nap a jobb kormányos kocsikkal és a várossal – a skót szoknyás dudásoktól a whiskymúzeumig – való ismerkedéssel telt el, majd vasárnap este történt meg a találkozás a helyi szervezővel a vadászterület szélén lévő Newtonmore falucskában. A vidék tájegységi neve Glen, erről kapta nevét számos patak, hegy és a híres Glenfiddich whisky, amelynek emblémája egy villás nyolcas agancsú szarvasbika. A szállásként és étteremként szolgáló hotel neve – nagy fantáziáról téve tanúbizonyságot – szintén Glen volt. Sajátos a skót építészet, az épületek stílusa hagyományos, burkolata többnyire kő, s a sok esős, párás időjárás hamar „antikolja” az új épületeket is, így a falvak, városok régies és kissé komor benyomást tesznek a változatosabb, vidámabb színekhez szokott közép-európai szemre.

Hétfő reggel több, meglehetősen használt, fapados Land Roverrel érkeztek a kísérők a helyi szervezővel és vezettek el a bázisra, a Game & Wildlife Conservation Trust fogoly-emblémával jelzett telephelyére, ahol számos, addig általunk sosem látott „holdjáró” szerkezet állt az udvaron. Egy lánctalpas vontató, ugyan-

csak lánctalpas, tengelyen keresztül meghajtott, zárt személyszállító utánfutóval – mint elmondták, azzal a gyalogolni, hegyet mászni nem kívánó (vagy nem tudó) fajdvadászokat szállítják fel a hegyen kialakított lőállásokba. Több, a vízen is közlekedni tudó kétéltű jármű, 8 külön-külön hajtott gumikerékkel, amivel a lőtt vadat szállítják a csak gyalog vagy legfeljebb lóval járható, úttalan, megközelíthetetlen helyekről – ezt később módunkban állt „potyautasként” is kipróbálni... Azon kívül az irodaként is működő tágas színben álló quadok és hómobilok utaltak arra, hogy most nem mindennapi terepre kell felkészülnünk, s persze arra is, hogy itt a terephez szükséges technika nem pénzkérdés. Újabb meglepetés volt, hogy további bérvadászok – osztrákok, németek, svédek – is voltak már az udvarban, összességében legalább tucatnyian. A fővadász mellett legfeljebb három olyan fazon volt, aki hivatásos vadásznak nézett ki, így kissé kétségesnek tűnt, hogy ennyi vadász hogy fog egyszerre lehetőséghez jutni. Végül szétosztották a népet, 2-3 puskást ültetve egy-egy Land Roverbe, elindult a konvoj, majd több irányba kanyarodtak a terepjárók. Mi ketten a legszimpatikusabbnak tűnő fiatal „gájdót” (guide, vadászkiísérő) kaptuk, ráadásul egy másik kiísérő is beült az első ülésre, akit kifagvatva kiderült, hogy sportvadász a Lochnessi tó közelében, csak segíteni jött ide a vadásztásban a bögés idejére. Több chipkártyás sorompóval lezárt kapun áthaladva a 2-300 méter széles, de több kilométer hosszú tó, a Loch Ericht mellé kanyarodott az út, majd – újabb meglepetésként – megálltunk egy famólóhoz kikötött kajütös motorcsónaknál, és abba pakoltunk át a még mindig csak tokban látott puskától a benzineskannáig mindent. A nagy Yamaha motort beindítva eszement sebességgel indultunk a tavon hosszúra, az időnként felerősödő eső elől bebújtunk a kabinba. Időnként megálltunk és távcsőveztük az egyik hegyoldalt, ami jó pár száz méterre magasodott a tó felett. Elmosódottan hallatszott több irányból szarvasbögés, de többnyire nem arról, amelyik oldalt nézegettük. Kérdésemre, hogy azt a hegyet miért nem vizsgáljuk, az volt a válasz, hogy a tó másik oldalán az egész terület egy svájci banké(!), ahol ugyan rengeteg a szarvas, de ők ott nem vadászhatnak. Már alig lepódtunk meg, amikor kikötöttünk azért, hogy felveszük két csoporttársunkat a fővadászsal, s egy, a túlsó hegyoldalban látott szarvascsapat alatt kikötve, négy bérvadász indult neki a kemény hegymászásnak két kiísérővel – és egy puskával... A hegy meredek, vizes és csúszós volt, a fővadász pedig olyan tempóval ment felfelé, mintha aszfalton sétálna, alig tudtunk utána kapaszkodni. Mikor elértük azt a magasságot, ahonnan már

megláthattuk a térdig érő hangában legelő szarvasokat, a fővadász szólította az első – egymás közt kisorsolt – „bikalövő-jelöltet”. A puszkapróba abból állt, hogy a soron következő vadász üresen elhúzta a ravaszát a .243 Winchester kaliberű, támasztólábakkal szerelt műanyag tusú Blazernek, amely precízen, 220 méterre volt belőve. A „próba” után ketten kúszva-mászva elindultak a hajlatok adta takarást kihasználva, s alulról jó kétszáz méterre közelítették meg a 8 évesre becsült, dárdás hatos agancsú bikát, mely a lövés után lefelé gurult az erika-bozót borította meredek lejtőn. A zsigerelés csak röviden felnyitott hasfalon át történő belezésből állt, majd a bika agancsára kötött kötélen másik végén lévő hámba

dőtt, mert a szarvasok észrevették a mozgást és elfutottak, új rudlit kellett keresni. Közben többször eleredt, majd elállt az eső, időnként kisütött a nap is, a szél lengedezőből sokszor váltott viharosra, a hegyekre jellemző hirtelen időjárás-változásoknak megfelelően. Végül is az első napon egymást váltva 3 bikát sikerült terítékre hoznunk, míg a másik kísérővel járó két vadásznak nem volt szerencséje, mindketten hibáztak – sovány vigasz, hogy nagyon messzire kellett löniük.

A második és harmadik vadásznapi továbbí 6 bikát termelt a csapatnak, de a terep meredeksége és a mászás nehézsége, valamint a hideg esős szél okozta megfázás miatt hárman egy-egy napot kihagytak. Közben volt

A zsákmányt a kanadai gyártmányú kételtű „holdjárókon” szállították le a hegyről, esetenként 2-3 bika tetején még egy-két vadász is gunnyasztott.

Cserkelés közben 50-60 darab grouse-t vertünk fel a három nap alatt, rekedt kiáltása és szélső felburranása ellenére sem lehetett mindig észrevenni a csarabmező felett.

befogta magát a kísérő és meglepő sebességgel, szinte futva húzta le a tópartra, ahonnan az később a motorcsónakkal lett elszállítva. Közben egy újabb bögő bika irányát sikerült betájolni, így arra mászott a tető felé tovább a „küldöttség”. Ez aztán többször ismétlő-

hóvihar és 20 fokos meleg is a napsütött katlanokban, 80 kilométeres szél, könnyű séta a hegytetőkön és keserves mászások sziklán és meredek hegyoldalokban, sűrűn váltakozva. Kétszáz méternél közelebről mindössze két alkalommal volt lövésre lehetőség, míg

egy bika 420 méterről lett meglőve. A vadat elképesztően meredek helyekről is lehozták a mindent járó csodamasinák.

A skóciai szarvasok feltűnően kis testűek, szinte alig nagyobbak a dámnál. Valamennyi bikát egészben – gyomor és belek nélkül – mérték meg a bázison, az általunk lőtt 9 bika súlya 62 és 94 kilogramm között változott. Így aztán megfelelő a .243 Win. kaliberű puska lövedéke, aminek lapos röppályája akár 300 méteres lövésnél is elegendő ölőerőt biztosít ekkora vadhoz. Az agancsok nagysága és súlya az itthoni 2-4 éves korosztálynak megfelelő, jellemző a korona nélküli agancsalakulás – kortól függetlenül – átlagos a dárda és a villa, míg a hármas, pláne a négyes koronájú agancsot már „Royal” (királyi) és „Imperial” (császári) névvel illetik. Semmiféle „trófea-centrikus” vadgazdálkodás nincs, bőgésben lehetőleg a 7 év felettieket igyekeznek terítékre hozni, míg a feltűnően gyenge agancsú egyedeket a személyzet lövi meg. Egyik bika eleste után a fővadász ugyanabból a csapatból meglőtt egy 30 centis agancsú hatost – az agancsot a hűtőházban egyszerűen lefűrészelte a koponyáról, s az asztal alatt halomban álló hasonlóak közé dobta.

A kopár hegyeken nagyon sok a szarvas (az itteni húszezer hektáron közel kétezret becsülnék), évente 120-150 bikát, s valamivel több tarvadat lönek. Erdőt csak foltokban, bekerítve láttunk, ahonnan mind a szarvasok, mind a birkák ki vannak zárva. Itt él a legendás vörös fajd (red grouse), amelynek villámgyors röpte a világ legrágább sportmadarává teszi, elejtési díjként 50 fontot (kb. 15 000 Ft) kell fizetni darabonként, miután az ember befizette a mintegy 1000 fontos (300 ezer forint) napi hajtásdíjat...

A sok ezer whiskypárló üzemben gyártott italok legnépszerűbbikének, a Famous Grouse-nak is ez az embléma-madara, évente több mint 2 millió kartonnal adnak el belőle a világban. Egyik alkalommal – már ezer méter közelében járva – átszíneződőben lévő hófajdokkal is találkoztunk. Feltűnően sok, a mezei nyúlhoz hasonló nagyságú nyúllal futottunk össze, mely nyáron barna, télen fehér színű. Néhány üregi nyulat is láttunk, amelyek itt az alpesi mormotákhoz hasonlóan sziklaüregekben is laknak, egészen magas régiókban is.

Hazai vadász számára kissé szokatlan, de mégis varázslatos tájak, más vadászati módok és kultúra – de mindenképpen kipróbálásra érdemes. A „próbavadászati” csomagban három vadásznapi, szállás és ellátás, valamint a 2 bögő bika elejtésének ára vadászanként 1750 euró volt. Légitársaságtól függően 35-80 ezer forintos repülőjegy sokak számára elérhető, annyi, mint itthon egy 7 kilogrammos agancssúlyú bika listaára.

Somfalvi Ervin

FEGYVERLÁMPÁK

Eagle-3

145 Lumen
Izzó: 9 V xenon
Súlya: 249 g

Ajánlott fogyasztói ár: **26.100 Ft**

Eagle-4

Izzó: Xenon fehér 13V
Fényerő: 300 Lumen
Súlya: 249g
Fókuszálható: 10"-15"

Ajánlott fogyasztói ár: **50.900 Ft**

6HX Sniper

Izzó: Cree LED Q5 HO
Fényerő: 260 Lumen
Súlya: 138 g
Ajánlott fogyasztói ár: **34.900 FT**

Izzó: 1x6V-D26 Xenon
Fényerő: 100 Lumen
Súlya: 138 g
Ajánlott fogyasztói ár: **21.900 FT**

Thunder

Izzó: 3x Cree led fehér
Fényerő:
510 vagy 780 Lumen
Súlya: 385g

Ajánlott fogyasztói ár: **99.900 Ft**

FÓKUSZÁLHATÓ!

Fox IX

Fényerő: 260 lumen
Izzó: 3.7-6.0 V Cree Led Q5 Ho
Súlya: 160 g

Ajánlott fogyasztói ár: **38.900 Ft**

MC-E2

Fényerő: 700 lumen
Izzó: Cree MC-E LED 3.7-6.0V
Súlya: 180 g
Aerospace minőségű alumínium
Alkotó elemek: mikrokapcsoló, szerelék, akkumulátor + töltő, lámpa

Ajánlott fogyasztói ár: **57.900 Ft**

RCR akkumulátor és töltő

3V 800 MaH

2.900 Ft

9.900 Ft

Indiform

Mintabolt és nagykereskedés:

2440 Százhalombatta, Vörösmarty u. 40. tel: +36/30 267-5571

Tisztelet...

A vadásszá válás folyamatának igencsak kezdeti lépéseim sorjázva, lépten-nyomon beleütköztem a címben jelzett és vadásznyelven két szóba tömörült igazságba. Tünődéseim során, miközben egyre erősebbé vált az a meggyőződésem, hogy a vadászat, mint ősi élet- és létforma, szerencsés esetben napjaink egészen más körülményei között is ugyanarra az örök belső érzületre vezet, ami ősidőktől fogva az ember sajátja. A harmóniára. Harmóniára önmagunkkal és a világgal. Arra a bonyolult, egészséges nehezen átlátható állapotra, amikor is minden, a maga minősége által meghatározott, vagyis a valóság helyén és értékén, következésképpen az igazság viszonyrendszerében van.

A tiszteletadás a vadnak, mint az egyéni és társas vadászatok záróeseménye, egyszerre szertartás és misztérium is, mert e két fogalomkör elválaszthatatlanul összetartozik. Nyilvánvaló, hogy a szertartás rendje a hagyomány szerint letisztult és a reánk hagyományozott formában lehet különböző, mégis fellelhető az eredendő azonosság. A társas vadászatokon átélte rituálé természetesen teljesebb, mert közösségi cselekvés, ezért ezt célszerű részleteiben megvizsgálni és amennyire csak lehet, megérteni. A megértés a lényeg.

- A vadászat befejeztével örökzöldekkel, vagy egyéb zöld ágakkal, gallyakkal egy mértani, tehát szabályos területet elválasztunk a környezetétől, jelezve, hogy ez a kijelölt terület a Hely. A magasabb minőség helye. Minden emberben ott él az igény és a vágy – teljesen függetlenül attól, hogy ezt önmagának bevallja, vagy sem –, hogy legyen egy hely a világon, ahol az ember a saruját leveszi, és a fejét meghajtja. Eleink szent helyként emlegették.

- E megjelöltségében magasabb rendű helyen készítjük el a terítéket. Vadfaj meghatározta sorrendben, vadra jellemző módon fektetve, nagyság szerint, vagy apróvad esetén szigorú mértani rendben. Kifejezve, hogy a világban rend van, mégpedig minden ellenkező híresztelés ellenére hierarchikus rend. Az önámítást elkerülendő tudnunk kell, hogy ez a rend kizárólag a minőségek megkülönböztetésére igaz. Ebből következően a világban tapintható megkülönböztetés az azonos minőségek között kívül esik a valóság és az igazság körén, de semmiképpen nem cáfolja a minőségek hierarchiájának létezését.

- A vad sebét törettel takarjuk, mert a távozás a világból legtöbbször testi és lelki kín, könny és gyötrellem, ami bizony bennünket sem kerül el. Tudjuk, és mindig is tudni fogjuk, de eltakarjuk, mert most a magasabb rendű szellemi minőségek meg- és átélésére törekszünk.

- Máglyát rakunk, és tüzet gyújtunk. Tüzet, ami világosságot és meleget ad. Tüzet, ami megtisztít, így a szertartás és misztérium közössége megvalósulhat. Tüzet, ami jelképezi az anyag és szellem közösségét, mert a kézzel fogható fahasáb pontosan olyan illékony lesz, mint amilyenek a szellemet is képviseljük.

- Sorba, azaz mi is rendbe állunk. A vadászat vezetője a jelenlévő rangidős vadásznak jelentést tesz. Elmondja, vagyis felidézi a közeli

...vadnak és vadásznak

múltat, visszaköveti a történéseket, hogy a jövőbe mutatóan megőrizhetővé összegezze az élményt és tanulságot.

- A kalaplevétel gesztusa jelzi a bölcsesség alázatát, az elmélyülés feltételét. Az eredmény az emberi élet és lét, az egyén valós helyének felismerése a világmindenség viszonylatában. Jelzi a hálát, mert Földünk világát, az erdőt és zúgását, s benne a vadat mi emberek azért kaptuk, hogy jó gazdaként rindben tartsuk és megőrizzük úgy, hogy soha ne raboljuk ki őseinket, de utódainkat se tagadjuk ki az örökségből. Emlékeztet, hogy a múlt, a jelen és a jövő szempontjából a gazda, a jó gazda szolgál, így a vadászlét is valahol felajánlás, szolgálat és áldozat is kell, hogy legyen, mert az ember élete önmagában is ezt jelenti. Végül, de nem utolsó sorban kifejezi hálánkat, hogy a terítékre hozott vad egyszeri és visszahozhatatlan kincsét, az életét áldozta fel a mi testi, lelki és szellemi épülésünkért. Az áldozat hálaadás nélkül, a hálaadás áldozat nélkül valótlan, ahogy felelősség és a szeretet gondossága nélkül a cselekvés is az.

- A hallali, a kürt időben és térben elenyésző hangja egyfelől tisztelgés és búcsúzás valami nemestől, ami elmúlt és már csak emlékeinkben élhet, másfelől az elhaló hangot követő csend, már az örökkön létező törvény beteljesedését váró titokzatos feszültséget is jelzi. A világban az örök törvény szerint a csendet, az úrt varázsütésszerűen és ellenállhatatlan erővel tölti ki a csoda: a folytonosan megújuló élet.

- A szertartás lezárul. Figyelmünk megoszlik, újra halljuk a neszeket, a fák susogását, a madarak énekét. Látjuk és halljuk egymást.

Töbnyire ilyenkor már előkerül az áldomás, és a kulináris élvezeteket sem kerüljük el. Olybá tűnik, hogy nem változott semmi. Pedig a legfontosabb már lezajlott, méghozzá észrevétlenül. Mert a szertartás és misztérium elválaszthatatlan. Az idők kezdetétől minden ember által végzett szertartásnak két létsíkja van. Az egyik, ami külsődleges, ami a külvilág számára nyílt és fizikailag érzékelhető és értelmezhető.

A másik, a rejtett, a lélek legbensőbb mélyrétegében a legnagyobb titokban – az ógörög bölcsélet ezt adytonnak mondja – lezajló meg- és átélés misztériuma, amely teljesen független attól, hogy tudunk róla vagy sem. Ez az a benső misztérium, amely felemel. És ezt, ha akarja, ha nem, minden ember minden ünnepi alkalommal érzi. Csak a másik felünket, asszonyainkat kell figyelmesen és értően nézni, amikor az ünnepi asztalt az alkalomhoz illően megerítik. Az elmélyült gondosságot, a mozdulatok sorát, rendjét és méltóságát, ahogy az étkészlet és az asztaldíszek hétköznapiaságából összeáll a magasabb minőség, az ünnepre terített asztal, és megjelenik a várakozás. A várakozás, hogy az asztalt körülülők is részesüljenek a szertartás legbensőbb misztériumából, az átélt felismerésből: a világot átszövő és éltető egyetlen valós érzület a szeretet, amely létünk és életünk forrása.

A megértés a lényeg.

2009. Advent idején

DR. BELLER JÓZSEF
bjmmb@globonet.hu

Visszapillantó

Rovatunkban a VADÁSZLAP 15 és 10 évvel ezelőtti, januárban megjelent írásai-
ból szemezgetünk, amelyek aktualitásukkal, különlegességükkel, mondaniva-
lójukkal talán még ma is érdekesek lehetnek.

Az Európai Vadászszövetségek Szövetsége

Eredetileg az EU 12 országa alapította meg az Európai Vadászszövetségek Szövetségét (FACE). Már tavaly nyáron változtattak az eredeti elképzeléseken, és számos északi-, valamint nyugat-európai országot is felvettek tagjaik közé. Nem sok időre volt szükség ahhoz, hogy befogadják a közép-európai államokat is, legalább azokat, amelyek jelentkeztek. Így a szeptemberi közgyűlés döntött hazánk felvételéről is. (1995)

Heten a tilosban!

Hét szabálytalankodó vadász ellen indított eljárást a rendőrség Békés megyében. Az eset november végén történt a Szarvasi Bemutató Vadászgazdaság területén. Immár harmadik alkalommal fogadták vadászatra a velük együttműködésben álló Gyulai Szolgáltató Vadásztársaság tíz vadászát és egy hajtóját. A vadászat után hazaindultak, majd a tíz bérkilövőből heten visszafordultak, hogy újra „vadásszanak”. Ott tartózkodásukat Dian János, a vadgazdaság ellenőrző körújtját végző vezetője vette észre, és rögtön jelezte is a rendőrségnek. A vadászterületen tokból kivett fegyverrel való engedély nélküli tartózkodásuk már akkor is jogosulatlan volt, szabálytalan vadászatnak minősült, még ha állításuk igaz is, miszerint nem sütötték el puskáikat...

A hét „vadász” ellen eljárás indult. (1995)

Traktorral és kalasnyikovval az őzek ellen

Ravazdon őrizetbe vettek egy férfit, aki illegálisan tartott, és különleges házi gyártmányú hangtompítóval felszerelt fegyverrel őzeket ejtett el.

A ravazdi terület erdésze és hivatásos vadásza arra lett figyelmes, hogy a faluszéli kukoricásban reflektorral körbe-körbe forog egy traktor. A rendőrség bevonásával hamar meg is találták az éjszakai traktorost, Cs.S. helyi lakost, akinél házkutatás során állatmaradványokat és illegálisan tartott fegyvereket találtak. „Az aranykezü rabsícinak” egy 8x57-es golyós vadászfegyverre és egy 0,22-es kispuskára volt engedélyje, a kalasnyikovra nem, ezért megvalósította a fegyverrel való visszaélés büntetést is. Amint azt Cs.S. bevallotta, csak a helyi szövetkezet telepített gyümölcsösét akarta megvédeni a kártól. A vadban okozott kár 300 ezer forint. (2000)

Komoly veszélyt jelent a pocokméreg

Majdnem minden apróvadász megyéből kaptunk híreket, hogy a nagymérvű mezei pocok invázió nyomán indult akció komoly veszélyt jelent a vadra. A hidegek beállta előtt a Thiodan 35-ös engedélyköteles vegyszer felhasználása az előírt dózisban a szakértők szerint veszélytelennek mondott. Ennek ellenére több helyről vittek vizsgálatra elhullott nyulat, amely minden bizonnyal túladagolás következménye. A másik pocok elleni hatásos szer, a Redentin, amelyet a hidegek beállta után is használnak. Elsősorban a mezei nyúlra veszélyes, különösen akkor, ha a szert nem egyenletes terítésben, hanem kisebb kupacokban hagyva szórják ki. (1995)

Országos Vadászati Tanács

Az OVT idei munkájáról Pintér István, a tanács elnöke tájékoztatta lapunkat. A három legfontosabb témakör:

Az első a vadgazdálkodás és vadászat koncepciója az ezredfordulón. Ez tartalmazza az apróvad-gazdálkodás (főleg élőhely-fejlesztés) szakmai irányelveit, és a nagyvadgazdálkodás szakmai kérdéseit. A második a mesterséges nagyvadtenyésztés, a vadaskerti tartás szakmai és etikai kérdései.

A harmadik témakör pedig az „EU csatlakozás hatása a vadgazdálkodásra”. Ez részletesen elemzi a tagországok vadgazdálkodási gyakorlatát, és javaslatokat tesznek a csatlakozás előkészítésére, és az átmeneti időszakok zökkenőmentes működésére. (2000)

Éjszaka tilos vadászni! Vagy mégsem?

A rendeletben az általános éjszakai vadászati tiltás kivételként sorolja föl a rókákat és a vaddisznót, amelyek éjszakán kívül láthatatlanok, de lehet vadászni rájuk. Különböző megkötésekkel és felügyelőségeknek a bejelentett vadkárveszély esetén az engedélyt szolgáltatási díj ellenében ki is adják, anélkül, hogy meggyőződnenek a bejelentés valódiságáról. Erre sem idő, sem energia nincs. Vadkárveszélyt egyébként bárki bejelenthet, aki „úgy érzi”... (2000)

Az MVK, a KTM és az FM közös ülése

A Magyar Vadászati Kollégium (MVK) tanácskozásán részt vettek a KTM (az egykori Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium – a szerk.) és az FM illetékesei, hogy személyes tájékoztatást kapjanak a testület munkájáról és egyeztessék elképzeléseiket a vadászat felügyeletének kérdésében.

A kollégium az FM-nek külön megküldött levelében szót emelt az egyébként rendeletben tiltott vadászati módok – szarvas lövése hajtásban, éjszakai fegyverlámpás szarvasvadászat – szigorú ellenőrzését kérve. (1995)

Az érdeklődés (teljes) hiánya

Még a legjobb indulatú költői túlzásokkal sem lehetne állítani, hogy szép számmal tettek eleget a szíves meghívásnak az írott és elektronikus média képviselői december elsején, a KSH székházban rendezett vadászaknara-sajtótájékoztatóon. A sajtótájékoztatót öt fő téma volt: az általuk készített kérdőívek kiértékelése a vadászokról, bemutatták a szakterület álláspontját a területfelaprózó módosításokkal szemben, kísérletet tettek továbbá a vadászok véleményének közkinccsé tételére, a készülő fegyvertörvényvel kapcsolatban is megosztották véleményüket, valamint aki akart (de úgy látszik nem nagyon akarta senki) megismerkedhetett a Millenniumi Vadászati Bizottság programjával is. (2000)

MÉSZÁROS JUDIT
mjudit@vadaszlap.hu

Vadászatról, vadgazdálkodásról szóló cikkek szemléje a hazai és külföldi lapokból

Határon innen – határon túl

Hónapról-hónapra rendszeresen jelentkező rovatunkban a magyarországi és külföldi sajtótermékekben megjelent, vadászattal foglalkozó érdekességeket gyűjtjük egy csokorba. A nyomtatott- és elektronikus sajtóban, valamint a rádióban, televízióban megjelenő hírek reményeink szerint érdekességként szolgálhatnak mindenkinek számára, akik nyitottak a világra, s kíváncsiak arra, hogy mi jelenik meg a médiában rólunk, vadászokról.

STOP

Megcsonkított szarvastetem

Egy lefejezett szarvas tetemére bukkantak a vadászok a szlovákiai Paláston. A tetemet mintegy nyolchektáros szántóföldön találták meg. Helység Károly, a helyi vadásztársaság elnöke elmondta: mivel nem láthatta a vad állkapcsát és az agancsát, nem tudja pontosan meghatározni a korát. A maradványok alapján úgy öt-hat éves, ereje teljében lévő, szépen fejlett állatról van szó. A szlovák rendőrség a kárt körülbelül 300 euróra becsüli.

A lefejezett vadat az orvosdászok egyik kedvenc „vadászterületén” találták, amely mintegy 150-200 méterre van a Nagykürtös felé vezető főúttól. Kényelmesen, könnyedén szállíthatják el az elejtett zsákmányt. A vadhúst már nem lehetett felhasználni, mivel majdnem 30 órával az elejtés után találták meg a tetemet.

Forrás: stop.hu

Polgári értékek rangjára emelnék...

Nagyobb, erőteljesebb részvételt akarnak a közéletben, a vadászatot polgári értékrendhez tartozónak szeretnék elismertetni – áll egyebek közt a vadászkamara új programjában. A változás egyik

fontos feltételének nevezik a jogi személyeket tömörítő vadászszövetséggel való együttműködés megerősítését. Közös létrehozásának egy alapítványt a vadászati és vadgazdálkodási feladatok támogatására. Megkülönböztetett figyelemmel szeretne foglalkozni a kamara a hivatásos vadászok helyzetével, problémáival, ezért már létre is hozták a hivatásosok szakmai bizottságát – tájékoztatta a vadászkamarai küldötteket a napokban a Bács-Kiskun megyei területi szervezet új elnöke, dr. Mészáros Attila. Elhangzott: az új vezetőség egyszerűsíteni akarja a kamarai munkaszervezetet, az eddigiekhez képest jobban kívánja támogatni a vadászatot, illetve a vadászati rendezvényeket.

Forrás: BAON

Helyi Téma

Hol és mennyi?

„A világon mindössze 55-60 példány lelhető fel a kis lilik nevű madárfajból. A kis lilik Európában főleg Észak-Skandináviában fészkel, és csupán 55-60 egyedre tehető az állománya. Természetvédelmi értéke egymillió forint. Hazánkban fokozottan védett, de világszerte veszélyeztetett fajként tartják számon. Magyarországon legnagyobb számban a Hortobágyon fordul elő a vonulási időszakban.” – írja a Helyi Téma november 25-én megjelenő számában.

Engedtetsek meg annyi helyreigazítás a cikkhez, hogy a világon

A sárga szemgyűrű a legbiztosabb azonosító jel

26-27 ezerre becsülik a kis lilik költőállományát, a megjelentett adat téves...

Forrás: Helyi Téma

Aszfaltvadászok

Jelenleg a becslések szerint Berlinben 891 km²-en közel 5000 vaddisznó él! Egyik Berlinnel határos kertvárosban, Stahnsdorfban a vaddisznójárás elérte a kis városka lakóinak és előljáróinak türehatárát.

Négy helybeli vadász egy különleges engedélyt kapott lakott területen történő vadászatra, de a kertváros lakói nem mindenütt üdvözölték osztatlan örömmel az aszfaltvadászokat.

A vaddisznók nem tisztelik az egyik közeli temető nyugalmát sem, és ezért évente kétszer itt is hajtóvadászatot kell rendezni. A mizéria kapcsán szót kért a Német Vadászjász Szövetség is, ugyanis Németországban tilos az ijjal történő vadászat, de ebben az esetben érveik megfontolásra érdemesek.

Saar-vidéki szép új vadászvilág

Az idei választások után a Saar-vidéken a kereszténydemokraták, szabaddemokraták és a zöldpárt részvételével új tartományi kormány alakult. A környezetvédelmi miniszter asszony vezetésével megkezdődött az új tartományi vadászati törvény kidolgozása.

Néhány pont a törvényjavaslatból: a jövőben tilos a csapdázás, tilos a kóbor kutya vagy macska lelővése, a róka kíméleti ideje (!) 6 hónap, a minimálisan előírt számú özet kötelező kilóni. Az újonnan kijelölt bliesgauer bioszféra rezervátumban a jövőben megtiltják a rókavadászatot!

Forrás: Wild und Hund

Magyar Nemzet

Esperes puskával

Nem mondható szokványos vadásznak Bojtó Róbert, nagykanizsa-miklósfai esperes-plébános. Tudomásunk szerint alig egy-két vadász pap van a katolikus egyházban. Az adventi interjúból kiderül: Róbert atya még cserkelés közben is igen gyakran imádkozik, mert a természet Isten dicsőítésére készíti.

A plébános a beszélgetés során elmondta, legszívesebben vaddisznóra vadászik. Megosztotta az olvasókkal, hogy havonta csak egyszer-kétszer nyílik lehetősége kimenni a területre, a kedvenc vadászati módja pedig a cserkelés.

Forrás: Magyar Nemzet

Születésnapi kürtszignálok az Isten házában

Tizenöt éve fújjuk

Nagy sikerű koncerttel ünnepelte a fennállásának tizenöt éves évfordulóját a Baranya Vadászkürt Együttes november 14-én. A díszes műsornak a világörökség részeként számon tartott Pécsi Bazilika adott otthont. A rendezvény egybeesett az OMVK Baranya megyei Területi Szervezetének hagyományos Hubertus napi ünnepségével. E jeles napon, a műsor első részében a Mayer Mihály megyés püspök által celebrált ünnepi szentmisét hallgathatták a meghívottak, melyen természetesen a születésnapos kürtegyüttes működött közre. A mise után kezdődött a Baranya Vadászkürt Együttes műsora, mely az elmúlt tizenöt évet foglalta össze. A repertoár az első fellépések anyagából, valamint a nemzetközi versenyeken előírt versenyszignálokból tevődött össze. A mintegy háromnegyed órás műsor prózai részében Videcz Ferenc tanár, író segítette a csapatot. A fellépés után az együttes és a Baranya megyei Vadászakamara állófogadáson látta vendégül partnereit, valamint azokat a meghívott vendégeket, akik az elmúlt tizenöt évben sokat tettek a vadászkürtös kultúra fellendüléséért. ♡

▲ Az ünnepeltek: a Baranya Vadászkürt Együttes tizenkét tagja

◀ Mayer Mihály megyés püspök

Vadlúd sokadalom

Ősszéni madármegfigyelés a tatai Öreg-tavon

Tata neve jól ismert a hazai és a külföldi madármegfigyelők mind népesebb táborában. A 220 hektáros felületű, mesterségesen kialakított Öreg-tó – hazánk legrégebbi halastava – november 27-28-án gazdag programmal és sok ezer vadlibával várta a természetkedvelőket.

A vonulási időszakban megrendezett hagyományos eseményen immár kilencedik éve vesznek részt a távcsövekkel, spektívekkel és fényképezőgépekkel felszerelkezett madárbarátok.

A „Vizek Városának” is nevezett Komárom-Esztergom megyei Tata várával, valamint a barokk építészeti műemlékeivel egyébként is kedvelt turisztikai célpont, s az év egyik leg-rangosabb eseménye, a „Vadlúd sokadalom” iránt egyre nagyobb az érdeklődés.

A szakadó eső ellenére nagyon sokan látogattak el, hogy a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület, valamint a Száz Völgy Természetvédelmi Egyesület által szervezett, minden november utolsó szombatján megtartott „fesztivál” részesei legyenek. Persze, nem egy egymást érő koncertektől és kirakodóvásároktól vártak zsivajától hangos fesztivál ez, mégis igazi ünnep – a maga módján.

A látványról és a hangulatról ezúttal a sok ezernyi vadlúd gondoskodott...

Unatkozni egyáltalán nem lehetett, olyan gyorsan követték egymást a programok. Ki-ki maga választhatott, hogy szakmai és ismeretterjesztő előadásokat hallgat, elkíséri „porontyait” a játszóházba, belenéz egy természetfilmbé, megtekinti a fotókiállítást, vagy testközelből élvezzi a solymászbemutatót. Akinek pedig még ez sem lett volna elég, a délutánra előbújó napon sütkérezve figyelhetett a madárgyűrzési bemutatót. A ráadás a távcsőtesztelés és az adventi vásár volt – na meg az ízletes kenyérlángos és a délelőtt még igen csak zord időben bizony jól eső forralt bor.

Az alkonyatkor behúzó csapatokat fokozott izgalommal várták az északi sétányt teljesen betöltő kíváncsiskodók. Kattogtak is a fotómasinák, s már egészen besötétedett, amikor kezdett feloszlani a tömeg.

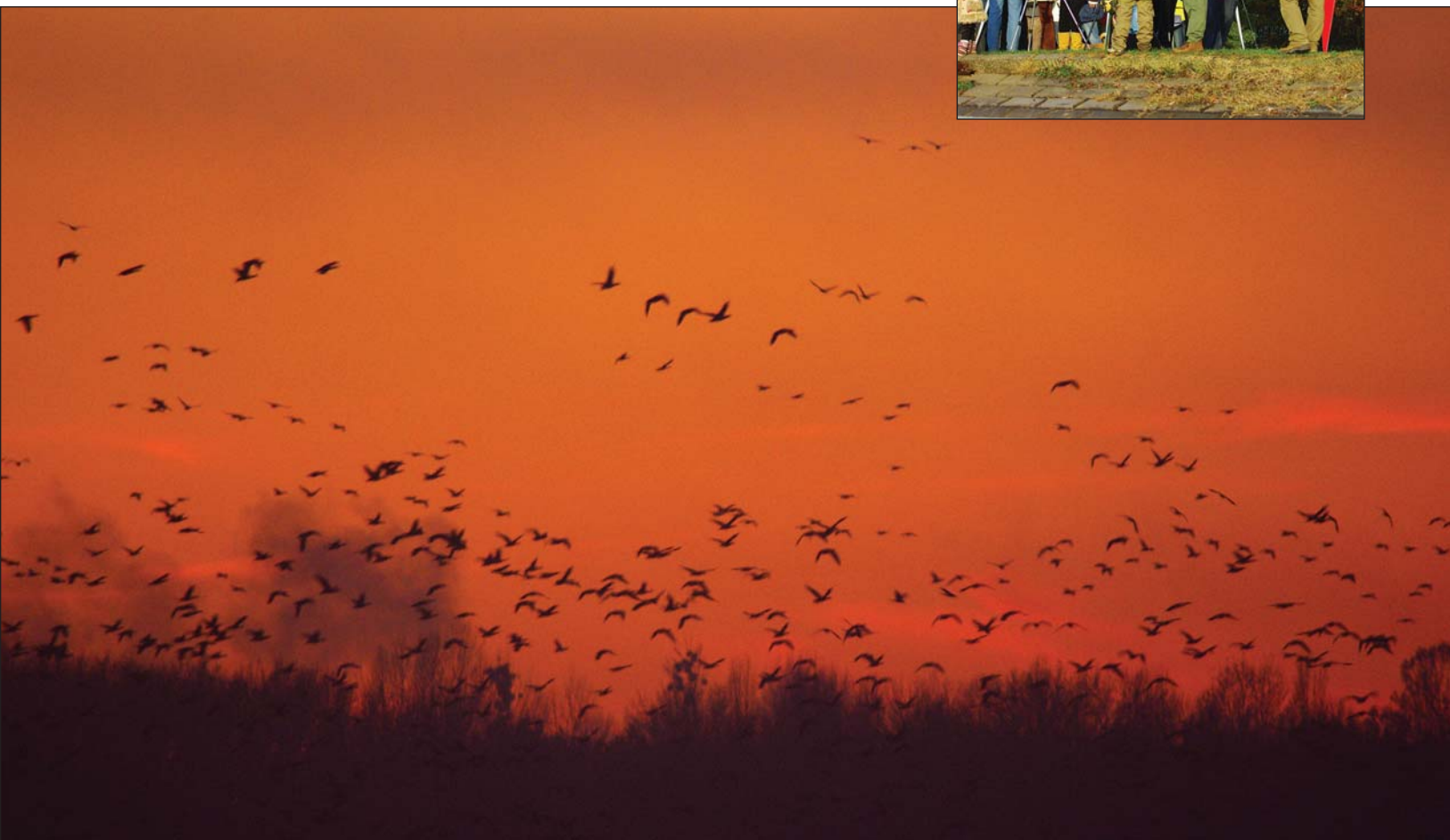
A madárvártára délután csak hosszas sorbanállást követően lehetett feljutni, a parton felállított spektívekhez azonban mindenki hozzá férhetett ➤

„Légibemutató” az alkonyati égbolton ▼

A költőterületeikről a Kárpát-medencébe érkező lilikek és vetési ludak kedvelt pihenőhelye az 1989 óta, a Ramsari nemzetközi egyezmény által idén éppen 20 éve fokozott védelem alá helyezett tó.

A nem mindennapi eseménysor a természetvédők, madarászok és vadászok szívét egyaránt megdobogtatta. Ők ezúttal teljes egyetértésben, békében és barátságban, kedélyesen beszélgetve ácsorogtak a parton, s ez már önmagában is nagy dolog...

wapeti

Arany és ezüst vadászékszerek

Foto: Spáras Klára

értékesítése és javítása,
készítés egyedi megrendelésre,
hozott anyagból is.
Iskoláknak további kedvezmények!

www.vadaszekszer.hu

Partnerünk:

H-K ékszerbolt
Pécs, Ybl M. út 7/a.

Eördögh 1982 Kft.
8624 Balatonszárszó, Szóládi út 1/9.
Tel.: 70/290-2978, 70/310-2923
info@vadaszekszer.hu

Vad-Lap-Hír

Ha meghökkentő történeteket szeretne olvasni, vagy csak meg akarja tudni a legfrissebb híreket, információkat, esetleg szívesen értesülne az aktuális vadászrendezvényekről, programokról, akkor nem kell mást tennie, mint feliratkozni a www.vadaszlap.hu internetes oldalunkon működtetett hírlevél-szolgáltatunkra. Ebben a rovatban a legérdekesebb hírekből adunk rövid válogatást.

November 23-án, hajnalban betörték a Tisza-parti város egyik horgász-vadász boltjának kirkatüvegét. Az elkövetőt vélhetően megzavarták, mert a kirkatból csak egy íjpuskát és egy gázpatront vett magához, melyekkel megpróbált elmenekülni. Amikor azonban rájött, hogy lebukott, még a helyszín közelében eldobálta zsákmányát, de nem sokkal arrébb így is elfogták a kitérő rendőrök. A tápiószelai lakost előállították a városi kapitányságra, vele szemben lopás miatt indult büntetőeljárás. **III/41. december 4.**

Több vádlottat börtönbüntetésre ítélt természetkárosítás büntette miatt a Kiskunhalasi Városi Bíróság egy több mint ötven emberrel szemben folyó perben. Az elsőrendű vádlott 8, a másodrendű 7, a harmadrendű pedig 3 év szabadságvesztéssel számolhat. Egy fakitermeléssel foglalkozó család tagjai – az ügy első-, másod- és harmadrendű vádlottja – erdőterületeket vásároltak vagyontalan emberek nevére, majd az adásvételi szerződés megkötése után, még mielőtt az iratok a földhivatalba kerültek volna, kivágták és értékesítették a fákat. A család csaknem kétszáz hektár erdőhöz jutott ily módon. **III/41. december 4.**

Szerencsés kimenetelű baleset történt november 23-án délután, Túrkeve külterületén. A vadászat során az olasz állampolgár rossz irányba lőtt, és sörétesével honfitársát találta el. A megsebesített férfi könnyű, nyolc napon belül gyógyuló sérülést szenvedett. Az ügyben foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés miatt indult eljárás. **III/41. december 4.**

Elfogták a rendőrök azt a férfit, aki a gyanú szerint rendszeresen „vadászott” engedély nélkül a Gödöllői-dombság erdeiben. A feltételezett elkövető akkor bukott le, amikor egy illegálisan lőtt szarvas húsát akarta eladni Budapesten. A házkutatás alkalmával a lakásán több lőfegyvert, löszert és haditechnikai eszköznek minősülő „célszerszámot” is találtak. A vadász ellen eljárás indult. **III/41. december 4.**

Az eleki Harruckern János Közoktatási Intézmény vadgazdálkodási technikus tanulói 11 puskával egynapos apróvad-hajtáson vettek részt a gyakorlati felkészítést szolgáló Gyulavári Fehér-Körös Vadásztársaságnál. A terítőken 12 mezei nyúl, 153 fácán, 4 balkáni gerle és 3 szajkó feküdt. Diana istennő különösen kegyes volt egy ifjú vadászhoz, mert a jeles napon sikerült elejtenie élete első fácánkakasát, illetve mezei nyulát is, így egyszerre lehetett felavatni a két legjelentősebb hazai apróvadra. **III/41. december 4.**

Skóciában vadászat közben ráfeküdt egy kutya gazdája puskájára, amely elsült és két vadászt is megsebesített – adta hírül a news.com.au. Az ötvenes éveiben járó farmer nyolc barátjával libavadászatot vett részt. Az eb a jágerék közül kettőt a vádliján „talált el”, de egyiknek még a kezét is „meglőtte”. A vadászat résztvevői nem voltak hajlandók beszámolni részletekről a sajtónak, és a rendőrség is csak annyit árult el, hogy a baleset megtörtént. Egy embert lőfegyverrel való visszaélés miatt előállítottak, arról azonban nem szól a fáma, hogy ez valamelyik sérült vagy maga a kutyatulajdonos volt-e. **III/42. december 11.**

Az Országos Erdészeti Egyesület (OEE) vállalta, hogy a legalább 500 lelket számláló települések önkormányzataihoz eljuttatja azt a szakkönyvet, amely a laikusok számára is fontos információkat tartalmaz a korszerű erdőgazdálkodásról és az erdészeti munkákról. Az „Erdők a közjóért” című könyv mintegy háromezer példányban készült, és a tervek szerint 2200 példányt juttatnak el az érintett polgármesteri hivatalokhoz. Dobó István, az OEE Erdők a közjóért szakosztályának elnöke elmondta: a tájékoztatóanyag segítségével betekintést nyerhetnek az olvasók az erdőgazdálkodásba, megismerhetik a „folyamatos erdőfenntartás” lényegét, megtudhatják, mit jelent az „örökerdő” fogalma és választ kaphatnak arra is, hogy az erdészszakma több száz éven át miért gondolkodott az úgynevezett szállalásos gazdálkodásban. Az erdészeti egyesület történetében ekkora „kampányra” még nem volt példa. **III/42. december 11.**

Vadászjelöltek figyelmébe!

8x4 órás (péntek délutánonként megtartott) vadász- és fegyvervizsgára előkészítő tanfolyamokat indítunk.

A tanfolyam nálunk a legolcsóbb, 40 ezer forint. A tanfolyam résztvevőinek a vizsgalövészet és a vadászvizsgát is megszervezzük.

A sikeresen vizsgázóknak terület nélküli vadásztársasági tagságot és apróvad vadászati lehetőségeket biztosítunk.

A tanfolyamok – létszámtól függően – kéthavonta indulnak.

Engedélyszám: 1/620020

Jelentkezés és további felvilágosítás:
Vadászati Kulturális Egyesület
1031 Budapest, Rozália u. 59/a.
tel./fax: 06-1/242-0042
e-mail: vke@vadaszatiakultura.hu
Tanfolyamvezető: dr. Balázs István:
06-70/702-5041, 06-30/492-8962

Kovács Zsolt
(1963-2009)

Nehéz elfogadni a halált, különösen, ha olyan embert veszítünk el, aki ereje teljében, élete derekán tartott még. Mély fájdalom és szomorúság költözött most a szívünkbe, hiszen nem tudjuk, nem akarjuk elhinni, hogy Zsolt, aki olyan volt, mint a vas, nem győzte le a gyilkos kórt és sok szenvedés után, november 21-én elhunyt. Nem könnyű beletörődni, hogy a mindig viccelődő, életerős „Bohém-Csibész” az örök vadászmezőkön szolgál ezután.

A szombathelyi-oladi vadász-vadtenyésztő szakiskola elvégzését követően hivatásos vadászként dolgozott Somogyban. Huszonkilenc évet töltött a Nagybjom környéki vadászterületen. Az erdő volt az élete, ízig-vérig vadászember volt, aki hozzáértésével, megbízhatósággal, precíz munkájával nagyban hozzájárult a jelenleg Fauna Zrt. kezelésében lévő területen élő kiváló vadállomány megőrzésében. A szakma megszállottjaként több tacskgenerációt nevelt kifogástalan vadászkutyává, akik nélkül nem tudta elképzelni hivatását. Egyenes, őszinte ember volt, akitől idegen volt a hízélgés, a kertelés, a hazugság. Feleségétől, gyermekeitől és barátaitól hatalmas szeretetet kapott, de a vadászat, a természet adta élmények még boldogabbá tették. Emlékét mindörökké megőrizzük.

Polster Gabriella

Múltidéző

November 12-én kiállítás nyílt Godzsák Tibor több évtizedes gyűjtőmunkájának tárgyi emlékeiből, Vadászati Múltunk Emlékei címmel. A tárlatnak a sátoraljaújhegyi Kossuth Lajos Művelődési Központ Latabár Színházának előterme adott otthont. A vadászathoz kötődő és köthető kulturális emlékek, tárgyak, eszközök sokszínűségét láthatták az érdeklődők a bélyegektől a könyveken át a különféle használati- és dísz tárgyakig. A gyűjtő érdeklődése középpontjában a háború előtti szaksajtó és szakirodalom, valamint a házi tölténykészítés eszközei állnak. Legfőbb kincsei – melyek ezúttal a nagyközönség számára is láthatóvá váltak – az 1890-es évektől a II. világháborúig terjedő időszakban kiadott vadászjegyek, fegyverengedélyek és vadászlapok. A szenvedélyes gyűjtő külön részlegben állított emléket az 1971-es Vadászati Világkiállításnak, és szinte páratlan értéket képviseltek a hazai és külföldi vadászbélyegek elsónapi bélyegzései, vadász témájú gyufacímkek, valamint sok egyéb plasztika, illetve érme. A közszemlére bocsátott tárgyak vadászbarátoktól, hagyatékokból, és aukciókról származnak.

Művészek az Erdészeti Múzeumban

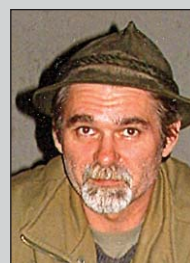
A VKE idei művészeti rendezvényeinek sorába illeszkedve, november másodikától tekinthető meg Iván István és Kóhalmy Tamás festőművészek közös kiállítása a soproni Esterházy palotában, az Erdészeti Múzeum kiállítótermében.

A tárlatot Prof. Dr. Faragó Sándor, a Nyugat-Magyarországi Egyetem rektora nyitotta meg, majd Csiszár József Aranyecset díjas festőművész és Oláh Csaba, a Vadászati Kulturális Egyesület elnöke köszöntötte a vendégeket.

Az Erdészeti Múzeum médiatermében az adventi időszakban mutatták be azt az oktató-ismeretterjesztő filmet, amelyet ez év októberében forgattak a Kisalföldi Erdőgazdaság Győri Erdészetének patkányosi vadászházában.

A film egy képzőművészeti alkotótábor művészeinek munkáját mutatja be. A grafikai technikákat Kovács Tibor vadász-grafikus művész, illetve Reisz Tamás festőművész, a pasztellkreatív mestere mutatta be. A magyar képzőművészet történetében kevés ilyen jellegű, dokumentumértékű film készült.

K. T.

Békési János
(1961-2009)

Itt állunk levett kalappal, fejünk felett felhők vonulnak – ki tudja honnan, ki tudja hová... Közben téged keresünk a Nyúlzalajtó disznórejthő sűrűségei mellett, a Buinvölgy hepehupáin, a Csehi-lapos nyiladékain, és nem lelünk sehol. Csend van az erdőn, nyomaidat dér és hó lepi.

Az 1997-es „Vadásztrianon” sodort hozzánk, mikor szeretett borsösnyői területedet elsöpörte a kapzsóság. Régi barátok egyenget-

ték utadat, míg végül itt, a nyugati végeken kötöttél ki. Csupa bizakodással jöttél, teli reménységgel, tette készen. Hamar kiderült számodra, hogy egyik-másik régi cimborád már nem is annyira barát, és hogy a keletről nézve művelt Nyugat közletről egészen balkáni is tud lenni... Néhány év alatt megöszültél közöttünk, s a nomenklatúra végül elüldözött. Visszamentél a Borsösnyőbe, azt hittük örökre. Ám eljött a pillanat – és mi visszahívtunk Téged a Bőnyő-erdőre, mert világosan tudtuk, hogy közénk tartozol. Szép évek jöttek, a vadászvendégek egyre szívesebben nyitották ránk az ajtót a híre, hogy Te fogod őket kísérni. Ha idegen vadászember vetődött felénk, elég volt egy rövid séta a területen, s máris látta, hogy itt a vad jó kezekben van. A lesek, etetők, szók voltak a Te névjegyeid. Aztán eljött ez az ősz, lehullott a lomb, s Te magad-

hoz vetted szolgálati golyósodat, és elindultál az utolsó cserkelésre, ahonnan még nem jött vissza senki. Fejünk felett vonulnak a felhők, mi itt állunk alattuk és Téged siratunk, míg Te odafönt a felhők felett már minden földi nyugtot ledobva figyeled a régi borsösnyői vadőrcimborád, Balogh Karcsi társaságában, hogyan boldogulunk nélküled.

De egyet ne feledd, barátom! Mindaz, amit az elmúlt évtizedben itt létrehoztál, örökre megőrzi emlékedet és kezded nyomát. S ha majd egyszer mohó kezek elragadják tőlünk vadászterületünket, ők is majd az általad épített leseken fognak ücsörögni, s hát mi ez, ha nem a halhatatlanság?

Drága barátunk, nagyon fogsz nekünk hiányozni! Fogadd tőlünk hálánk megkésett jeleként a Hubertus Kereszt arany fokozatát. Nyugodj békében!

Balogh Gábor

Vadászház Alexandra-pusztán

Új vadászházat, illetve ökoturisztikai központot avatott november 17-én a Sefag Zrt. a Csokonyavisonta melletti Alexandra-pusztán közelében. A ház tíz szobájában huszonnégy szállóvendég számára van hely. Az igényes kialakítású létesítmény huszonnégy fős étteremmel és ötvenfős konferenciateremmel is rendelkezik. E két helyiség egybenyitásával 80-100 fő helyezhető el.

Az új szálloda kiemelkedő szolgáltatásaival a térség egyik legnívósabb szálláshelye, amely nem csak a vadászattal kapcsolatos szolgáltatásokra, hanem egyéb rendezvények lebonyolítására is alkalmas, egyebek között a konferenciaturizmus speciális elvárásait is tudják biztosítani.

A Lábod Rt. 2004-es beolvasztásakor a Sefag Erdészeti és Faipari Zrt. a Csokonyavisonta környéki vadászterülettel jutott a Rinyatamási vadászkastély birtokába. Ahogy Barkóczy István vezérigazgató az új létesítmény avatásakor elmondta, a kastély olyan állapotban volt, hogy el kellett gondolkodnunk azon, milyen módon tudjuk felújítani. 2006-ban Carlo Benetton úr, a Drava Bt. tulajdonosa megkereste cégünket azzal, hogy szeretné a Rinyatamási kastélyt megvásárolni. Az ezt követő tárgyalásokon olyan megállapodás született, hogy a kastély „ellenértékéért” a vevő alapterületében és funkciójában azonos létesítményt fog megépíteni az általunk kiválasztott területen. Mára a ház elkészült a kiegészítő létesítményekkel – szolgálati lakás, korszerű vadhűtő, stb. – együtt. Cégünkre a szolgálati lakás építési, valamint a vadászház be-
bútorozásának költségei hárultak.

Az avatóünnepségen megjelent dr. Gyenesei István országgyűlési képviselő, Karvalics Ottó, a megyei önkormányzat képviselője, Csík László polgármester, valamint a tervező és a kivitelező cég képviselői.

Detrich Miklós

Vadászoknak is jár a pihenés

Szép kilátások a természetvédelmi területen

A Natura 2000 védelme alatt álló Esztergom-Búbánatvölgy festői vidékén a közelmúltban egy kívülről – és ma már tudjuk: belülről is – impozáns látványt nyújtó szálloda épült. Kári János, a Hotel Bellevue (szép kilátás) névre keresztelt wellness és konferencia központ vadászó tulajdonosa december 8-án nyitotta meg a komplexumot. A vendégek elé táruló fantasztikus panorámát a Dunakanyar, a Szamár-hegy és a Hosszú-hegy biztosítja.

Esztergomban évente közel másfél millió turista lépi át a város határát, ezért nagy jelentőségük van az ilyen és hozzá hasonló létesítményeknek – emelte ki beszédében a házigazda.

A szálloda 80 különböző kategóriájú szobával rendelkezik, és az épületben egy 200 személyes konferenciaterem is található, melynek méretei elhúzható álfalak segítségével a létszámtól függően alakíthatók. Az aktív kikapcsolódást egy egész épületszárny szolgálja, amelynek tetején napozóterasz található. A minden igényt kielégítő szauna- és medencepark mellett kondicionálóterem, valamint élményfürdő várja a látogatókat.

A kicsikre gondolva egy „Lurkó-kuckó” nevű gyermekfoglalkoztató is rendelkezésre áll. A tizenévesekre is gondoltak, hiszen létrehoztak egy „multimédiás” termet, ahol a legmodernebb számítógépes és informatikai eszközök segítségével szerezhetnek felejthetetlen élményeket a computer-játékok szerelmesei. A tervek között szerepel a szálloda fölötti dombon egy Kalandpark létrehozása, a távlati fejlesztési

célok egy ókori görög színház felépítésére irányulnak. Természetesen a vadászok igényeit is szem előtt tartotta a tulajdonos, nekik a Hubertus-terem biztosít megfelelő hangulatot a jövőben megtartandó baráti beszélgetésekhez, élménybeszámolókhöz, könyvbemutatókhoz, amelyeknek ideális helyszíne ez az igazán elegáns szálloda.

Farkas Bertram

Az első hó ajándéka

Még nem oly régen sarat dagasztva csúszkált az autóm az erdő széléhez vezető földúton, de aznap sziklakeményre fagyva, ellenállást nem tűrve dolgoztatta a föld a futóművet. Késő délutánra havazást ígért a meteorológia, s az ég szürke felhői mintha csak igazolni kívánák a jóslatot, egyre sötétebb és egyre sűrűbb alakot öltöttek. Délután egy órakor reflexijammal a kezemben, beléptem az erdőbe.

Már hetek óta figyeltem egy magányos muflonkóst, ami sötétedés előtt mindig ugyanazon a váltón végigjárta a Tardosi Vadásztársaság egyes szóróit és szózóit. Feketéből világos barnába átúszó szőre, fehér nyeregfoltja, valamint csigái, amik mindkét oldalon már majdnem a szájszélhez értek, teljesen elbűvöltek. A társaságom elnöke, Budai Attila mindig támogatta vadászíjász törekvéseimet, s most is, amikor magamnak óhajtottam e kivételes vadat, csak annyit mondtott: „Egy kalappal!”

A mobil lesemet egy, a váltótól alig tíz méterre lévő egyenes törzsű tölgyhöz támasztottam. Az északi szél egyre nagyobb hatást hajlított a fák derekán, és olykor-olykor dühösen süvítve elnyomott minden erdei hangot, amely segítette volna vadászatomat. A reflexijamra szerelt tárban négy vessző pihent. Egyenként elővettem őket, s mielőtt felmászta volna a fára, még egyszer ellenőriztem a nyilakra szerelt kétélű pengék élességét. A vadászíjászat sikereségének egyik fontos kulcsfaktora ugyanis a borotvaéles vadászhegy.

Hat méter magasan a fán, körbetávcsoveztem. A levéltelen fák és bokrok már nem takartak el semmit, s így egészen messzire elláthattam. Elkezdett szálingózni a hó, s a szél észrevehetően leszelidülve játszadozott a pelyhekkel. Egy mókus rohagált az egyik fatörzsön, mintha valami sürgős feladata lenne. Leszaladt a földre, majd egy másik fán visszatért a lombtalan ágak közé. Oda-vissza megtette ezt az utat vagy négyszer. A mókás kis fickó vesszőfutása azonban egyszer csak véget ért, s egy vaskos csertölgy túloldalánál eltűnt a szemem elől.

Lassan teltek a percek. A termo alsóruházatom jó szolgálatot tett, a pár fokos mínuszban viszonylag komfortosan éreztem magam. Egyedül a lábam fázott kissé a bakancsban. A hópelyhek reflexijam íjhúr felőli oldalát vékonyan beborították, s én is kezdtem egy-

re inkább egy hóemberre hasonlítani. Ennél tökéletesebb álcaruhát nem is kívánhattam volna magamnak.

Négy óra előtt pár perccel egy muflonnyáj kocogott el a váltón. A jérék és a bárányok mit sem sejtettek arról, hogy egy vadász figyelte őket. Óvatosan leemeltem az íjat a tartójáról, és megfeszítettem azt. Bár löni nem akartam, de soha nem hagyom ki azokat az alkalmakat, amikor tesztelhetem magam,

hogy milyen óvatosan vagyok képes mozogni a vad közvetlen közelében. Nem vettem észre. Visszarakni az íjamat a tartójára azonban már nem volt alkalmam, ugyanis megpillantottam a kóst, amint szokásos komótos lépteivel közeledett felém. Egy pillanatra megdermedtem. A tudat, hogy itt a lehetőség arra, hogy elejthessem életem első kosát, leblokkolta izmait. Szívem ki akart ugrani a mellkasomból, fülemben egyre erősödött a vérem lüktetésének hangja. Már csak alig ötven méterre volt tőlem a nyeregfoltos, amikor kissé úrrá tudtam lenni vadászlázamon, s az

ideget megfogva vártam a megfelelő pillanatot. Csigás íjamat már megfeszítettem volna, ugyanis azt egy percig is tartani tudom, hála a kikönnyítésnek, de a közel hatvan fontos reflexijammal ez a mutatvány már nem megy. A kos oldalát mutatva lassan haladt el mellett. Az íj fajakjai lassan meghajlottak, s a vessző az íj középrésén kialakított kifutón hangtalanul csúszott hátra. A kétélű penge egy pillanatra megállt, de csak azért, hogy aztán széleseben induljon el célja felé.

A vessző tüdő tájékon érte a kóst, s az elugrás pillanatában vérróza jelent meg a vad oldalán. A hegyoldallal párhuzamosan rohanna, másodpercek alatt tíz métereket tett meg a meglőtt muflon, majd tőlem alig ötven lépésre megállt, és imbolyogva elfeküdt a pár centis hóban.

Mély levegőt vettem, s azt hosszan kifújva apró mosolyt erőltettem a feszültségtől remegő arcizmomra. Az elégedettség és a visszafogott öröm jele volt ez.

Lemásztam a fáról, majd a rálövés helyén hamar megtaláltam a vadon átszaladt vesszőt. A vörös vér már ráfagyott a nyíl testére.

A tárba téve a piros színűvé változott sárga tollas vesszőmet, elindultam a meglőtt vad nyomán. A friss hóban könnyen lehetett követni azt, és néhány perc elteltével már a muflon mellett állhattam.

A kos feje mellé térdelve végigsimítottam homlokát, s tudtam, hogy ez a pillanat életem végéig elkísér majd. Akkor, ott, szerettem volna megállítani az időt, hogy ez a perc örökké tartson.

KOLEK ÁKOS
kelok@freemail.hu

Mikor — mi — mennyiért?

Vaddisznó egyéni vadászat

Agyarhossz (cm)	EUR	EUR/mm	ezer Ft	Ft/mm
-11,99	385-500	-	80-110	-
12,00-13,99	410-500	8-15	100-148	2500
14,00-15,99	620-910	13-22	162-210	5600
16,00-17,99	800-1350	18-27	235-340	7600
18,00-18,99	1170-1650	28-40	390-480	10 500
19,00-19,99	1760-2300	48-60	510-730	15 400
20,00-	2300-3200	50-60	650-970	20 600

Vadkan sebzés: 200-300 euró, illetve 50-75 ezer Ft

Malac (19,9 kg zsigerelt súlyig): 75-90 euró, illetve 15-22 ezer Ft

Süldő (20-49,9 kg zsigerelt súlyig):

120-180 euró, illetve 25-60 ezer Ft

Koca (50 kg zsigerelt súly felett):

220-380, illetve 50-75 ezer Ft

Sebzés: az elejtési díj 50 százaléka

Vadaskerti vaddisznó egyéni vadászatára 16-18 cm között 10, 18-20 cm között 15, 20 cm felett egyes erdőgazdaságok 20 százalék kedvezményt adnak.

Csomagáras gímbika vadászat:

Az ajánlat egy bika elejtését teszi lehetővé, 6 nap félpanziós ellátással. A vadászatvezetést és -szervezést, valamint a trófeakezelés díját az összeg tartalmazza.

Trófeasúly:

4,99 kg-ig 1200-1300 euró, **5,00-6,49 kg-ig** 2000 euró,

6,50-8,00 kg-ig 2150-2800 euró

Visszatérítés sikertelen vadászat esetén: 700-1500 euró

Visszatérítés sebzés esetén: 350-750 euró

Nem vadászó kísérő díja: 250-370 euró

Csomagáras tarvad-vadászat:

3 vadásznapi, 6 kimenetel, félpanzióval: 177 ezer Ft

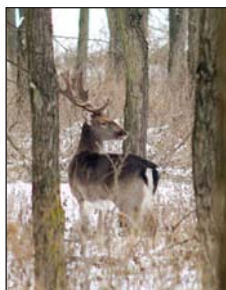
Az ár tartalmazza a szállást, az ellátást, a terepjáró használatát, az egyéni kísérést, valamint a 3, illetve némely erdőgazdaságnál 4 vad elejtésének költségeit.

Eredménytelen vadászat esetén

a visszatérített összeg: 85 ezer Ft

A nem vadászó kísérő díja: 50-67 ezer Ft

A sebzés elejtésnek minősül!

Csomagáras dámbika vadászat:

Az ár - ajánlattól függően - tartalmazza a 3 vagy 4 éjszakai szállást, a félpanziós ellátást, 6 vadászati lehetőséget, valamint az egyéni kísérést, terepjáró-használatot, illetve a trófea kikészítés díját.

Trófeasúly:

3,00 kg-ig 1350 euró,

3,50 kg-ig 1900 euró

Visszatérítés sikertelen vadászat esetén: 1000-1500 euró

Visszatérítés sebzés esetén: 500-770 euró

Nem vadászó kísérő díja: 190 euró

Ficsor Autóház Kft.
1106 Budapest, Fehér út 7. • H-P: 8:00-18:00, Sz: 9:00-13:00
Tel.: 06 1 260 11 22 • Fax: 06 1 262 66 10
E-mail: terepgumi@ficsor.hu • Web: www.ficsor.hu

AKCIÓ! Most vedd meg!

TEREKGUMIK ÓRIÁSI KEDVEZMÉNYEL!

2 olasz terepgumi-specialista gyár kizárólagos forgalmazójától
Ahol eddig elakadtatok, ott most nem fogtok!

Simex Minta Újdonság!
Kaiman Terrain Mpc

Nehéz terepre - sárba, Magyarországon egyedülálló 17-20 mm mintamélység

Kougar Country Kobra Trac

NIGHT VISION SLOVENSKO S.R.O.
ÉJELLÁTÓ KÉSZÜLÉKEK SZAKKERESKEDELME EXPORT-IMPORT

ÉJELLÁTÓ KÉSZÜLÉKEINKET A LEGKEDVEZŐBB ÁRAKON A LEGMAGASABB MŰSZAKI MINŐSÉGBEN FORGALMAZZUK.

Minőségi árúknak megdöbbenően alacsony árakon.
A világ legnagyobb gyártóival állunk közvetlen kapcsolatban a legnagyobb választékot kínálva.

Társucégünk a magyar **NIGHT VISION HUNGARY**.
Áraink a legversenyképesebbek.
Megrendelésüket azonnal teljesítjük.

MI FELKÉSZÜLTÜNK A VADÁSZATI IDÉNYRE!

Választékunk Közép-kelet Európában is egyedülálló.

www.nightvision.hu
Legyen résen!
Figyelje reklámjainkat és weblapunkat!

Cégünk választékát folyamatosan bővítjük.
Forgalmazunk legalább 230 féle éjjellátó készüléket.

MINDEN INFRAIGÉNYT MEGOLDUNK
TAKÁCS LASZLÓ cégvezető

06 70 200 7132

14 éves éjjellátó szakmai gyakorlattal, 6 éves tervezési és gyártási tapasztalattal rendelkezünk. Éjjellátók értékesítése nagy létszámú is a világ bármely részére.

Csukák és Pubok – avagy írországi vizes kalandok dióhéjban

Ahány ház, annyi szokás...

A közelmúltban Írországban járva több meglepetés ért. Az első és a legfontosabb, hogy a természetes vizek nagy többségére nem kell horgászjegyet váltani.

Bárki horgászhat, csak a szabályokat kötelező betartani. Nevezetesen: a kifogható halak darabszámát, és azokat az ökológiai tilalmakat, amelyeket itthon megmosolyogtunk. Például tilos az egyik tóból kifogott bodorkát átvinni egy másik tóba. Tilos élő hallal csalizni. Szemetelni tilos. A horgász, ha a horgászhelyen más szemetét találja, azt is köteles felszedni és elszállítani. Ezutóbbival van a legkevesebb baj, mert nemhogy nincs szemét a vízpartokon, de még a forgalmas bevásárló utcákon sem láttam egyetlen eldobott csikket sem. Azzal sincs gond, hogy a kifogott halakból csak annyit vigyenek el, amennyit az engedélyezett, mert az ír sporthorgászok a kifogott édesvízi halak majd mindegyikét visszaengedik. Egy olyan országban, amelynek partjait az Atlanti-óceán, az Ír-tenger és a Kelta-tenger mossa, ahol a halpiacokon a tenger minden halát felvonultatják, ott nem nagy kunszt betartani a fogd és engedd vissza szabályát.

De nem ez a döntő, hanem az ír gondolkodás, a gazda gondossága, a természet féltése és szeretete. Írország alig húsz ezer négyzetkilométerrel kisebb, mint Magyarország. Lakosainak száma három és félmillió körül van. Böven akad hely a horgászni vágyóknak, akik annyi horgászvíz közül választhatnak, mint az égen a csillag, hiszen csak Cavan megyében, ahol jártam, 320 horgászó van, és akkor még nem szóltam a folyókról, pisztrángos patakokról. Vannak persze vizek, ahol engedélyt kell váltani, az egyik közel ötszáz hektáros tóra, amely dugig van gyönyörű pisztrángokkal, az éves engedély ára 35 euró. Nincs tízezer forint, ráadásul még a kifogott pisztrángokból három haza is vihet a szerencsés.

Írországba a legtöbb vendég-horgász Angliából érkezik, többségük finomszereléses, ami nem csoda, ismervé az angol édesvízi

horgászat hagyományait és eredményeit. Remek vizeken pecázhatnak, olyanokon, ahol nem ritka az öt kilónál nagyobb dévérkeszeg, a majd négykilós compó és a tíz kilós csuka. A csuka horgászata erőfelé sajátos, a legnépszerűbb módszer a trollingozás, ami ugyan nem újdonság, sokkal inkább meglepetés a trollingos csalihal felszerelése, amely tengeri hal (makréla) vagy nagytestű fagyasztott bodorka. Idáig rendben is van, hanem az a hat darab hármas horog, amit belekötnek, húznak a halba, az nem semmi! Szegény csuka, főleg

za a csalihal mélyben való vezetését és jelzi a kapást.

Horgásznak csukára fenekezve döglött halal és persze pergetve is. A pergető horgászat népszerű, különösen annak tengeri változata, melyhez a horgászboltok elképesztő választékot kínálnak. A hazaihoz képest meglehetősen borsosak az árak, a legtöbb termék Angliából vagy Németországból érkezik. Csak halkan jegyzem meg, a gyártó ország ott is Kína!

Egy kicsit elkalandoztam a csukázás kapcsán a dévérektől, compóktól. Pedig megérdemlik

Írországban nem ritka a tíz kilónál nehezebb csuka-zsákmány

a figyelmet, színük és méreteik kapcsán. Írországban a vizek nagy többsége kristálytisza, a dévérek meg majdnem feketék. Akadnak világos színűek is, de nem ez a jellemző. A compók őrzik gyönyörű zöld színüket, és az idők során megerősödve már-már pontyfárasztási bravúrokra kényszerítenek. Egy háromkilós compó kiterelése a töklevelesből, sulyomból vagy abból a fura fél méter magasra is megnövő sűrű növényzetből, ahol szívesen bókászik – emlékezetes horgászat.

Magyar horgásznak bizonyára szokatlan a hazai pontyos örület után, hogy erőfelé nem horgásznak pontyra, elvéve van csak egy-két tóban, nincs is iránytá különösebb érdeklődés.

az étkezebbje, ha rávág a közepes sebességgel vontatott, horogtemetővel ékesített halra, egyből megakad. Ami rendben is volna, de mi van, ha mélyre nyeli?

Állatorvos kéne ilyenkor, hogy sebesen megmútse a szerencsétlen csukát, mert különben elpusztul. Ennek ismeretében nem értem, hogy miért nem lehet élő hallal csalizni? Megkérdezve az ottaniakat, azt mondták, hogy uniós előírás! Ami szerintem egyszerűen marhaság. Mi is uniós ország vagyunk, mégis csalizunk élő hallal harcsára, csukára, süllőre. Legfeljebb nem használunk hármas horgot csak egyest (számos jó példa van már erre), ami az esetleges mélyre nyelésnél is könnyebben kiszabadítható!

Trollingozásnál fontos szerepet kap a nagytestű úszó, aminek szerepe kettős: szabályoz-

A vendéglőkben sehol sem látni étlapon édesvízi halat, annál inkább tengeri herkenyűket. De ami ennél fontosabb, és ezt jó szívvel ajánlom mindenkinek, aki Írországba jön pecázni, ne hagyja ki egyetlen egy este sem a pubokat. Bármelyikben jártam, minimum tízféle csapolt sör volt kapható. A Guinness és a Harp a két legkedveltebb márka, nekem a Smithwick's Ale nyerte el a tetszésemet. Whisky-ből legalább tizenöt fajta kínálja magát, a John Power cég Gold Labelje a legnépszerűbb. Amiből megiszik az ember kettőt, hármat jég nélkül, és már együtt énekel az addig sohasem ismert ír cimborákkal egy tenyeres-talpas szeplős ír leányról...

ZÁKONYI BOTOND

zakonyi.botond@gmail.com

Állatlakások

A legtöbb állatnak védett helyre van szüksége utódai felneveléséhez. A fára épített fészkek vagy a földbe ásott üreg menedéket nyújt a ragadozóktól és az időjárás szélsőségeitől. Fészket sok állat épít, például a madarak és a mókusok. A törpeegér gabonaszárak közé építi labda alakú fészket, itt szaporodik és pihen. Vannak olyan állatok, akik csak a szaporodási időszakban építenek fészket. Ide rakják tojásaikat, vagy itt etetik meg kicsinyeiket. Fészküket mohával, fűvel, szőrrel vagy tollakkal bélelik ki. Az üregi nyulak, borzok és a rókák föld alatti „lakásokat” ásnak, akárcsak a déli napsugarak előtt menedéket kereső sivatagi teknős. Egyes üregek sekélyek, másoké, például az üregi nyúlé, mélyek, terjedelmesek, s találunk bennük vakjáratokat, vészkijáratokat és egy különálló üreget a kicsinyeknek.

Fészkek

Sok madár heteket tölt azzal, hogy védett helyen építse a fészket. Minden madárfajnak megvan a maga kedvenc építőanyaga, például gallyak, fű vagy szőr.

Mindegyikük más-más helyet választ a fészkének: lehet ez odú, fa vagy mélyedés a földön.

A barázdabillegető például gazdasági épületek közelében készíti el a fészket gallyakból, falevelekből, szalmaszálakból, mohából, és szőrrel meg tollal béleli.

A hegyi billegető fészket gyorsan folyó vizek partján építi fűből, mohából és szőrrel béleli.

Flamingók

Sok madár, például az afrikai flamingó, kolóniának nevezett telepeken fészkel. A flamingókat könnyű észrevenni, de a sok madárszülő együtt akkora zajt csap, hogy a legtöbb ragadozó a közelükbe se mer menni. A flamingótelep biztonságát az ott fészkelők sokasága adja. A kúp alakú flamingófészkek iszapból készülnek. Ennek a fajnak az egyik különlegessége, hogy fogásában tartva kifehéredik, de garnélarákkal etetve megőrzi a színét.

A kacsacsőrű emlős vára

Az ausztráliai kacsacsőrű emlős 30 méter hosszúságot is elérő, bonyolult járatrendszerét a folyók partfalába építi. A nőstény itt rakja le tojásait, és itt gondozza a kikelő kicsinyeket. Ha elhagyja várát, minden alkalommal kiássa magát, majd visszatérve újraépíti az iszapból készült „ajtók” sorozatát. A víz alól gyűjti táplálékát – rákokat, vízi rovarokat, kisebb halakat. Kitűnően úszik, élete nagy részét a vízben tölti. A nőstények párosodás után vájják ki üregeiket, és ebben rakják le, majd

költik ki tojásaikat (általában kettőt). A tojások gömb alakúak, fehérek, lágy héjúak (mint a hüllőké) és kb. 11 milliméter átmérőjűek. A kikelt kicsinyek az erszényesek újszülöttjeihez hasonlóan vakok és csupaszok.

A kicsinyeket a nőstények anyatejükkal táplálják, ám a tej nem az emlőbimbóikból jön ki (az nincs nekik), hanem a hasi bőrszövet alól szivárog, mint az izzadság.

Mesesarak:

ELEK SZILVIA
eleksylvi@freemail.hu

Az ökör és a béka

Az ökör egyszer messze tévedt a tóparton és a békák tavának vízével oltotta szomját. Ahogyan a víz fölé hajolt, ezernyi békaszem pillantott vissza rá. A békák megcsodálták az ökör hatalmas termetét és nagyszerűségét. Mindjárt meg is vitatták a dolgot, lent a víz alatt. Mindenki egyetértett az ökröt illető dicsérő jelzőkkel, kivéve a nagyképű békát. A folyton nagyzó, nagyképű béka elhúzta a száját és brekkentett egyet.

- Mi ebben az ökörben a nagyszerű? Mit csodáltak olyan nagyon rajta? Én is tudok bármikor ekkora lenni, ha felfújom magamat.

- Lássuk, lássuk! Hangzott fel a békakórus.

A nagyképű béka nekiveselkedett és felfújta magát.

- Az ökör nagyobb! – mondták a többiek.

A nagyképű béka ekkor még jobban nekiveselkedett és még jobban felfújta magát.

- Az ökör még mindig nagyobb!

– hangzott fel ismét a kurutyoló békakórus.

- Akkor most figyeljétek! – mondta a nagyképű béka és óriási levegőt vett, és fújta magát, fújta magát. A szemei kiguvadtak az erőlködéstől, de nem hagyta abba és egyre csak fújta fel magát. Már csaknem akkora volt, mint egy tucat béka, de az ökör nagyságát még így sem érte el, amikor egyszer csak szétpukkadt.

Állati lakáskultúra

A kobra az egyetlen ismert kígyófaj, amelyik levelekből, ágakból fészket épít utódai számára. Mérgének egy grammja akár 165 embert is megölhet.

A búbos banka nem készít fészket, tojásait a földre rakja. Veszély esetén sziszegő hangot ad, csőrével a levegőbe döfköd.

A sasok a fák koronájába rakják fészkeiket, amely – fajtól függően – akár 3 méter átmérőjű is lehet.

A selyemmadár udvarlaskor lugast épít, és a nőstény kegyeinek elnyerése érdekében, a lugas alatt mindent felhalmoz, ami kék. Ez lehet cseréptörmelék, papagájtoll, bármi, csak kék legyen. Csőrével szétzúzza a kék bogyókat, és azok levélvel a „falakat is kifesti”.

A borz várát sok zezugos, föld alatti járat jellemzi. A lakókatlan akár 5 méter mélyen is lehet, hossza elérheti a 100 métert is.

Fürj (*Coturnix coturnix*)

Európában és Ázsiában költ. Sík- és dombvidéki mezőgazdasági területeken él. A hím kicsit kisebb, mint a tojó. Nyaka és begye rozsdabarna, fehér foltokkal, fekete pettyekkel, háta vörhenyesbarna, finom fekete mintázattal, alsóteste fehéres sárga, csőre szürke, lába rózsaszín. Talajba kapart mélyedésbe készíti fészket. Magyarországon védett.

Természetvédelmi értéke 50 000 forint.

Dankasirály (*Larus ridibundus*)

Euráziában és Észak-Amerikában honosak, telelni délre vonulnak. A hím feje a nászidőszakban csokoládébarna, szeme körül fehér gyűrűvel. Télen feje is fehér. Rovarokkal, csigákkal, halakkal, gyümölcsökkel és dögökkel is táplálkozik. Kiválóan repül, jól úszik. Telepesen költ, a talajon zombékokra, nádtörmelékéből és növényi részekből készíti csésze alakú fészket.

Természetvédelmi értéke 10 000 forint.

Kakukk (*Cuculus canorus*)

Vonuló madár. Főként rovarokkal, különösen nagytestű hernyókkal táplálkozik. Költési időben magányos madár. Költési időszaka május-július közt van. Költésparazita madár, tojásait más madarakkal költeti ki, mintegy 9-25 fészket is meglátogat, melyekbe egy-egy tojást rak. Kedvenc gazdamadarai: nádirigó, réti pityer, erdei szürkebegy.

Természetvédelmi értéke 10 000 forint.

Kettner MAGYARORSZÁG

felhasználónév: _____ jelszó: _____ BELÉPÉS REGISZTRÁCIÓ

KERES!

Fegyverek

- > Drilling
- > Duplagolyós
- > Golyós fegyver
- > Légfegyverek
- > Maroklőfegyver
- > Sörétes fegyver
- > Vegyescsövű

Kiegészítők

- > ajándék tárgyak
- > DVD
- > Fegyverápolás
- > Fegyverszíjak
- > Fegyvertokok, kofferek
- > Hátizsák

ÜDVÖZÖLJÜK HONLAPUNKON

www.kettner.hu

Látogassa meg újonnan elkészült honlapunkat és webáruházunkat!

Mostantól otthonából is elérhető a Kettner széles áruválasztéka

KOSÁR tartalma

AMENNYIBEN RENDELNI SZERETNE A TERMÉKEKBŐL, KÉRJÜK JELENTKEZZEN BE!

MEGRENDELEM!

SZÁLLÍTÁSI FELTÉTELEK

BLASER

Készítse el saját Blaser fegyverét online!!

copyright 2007 | www.kettner.hu | postmaster@kettner1.t-online.hu | Tel: 06/ 23-530-071, 06/20- 211-7950

EXTRATEX

A mikro-membrán Extratex tökéletes védelmet nyújt a nedvesség ellen, heves esőzéseknek is ellenáll, ugyanakkor a test szabadon lélegezhet a ruhán keresztül.

AFARS
Membrános esőnadrág: ~~14.990,-~~
10.990,-

Elegáns viselet, csatos kivétel, csúszógátló gumitalppal, 5mm-es Neopren béléssel. 38 - 47-es méretig.

EXTRATEX

Praktikus viselet lesvadászatra, Komfortos melegérzetet biztosít a legszélsebésebb időjárási körülmények között. - vízálló, biztosítja a nesztelen mozgást és a test szellőzését. Méretek: M - XXXL-ig.

AFARS
Membrános esőkabát: ~~18.990,-~~
12.990,-

AFARS
Neopren gumicsizma: ~~19.990,-~~
14.990,-

AFARS
Les overál: ~~69.990,-~~
59.990,-

Teflon
EXTRATEX
Thermolite PLUS

AFARS
Ready made clothing for Hunting

Vadkacsa
Vadászbolt

Cím:
6500 Baja, Hattyú u. 2.
Tel./fax:
06 (79) 321 364
E-mail:
barna.tibor@fibermail.hu

KA-CSA
Kft.

Cím:
6447 Felsőszentiván,
Szabadság u. 70/B.
Tel: 06 (30) 945 6111
06 (30) 947 7485
Fax: 06 (79) 321 364

2335 Taksony, Dózsa Gy. út 26. Tel./fax: 06 (24) 487 088, 6120 Kiskunmajsa, Félégyházi út 15/b. Tel: 06 (70) 392 1638
2800 Tatabánya, Köztársaság út 1. Tel: 06 (34) 540 304, 9700 Szombathely, 11-es huszár út 195 Tel: 06 (94) 310 069

Vadászviccek

Két vadász beszélget:

- Te hogy vadászol medvére?
- Odamegyek a barlangjához, bebrummogok, és amikor kijön, lelövöm.

Két hét múlva újra találkoznak, és az egyik fej-tetőig gipszben van.

- Hát veled meg mi történt?

- Megfogadtam a tanácsod, odamentem a medve barlangjához, bebrummogtam, és ki-jött a pesti gyors.

A plébános találkozik a falu egyik vadászával. Megkérdi tőle, van-e sok vad az idén?

- Hogyne volna! Ma reggel küldtem épp egy nyulat a plébános úrnak!

- Nagyon köszönöm! – hálálkodik a plébános. Hazatérve kérdezi a szakácsnőjét a nyúl felől, de az azt mondja, nem küldtek semmit.

A plébános másnap kérdőre vonja a vadászt:

- Hol a nyúl?

- Nahát, az a szemtelen! Itt ugrált az erdőszélen, mondtam neki, menjen el a plébános úrhoz! Hát nem ment? Ez igazán nem szép tőle!

Két vadász ül a magaslesen. Mindkettő távcsővel kémleli a tájat. Egyszer csak megszólal az egyik:

- Te komám, az nem a te házad ott az út szélén?

- De, az én házam.

- És a kerítés mellett nem a postás bringája van odatámasztva?

- De komám, az van odatámasztva.

- És komám, az nem a feleséged, aki épp a postással szerelmeskedik?

- De sajnós az, komám, kérlek, tegyél meg nekem egy szívességet, lödd fejbe a feleségem, a postást pedig tőkön!

A másik vadász néz egy darabig, majd megszólal:

- Hát komám... úgy gondolom, hogy ez most egy lövésből sikerülni fog!

Szívem! Miből gondolod, hogy a feleséged kémkedik utánunk?

A körzeti orvos vadászni megy hétvégén a barátjaival. Mikor hazajön, a felesége kérdezi tőle:

- Sikeres volt a vadászat?

- De mennyire! – feleli az orvos.

- Van két nyulam, három fácánom és három új páciensem!

A sebész, a pszichiáter és a belgyógyász kacsázni megy. Egyszer csak egy gácsér repül el felettük, mire a belgyógyász felemeli a puskáját, de nem tüzel.

- Miért nem löttél? – csodálkozik a sebész.

- Biztos vagy benne, hogy kacsa volt? – kérdez vissza a belgyógyász.

- Másféle madár is lehetett.

Megint elhúzóztunk egy kacsát. A pszichiáter megcélozza, de ő sem lö.

- Most mi a baj? – dühöng a sebész.

- Vajon tudja-e a kacsát, hogy ő kacsát? – töpreng a pszichiáter.

Ekkor újabb réce emelkedik a magasba. A sebész kikapja a puskát a pszichiáter kezéből, és kapásból lelövi a madarat.

- Biztos vagy benne, hogy kacsát volt? – kérdezi a belgyógyász és a pszichiáter.

- Majd a boncolásnál kiderül! – feleli a sebész.

Összeállította: Fartram

Ünnepi hangulatban – Kellemes karácsonyt fővadász úr!

Az erdész karácsonyfája – Már megint hazahoztál egy mókust a fával!

Az a fránya szemüveg – Szóval, egy lövéssel három kacsát is leterítettél...

DIANA
Vadász-felnőttképző
Alapítványi Szakképző Iskola

OKJ-s képzéseink:

- fegyverműszerész nappali tagozat; államilag támogatott (16-23 éves korig)
- vadgazdálkodási technológus (2 év)
- vadász-vadtenyésztő szakképesítés (1,5 év)
- vadász-vadtenyésztő szakképesítés és érettségire való felkészítés (3 év)
- vadgazdálkodási technikus (1 vagy 2 év)
- fegyverműszerész (1 év)
- vadászpuskaműves szakképesítés (1 év)
- vadászpuskaműves mesterképzés (1 év)
- természet- és környezetvédelmi technikus (2 év)
- halász, haltenyésztő (1 év)
- lovasútra-vezető szakképesítés (1 év)
- lőtartó és -tenyésztő szakképesítés (1 év)
- belovagló szakképesítés (1 év)
- vízkútúró (1 év)
- erdésztechnikus (2 év)
- erdészeti szakmunkás (motorfűrészlő, fakitermelő)
- aranykalászos gazda szakképesítés
- méhészt (1 év)
- panziós, falusi vendéglátó (1 év)

Államilag akkreditált képzéseink:

- vadászati preparátor (1 év)
- vadászatvezető (1 hét)

Érdeklődni:
6640 Csongrád, Jókai Mór u. 14.
Tel.: 06-63/483-790, 06-30/437-0923,
06-30/857-4245
e-mail: dianaszki@vnet.hu
www.dianaszki.hu

Tanúsítványi szám:
06-0015-05

**Nyilvántartásba
vételi szám:**
00199-2009

OSHINGULU
HUNTING SAFARIS CC.
NAMIBIA

**ÉRTESÍTEM RÉGI ÉS ÚJ VADÁSZVENDÉGEIMET,
HOGY 2010 FEBRUÁR 10. ÉS 26. KÖZÖTT
LESZEK MAGYARORSZÁGON.
(BUDAPEST, BAJA, KAPOSVÁR)
IDŐPONT EGYEZTETÉS TELEFONON:
30/3693-680
BANK JÓZSEF PROFESSIONAL HUNTER**

Polgári
Kézilőfegyver- és
Lőszervizsgáló Kft.

Fegyverek átvétele vizsgálatra

Egyéni megrendelőink részére:
Hétfőtől csütörtökig: 7.00 -12.00 óra között
pénteken: 7.00 -10.00 óra között

Szükséges:
a fegyver, a fegyvertartási engedély
és a tulajdonos neve,
pontos címe, irányítószáma

Fegyverjavítók, vadásztársaságok,
kereskedők illetve más cégek részére
kizárólag előre egyeztetett időpontban:
7.00 és 10.00 óra között

Szükséges:
2 példányos megrendelés, melynek
tartalmaznia kell a megrendelő adatain kívül
minden egyes fegyver gyártási számát,
típusát, kaliberjelét, a tulajdonos nevét,
pontos laccímét, irányítószámát

Ezen adatok hiányában a fegyver vizsgálatát
nem áll módunkban elvállalni!

Tájékoztatjuk ügyfeleinket,
hogy vizsgálóállomásunk
2009. december 23-tól
2010. január 3-ig zárva tart.
Nyitás: 2010. január 4-én

CÍMÜNK:
Budapest, III. ker.
Gyöngysor u. 6.

Tel.: (06-1)347- 6030
Fax: (06-1)347- 6039
E-mail: mkh@mkh.hu
www.mkh.hu

Hubertus
Vadásziskola

Az Állami Vadász- és Fegyverismereti
Vizsgára felkészítő tanfolyamunkon több
évtizedes oktatói gyakorlattal rendelkező
előadók (a hivatalos tananyag szerzői)
segítik a felkészülését.

A 70 órás tanfolyamot szombaton dél-
előttnként tartjuk Budapesten.

A vadászat-vadgazdálkodás ismeretein
túl különös hangsúlyt fektetünk arra,
hogy a résztvevők elsajátítsák a biztonságos
fegyverkezelést.

A terepi gyakorlati napon a vadászat
módszereivel ismerkednek meg a
résztvevők.

A hallgatók kedvezményes áron
vásárolhatják meg a felkészüléshez
szükséges valamennyi tananyagot.

A 70 óra nem kevés, de szükséges a
sikeres vizsgához!

**További információ a
honlapunkon!**

Érdeklődés, jelentkezés:
HUBERTUS Kft.
1024 Budapest, Ady E. u. 1.
(Gubritzky Mária)
tel.: 316-0469, 316-0470,
315-1451, 315-1480
fax: 316-0471
hubertus@hubertus.com **HUBERTUS**

www.hubertus.com

Reg. szám: 13-0473-04

ELEVEN
Íjász központ

Csigás és számszeríjak
Vadászhegyek
Vadászkések
Mobil lesek
Automata etetők
Vadfigyelő kamerák
Vadász ruházat
ELEVEN 3d célok

**ÍJÁSZ- ÉS
VADÁSZBOLT,
ÍJÁSZKLUB
ÉS EDZŐTEREM**

1163 Budapest, Margit u. 28-30.
E-mail: elevenv@elevenv.hu
Tel.: 402-4633
Fax: 402-4663
www.elevenv.hu

Szó-honosító

Vadásznyelvünkben számtalan idegen szakkifejezést használunk, amelyek többségének azonban van magyar megfelelője – legfeljebb kevésbé ismert. Az alábbi játékkal nem titkolt szándékunk felhívni a figyelmet arra, hogy amit lehet, azt mondjuk ékes anyanyelvünkön, ápolva ezáltal a vadászati kultúránkat és hagyományainkat.

Válassza ki, mit jelentenek az alábbi kifejezések! A megoldást – egy hazánkban igen ritka, ragadozó faj nevét – a helyes válaszok betűjelét összeolvasva lehet megkapni.

1.) Geller

H: a lövedék gurulata
N: télen viselt nyakprém
F: a gerlék nőivarú egyede

2.) Kompetencia

E: termékletlenség
A: vadászrész
O: vírusos eredetű vadbetegség

3.) Grandli

T: az elejtőnek járó töret
K: nagy kaliberű golyós puská
M: gyöngyfog

4.) Blatt

S: társas vadászatok gyűjtőneve
V: váll-lap vagy lapocka
G: bőr vadásztárisznya

5.) Sneff

A: szalonka
I: róka koslatáskor adott hangja
U: apró szemű sörét

6.) Spízer

B: ügyetlen vadász
T: takarmánytároló helyiség
S: nyársas gím- vagy dámbika

7.) Rabsic

L: fogoly régies elnevezése
R: vadász, orvvadász
N: nyúzáshoz használt eszköz

8.) Patron

Á: laposüveg
É: töltény
Ő: az őz hímivarszerve

9.) Stand

T: lóállás
D: bógőhely
L: biztonsági körzet

10.) Schneller

O: sebesen húzó libacsapat
I: elsütés-könnyítő gyorsító
E: íjászok célzó-berendezése

11.) Ejektor

V: földműveléshez használt gép
P: kullancs által terjesztett vírus
H: hüvelykivető

12.) Stucni

Ű: fára szerelt magasles
Ó: őzhívó sípkészlet
É: végigagyazott puská

13.) Rigli

J: terelővadászat
D: vadászpuskák biztosítója
Z: szarvascsapat

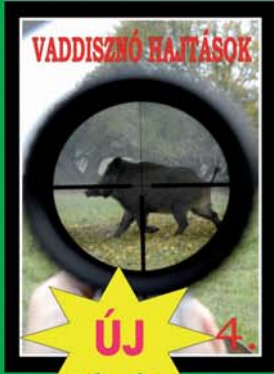
14.) Lénia

E: agancslevetési sík
U: sörétes puskák csósíne
A: széles erdei nyiladék

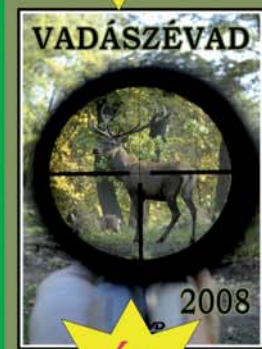
1	H	NŐSTÉNY DISZNÓ	SÓTÉTKÉK VIRÁGÚ FEL- CSERJE	MAGA NEM SZABAD	VAGY, VAGY	TÁPLÁL
		2				Ú
HALK ZÖREJ		BE- SZÁMOLÓ		EGYIDŐS TESTVÉR		
SÜTE- MÉNYFELE				SZEMMEL ÉRZEKELŐ		
PUSKÁVAL TÜZEL		TAVALYI ITÓKA				A MÁSOD- PERC JELE
DIADALMI JELVÉNY		FÖNTRŐL, ALÁ				DZSÚSZ
			FÖLDÖNK KIBÉROJJE		RÓMAI 50 ÉS 100 RAGADOZÓ VIZIÁLLAT	
HAMVAS			EVŐ- ESZKÖZ		KESKENY NYÍLÁS	
NÁLA LEJEBB			TÜZKŐ			AZ URÁN VEGYJELE
		SUSOG				
SZÁRÍT					BÁNATOS	
VEDEL- MEZ						
		ÚTNAK ERED				FÉL ŐZ! ZOKOG, NÉP.
NEM EZZÉ				PINTY- FÉLE MADÁR	KRONO- METER	
AJÁNDÉ- KOZ					KUTYA JELZŐJE	
		TÉTLEN- SÉG TESZI MÁSOLAT				
DEKA- GRAMM. R.			JÁROM			KÉRDŐ- SZOCSKA
IVÓLE- MÁRKA			PUHA FÉM			ARZÉN JELE
		IDŐMÉRŐ RÉSZE				
		ELŐKELŐ				
PARAJ						SZINTÉN NE
FAFAJTA, SZILSZKIN						DONG
			JELKULCS SZAVAZAT			A KÖR- SUGÁR JELE
HISZÉ- KENY				MELLÉK- ÁRAMKÖR		NYERÍT
MEGFEDD				LEHETET- LEN		
		VÉRTES HALFAJ RÉGISÉG			KOPTAT, NÉPIESEN	
TÉLI CSAPADÉK			MELY SZEMÉLY? GAVALLÉR		BORÓKA- PÁLINKA VILÁG- TENGER	
						HALLÓ, DURVÁN
HAL POCAK- JÁN VAN				TETŐT KÉSZÍT		
LÉPEGET				TETŐRE RAKTÁK		
TANGENS, RÓV.		ELŐTAG: ELŐZETES				GÉPKOCSI, RÓV.
SZÁMÁR- HANG		FIJ, ANGOLUL				GROG RÉSZE
		FEDETT HINTÓ ZLÓTY, RÓV.				ÖNNEP ELEJE! FRANCIA NEVELŐ
				HELYESEN: NULLA NITROGÉN VEGYJELE		
SZÉT- SZÉLED, RÉG.	O				E NAPON	

A szó-honosító és a keresztrejtvény megfejtéseit 2010. január 10-ig várjuk szerkesztőségünk címére vagy az mjudit@vadaszlap.hu e-mail címre. A helyes megfejtők között könyvnyereményeket sorsolunk ki.

WWW.VADFOTOS.HU

ÚJ

ÚJ

© Blaumann Ödön

2400 FT/DB

További filmek:
 Vaddisznó hajtások 1,2,3
 Vadászévad 2006, 2007
 Vad és vadászat
 Agancsosok
 Dámbarcogás
 Ózbak bíráló 1, 2
 Gímbikák bírálata
 Dámbikák bírálata
 Muflonkos bíráló

Megrendelhető:
 blaumann@vadfotos.hu
 Tel: 70/317-4106
 70/360-6308

ORYX

VADÁSZBOLT és FEGYVERJAVÍTÓ

8000 SZFVÁR, SEREGÉLYESI ÚT 86. TEL./FAX: 22 504-835
MOBIL: 30 9474-295, 20 9345-134 WWW.ORYXFEGYVER.HU

RECKNAGEL

online katalógus a weblapon

távcsőszerelekek és alkatrészek kizárólagos forgalmazója

Csőcsere, kalibermódosítás
Lothar Walther csővel

Teljeskörű fegyverjavítás
Betétcsövek: .22lr-től .45Blaser-ig

**VADÁSZUTAK SZERVEZÉSE –
VILÁGUTAZÓ VADÁSZOKNAK**

Fajdvadászati ajánlatok dürgési időszakban (április vége – május eleje)
Oroszországban.

1200–1400 euró/vadász

(siketfajd, nyírfajd, szalonka, egyes területeken császármadár)

VADÁSZUTAK KFT.

Cím: 8600-Siófok,
Fő u. 174-176., I. em. 30.
Telefon: 06-30/915-5028
E-mail: info@vadaszutak.hu
Weboldal: www.vadaszutak.hu

DIANA SIÓFOK

VADÁSZBOLT

Blaser ruházat

Tel.: 06-30/936-6066, 06-84/312-352
e-mail: diana1@enternet.hu
8600 Siófok, Szent László u. 39.

ZEISS

Blaser

márkakereskedés

A JÓ HÍRNÉV KÖTELEZ!

Fácántojást, napos fácáncsibét, foglyot, előnevelt és vadászatra kész fácánt, valamint királyfácánt a **Balatonnagyberek**ből!

Hubertus Agráripari Bt.
8713 Kéthely, Sárípuszta hrsz.: 0275
Lóki György
Telefon: +36-30/229-8951
E-mail: gyorgy.loki@hubertus.hu

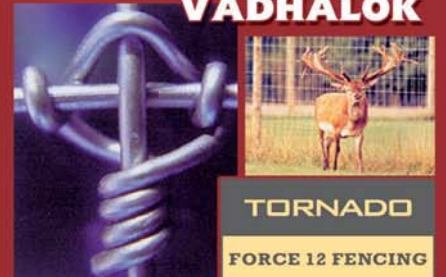
VILLANYPÁSZTOROK

KERÍTÉSEPÍTÉS

VADHÁLÓK

TORNADO

FORCE 12 FENCING

H-9700

**Szombathely,
Szent Gellért u. 17.
Tel.: 94/325-672**

**INFORMÁCIÓ:
70/949-59-69**

WWW.CONT-ECO.HU

A házi töltés fortélyai

Szarvaskolbász

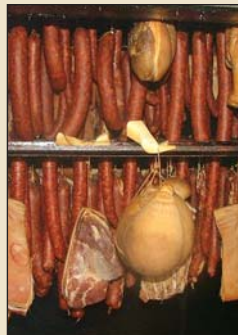
Igencsak ideje van a disznóvágásoknak és a kolbásztöltésnek. S miután vadászok vagyunk, sokunk olyan szerencsés helyzetben van, hogy megveheti a mások, vagy pláne, a saját maga által elejtett szarvas húsát. Ráadásul, ha magunk dolgozzuk fel, még csak állategészségügyi egzeciroztatásnak sem kell alávetnünk azt, ha úri kedvünk szerint jóféle szarvaskolbászt akarunk tölteni belőle.

Kolbásztöltéshez legjobb az érett, kissé szálas, „száraz” húsú szarvas, korosabb tehén, vagy középkorú bika – ha sikerül hozzájutni. Sokan a borjúra esküsznek, (aból sem lesz ehetetlen a kolbász, sőt...) ámbár fiatal húsa még „vizes”, nincs olyan „tartása”, mint a felmenőiből nyert darálni valónak. Persze, nem mindegy, hogy milyen állapotban kerül a delikvens a feldolgozóasztalra. Öreg spílerék, ha célirányosan „konyhára” vadásznak, magas nyakon (tarvadnál esetleg fejbe) lövik a szarvast. Ha kellő gyorsasággal tudjuk a feldolgozás helyére juttatni, akkor célszerű felőgatva előbb megnyúzni, s csak utána zsigereit, így szőr- és vérmentes testet kapunk. Talán nem kell ecsetelni a különbséget egy mindkét lapockáján átlótt, vagy „franciablatton” (hátsó comb) eltalált, majd még kegyelemlövésel is megroncsolt vadhoz képest. A test kihűlése előtt nem célszerű megkezdni a lehúsolást, nehogy összefülledjen a még meleg, vagy langyos hús, viszont segíti az ízék feltáródását, ha a már felkockázott húst befűszerezve hagyjuk állni hidegen néhány órát, napot a darálás előtt.

Persze nem mindenki tud, vagy akar egy egész szarvast betölteni, 1-2 kiló színhúsból is lehet kóstolás szinten kísérletezni, így a merész, új kombinációkat is ki lehet próbálni – ha nem nyerte meg a közönség tetszését, legalább kisebb a veszteség...

S. E.

Mozsgai József, sellyei hentes és vadász receptje

5 kg intól és hártától megtisztított szarvashúshoz 1 kg sertéslapockát és 4 kg válogatott ipari szalonnát teszünk, felkockázzuk, 23 dkg sóval, 0,4 dkg salétromsóval és 1 dkg porcukorral összekeverjük, majd 2 napig hideg helyen állni hagyjuk. Darálás előtt összekeverjük 4 dkg borssal, 6 dkg péppé tört fokhagymával, 16 dkg paprikával (az édeserős arány 13/3 vagy 12/4 dkg) és 1-1,5 dkg darált köménymaggal. Szalámihoz 1 dkg, kolbászhoz 6 dkg zúzott fokhagymát adunk hozzá, még egyszer átkeverjük és betöltjük. Füstölőben 1 napig szárítjuk ventilátorral, majd hidegen füstöljük 7-8 napon keresztül, amíg zsemlebarna nem lesz az egész.

Káposztás vagy krumplis szarvas-kolbász

1/3 rész szarvashús, 1/3 rész hasaalja szalonna, 1/3 rész káposzta vagy krumpli, zsír, fűszerezés a normál kolbászhoz hasonlóan. A káposztát le kell reszelni, besózni és egy órány át állni hagyni, majd a levét kinyomkodni és zsírban megpárolni. Ha krumplisat készítünk, meg kell főzni és krumplinyomón áttörni. A hozzávalókat jól összedolgozva kolbászbélbe töltjük, és ugyanúgy kezeljük, mint a rendes kolbászt.

Persze nem csak füstölve fogyasztható a kolbász, hanem frissen sütve, vagy főzve is. Ha kifejezetten sütésre töltünk, akkor kissé zsírosabbra is keverhetjük a masszát, hogy a sütőben ne száradjon annyira ki.

VADÁSZLAP

Megjelenik havonként a megelőző hónap utolsó hetében.

Ára: 700 Ft
Előfizetőknek: 600 Ft
Az előfizetési díj 2010-ben: 7200 Ft

Szerkesztőség:
1031 Budapest, Rozália u. 59/a.
tel./fax: 06-1/242-0042
flotta mobil: 06-70/702-5000
info@vadaszlap.hu

Kiadó-főszerkesztő:
Csekő Sándor
sandorcsenko@vadaszlap.hu

Főszerkesztő-helyettes:
Wallendums Péter
wpeter@vadaszlap.hu

Olvasószerkesztő:
Somfalvi Ervin
somfalvi@vadaszlap.hu

Főmunkatárs:
Agyaki Gábor
agyaki@vadaszlap.hu

Gyakornokok:
Mészáros Judit
mjudit@vadaszlap.hu
Farkas Bertram
farkasb@vadaszlap.hu

Tervezőszerkesztő:
Weber Ferenc
fefer@vadaszlap.hu

Hirdetési igazgató, fotós-újságíró:
Polster Gabriella
06-70/702-5006
hirdetes@vadaszlap.hu

Szerkesztőségi titkár:
Elek Erzsébet
06-70/702-5040
elekzerzsi@vadaszlap.hu

Kiadja a VADÁSZLAP Kft.

Előfizethető belföldi postautalványon, átutalással a 65100149-11301439 számú számlára, vagy a hírlapkészbeszítőknel, a postahivatalokban.

Terjeszti a Lapker Zrt. a Magyar Posta Zrt. és az alternatív terjesztők.

A terjesztést gondozza: MédiaLOG Zrt.

Erdélyben terjeszti és az előfizetéseket fogadja a Krónika Kiadóház Rt.
Telefon: 0264-455-959
e-mail: difusare@kronika.ro
Előfizetési díj havonta: 10 RON

Szlovákiában: Ábel Gábor
Mobil: 0905-407-017
Előfizetési díj 2010-ben: 28 €

Nyomdai előállítás: Pharma Press Kft.

Felelős vezető: Dávid Ferenc

ISSN 1215-6159 (nyomtatott)
ISSN 1588-1229 (online)

JAHTI & JAKT
PRO

by Erätukku

Bajnok minden időben – Jahtijakt PRO

Dzseki és nadrág

1. Jahtijakt PRO membránruha

2. Gyapjúdzseki

3. Kifordítható sapka

4. Biztonsági mellény

A vadászok igényeinek megfelelően módosított PRO öltöny most olcsóbban

Vízszigetelő körülmények között is megfelelő ruha, melyet a vadászok kívánásaira és elképzeléseire támaszkodva tervezünk meg. Az első osztályú AIR-TEX2 membrán és más műszaki jellemzők teszik alkalmassá a PRO ruhát arra, hogy bármilyen körülmények között jól használható legyen.

AIR-TEX2

Azon belül, hogy könnyű és tartós, az új AIR-TEX2 membrán elválasztja a vizet az légteremtéstől.

Élő osztályú anyag

A Finn Tenipene Kárpótló- és szövetgyártó vállalat által készített élő anyag egészen csendes és tartós. A felület közeli víztámasztó DuPont Teflonnal kevert.

Észérő tárolás

A megújult PRO ruha vizet zsebektől rendelkezik, melyek alkalmasak adó-vevő, mobiltelefon, GPS készülék és téglap tárolására is.

Ár:

59990,-

+ szállítási költség

A csomag tartalma:

1. Jahtijakt PRO membránruha
2. Gyapjúdzseki
3. Kifordítható sapka
4. Biztonsági mellény
5. Mentőábránd
6. Membránkapucni
7. Rovarokapucsi

Telefonos megrendelés

0036 27 355 217 / 0036 30 9413 284

www.FINNVADASZ.hu

BÖRZSÖNY Vadászati és Ker.BT
2626 NAGYMAROS, Zoltán u. 7.

Bemutatóterem
2626 NAGYMAROS, Váci út 96.

Magyarországi forgalmazó:
Silver Kiss Kft.

7557 Somogytarnóca,
Károlyi Mihály u. 12.

Tel./fax: +36-82/461-693
+36-30/947-1265

Tekintse meg őszi-téli
katalógusunkat és árlistánkat a
www.seeadleroptik.hu
honlapon

Digitális vadmegfigyelő kamera

59 900 Ft
Elem és SD kártya
nélkül szállítjuk

Pinewood®
OUTDOOR COLLECTION

ANTI PILLING FLEECE

Ontario
kabát

25 620 Ft

e event

ORIZO

VAJOLET
bakancs

23 500 Ft

vibram

EXPERT 600
kutyatanító
nyakörv

NUM AXES
Nature & Technologies

EXPERT
600

Hatótáv:
600 m

78 125 Ft

Danubia Nature
távcső

5 év garancia

14 990 Ft

www.seeadleroptik.hu

A LÁTÁS ÉLMÉNYÉÉRT 2010-ben is

A Carl Zeiss egyedi ajánlattal kezdi az Újévet:

minden Victory Diavari, 1. képsíkos céltávcső fogyasztói árából 15%-os kedvezményt biztosít Önnek

További információkért forduljon:
Blaser Magyarország Kft.
4025 Debrecen, Erzsébet u.48.
Telefon.: 52/521-092 Mobil: 20/325-7281, 20/262-4278
e-mail:fogaras.jagd@t-online.hu

We make it visible.

Magnum
vadászfelszerelések
www.magnumvadasz.hu

Remington

ÚJDONSÁG! 1.

2.

MAROCCHI

3.

Sabatti

4.

5.

10 év garancia
STEINER
GERMANY
AKCIÓ!

10 év garancia
KAHLES
AKCIÓ!

4 szálkereszt

AKCIÓ!

6. CT 3-10X50

MOST AJÁNDÉK CSŐLÁMPA!

Remington

WENGER

9.

7.

8.

10.

1. REMINGTON 700 VTR Varmint
Speciális "háromszögű" alakú csővel, melybe kompenzátor integráltak. Csúszásgátló, hűtőbordás, szintetikus tus, bipod állvány fogadására alkalmas. Kal.: 17Rem Fireball, 223Rem, 243Win, 308Win. **229.990**

2. REMINGTON 870 EXPRESS Tactical
12/76 pumpás sörétes fegyver, speciális Ghost ring irányzékkal, Weaver sín, cserélhető Tactical szűkítés az árban benne foglaltatik. 7+1 tár, strapabíró szintetikus tus. **159.990**

3. MAROCCHI ZERO 3 Hunting
A népszerű Zero 3 Sporting fegyver vadász változata 12/76 töltényürrel, ejektorral, cserélhető szűkítéssel. 315-990 **299.990**

4. SABATTI ROVER 870
Megbízható, kedvező árfekvésű golyós vadászfegyver, díofa tussal, nyílt irányzékkal és akár gyorsítóval is választható széles kaliberválasztékban. alap modell **189.990**
luxus kivitel (pofadékos fával, gyorsítóval) **225.990**

5. STEINER RANGER PRO 8X42
Letisztult formatervezésű, prémium kategóriás távcső egyenes lencse-rendszerrel, 10 év garanciával 433-330 **99.990**

KAHLES GÁLTÁVCSÓ AKCIÓ!

6. 25 ÉV GARANCIÁVAL AKCIÓS ÁRON
Kahles Helia CT prémium kategóriás távcső, 25 év garanciával, 1" tubus-átmérővel, # 4 szálkeresztrel, 440g. 269-990 **249.990**

7. REMINGTON LŐSZER AKCIÓ
Vásároljon legalább 25.000 Ft értékben Remington sörétes vagy golyós lőszer és megajándékozunk egy Remington csővizsgáló lámpá-**VAL**, melynek értéke 2.690 Ft.

8. CHEDDITE LŐSZEREK
Az olasz gyár maga gyártja a lőszer minden összetevőjét, ezért versenyképes áron kínálja kiváló minőségű patronjait és gyöngygolyóit. 3,1mm, 3,5mm, 32 g töltettel **75.-/db**
2,0mm, 2,4mm, 28 g töltettel **66.-/db**

9. WENGER MULTIFUNKCIÓS BICSKA
3 pengés vadászbicska nagyméretű markolattal **7.990**

10. STONEY POINT BELÖVŐ PAD
Belövő és tisztító pad minden fegyverhez. Egyszerű, biztonságos használat, MOST BEVEZETŐ ÁRON 29-990 **25.990**

a naponta frissített web oldalon megtalálható:
- online katalógus 1200 termékkel, friss árakkal
- új Remington fegyverek - Mannlicher fegyverek
- vadászati naptár - ballisztikai rovat
- video filmek és háttérképek letöltése
- viszonteladói címlista - interaktív lőjáték

Magnum
vadászfelszerelések

Budapest, IX., Soroksári u. 164., (1) 280-8311
Budapest, VII., Erzsébet krt. 29., (1) 342-8333

Budapest, XV., Pólus Center., (1) 419-4131
Vác, 2600, Csányi krt. 55., (27) 317-300

Akcióink a készlet erejéig vagy visszavonásig érvényes.